คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๑๑/๒๕๕๒

เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวม
การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และให้แก้ไขข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนจึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ ๑ คำสั่งนี้เรียกว่า คำสั่งนายทะเบียน ที่ ๑๑/๒๕๕๒ เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และให้แก้ไขข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ข้อ ๒ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ใช้อยู่ก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลบังคับ

ข้อ ๔ ให้กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ มีความหมายและเจตนารมณ์ตามที่ปรากฏในคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ การยกเว้นทั่วไป

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดอันเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก

๓.๑ สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

๓.๒ สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหารหรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความ วุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

๓.๓ วัตถุอาวุธปรมาณู

๓.๔ การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณูและหรับจุดประสงค์ของข้อสัญญานี้การเผาไหม้นั้นรวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกปรมาณู ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวของมันเอง”

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒
จันทรา บูรณฤกษ์
เลขาธิการ
นายทะเบียน

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ความหมายของแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจะต้องตีความตามคู่มือนี้ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. <u>กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันที เมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันที เมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ นำหลักเกณฑ์เรื่อง Cash before cover มาบังคับใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามกฎหมาย โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง โดยแบ่งผู้เอาประกันภัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคคลธรรมดา หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลที่มิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย <u>ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง</u>

เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย และเป็นกรอบปฏิบัติสำหรับทุกบริษัท ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว หรือผู้รับประกันภัยได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งแก่ผู้เอาประกันภัยว่า จะให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยแม้ผู้เอาประกันภัยยังไม่ได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย ก็ให้ถือว่าบริษัทสละสิทธิ์โต้แย้งตามเงื่อนไขข้อนี้และกรมธรรม์มีผลคุ้มครองโดยสมบูรณ์

2. นิติบุคคล หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม สหกรณ์ หรือองค์กรอื่นใดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวสามารถชำระเบี้ยประกันภัยได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับ โดยบริษัทประกันภัยจะแนบเอกสารแนบท้าย “การชำระเบี้ยประกันภัยกรณีผู้เอาประกันภัยเป็นนิติบุคคล” แนบท้ายกับกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีผู้เอาประกันภัยที่เป็นนิติบุคคล ยังไม่ชำระเบี้ยประกันภัย แยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือ (1) ภายในกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ฯเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยให้การคุ้มครองตามเงื่อนไขที่ตกลงไว้ (2) เกินกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ฯเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันทีเมื่อครบกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ฯเริ่มต้นคุ้มครอง โดยถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะเอาประกันภัยอีกต่อไป บริษัทประกันภัยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือบอกกล่าวการยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวไปยังผู้เอาประกันภัย

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันภัย พนักงานและนายหน้าประกันภัยผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตลอดจนบุคคล หรือนิติบุคคล ที่บริษัทยอมรับการ

กระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

การที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันภัย หรือพนักงานและนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ได้รับมอบอำนาจ ตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคลใดๆที่ทางปฏิบัติบริษัทยอมรับ หรือเคยยอมรับเสมอมาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเสมือนตัวแทน (โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารใดๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท) ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยถูกต้องแล้ว (ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยรถยนต์ พ.ศ. 2551) ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะนำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาส่งมอบให้แก่บริษัทแล้วหรือไม่ก็ตาม เช่น ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยให้ไว้กับพนักงานขายรถยนต์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นผู้เคยหาประกันภัยส่งให้แก่บริษัท ก. เป็นประจำ แม้พนักงานนั้นจะมิได้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือบริษัท ก. ไม่เคยมอบอำนาจให้พนักงานนั้นเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทนบริษัท ก.ก็ตาม แต่บริษัทก็ได้มอบหลักฐานการรับเงินหรือกรมธรรม์ประกันภัยให้กับพนักงานขายรถยนต์ ก็ต้องถือว่าผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทโดยถูกต้องแล้ว

ข้อ 2 **นิยามศัพท์ กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้**

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้

“ผู้เอาประกันภัย” หมายความว่า บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ตาราง” หมายความว่า ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้

“รถ” หมายความว่า รถที่เอาประกันภัยซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง

“อุบัติเหตุแต่ละครั้ง” หมายความว่า เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุอันเดียวกัน

บริษัท หมายถึง บริษัทผู้รับประกันภัย และเป็นผู้ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ผู้เอาประกันภัย หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัย

ผู้ประสบภัย หมายถึง บุคคลที่ได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ซึ่งผู้ประสบภัยอาจเป็นผู้เอาประกันภัยเอง บุคคลใน

ครอบครัวของผู้เอาประกันภัย บุคคลที่อยู่นอกรถ ผู้โดยสาร หรือผู้ขับขี่ก็ได้ และยังหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

การจะเป็นผู้ประสบภัย จะต้องเป็นผู้ได้รับความเสียหายต่อชีวิตร่างกายหรืออนามัยจากภัยที่รถก่อให้เกิดขึ้น แต่เนื่องจากรถก่อให้เกิดภัยเองไม่ได้ รถจะก่อให้เกิดภัยได้ต้องมีบุคคลนำรถมาใช้และระหว่างการใช้รถนั้นมีการก่อให้เกิดภัยจากรถ และภัยนั้นทำให้บุคคลได้รับความเสียหายต่อชีวิตร่างกายหรืออนามัย ในการพิจารณาให้ยึดหลัก ดังต่อไปนี้

1) มีบุคคลคนหนึ่งเจตนานำรถมาใช้และได้เข้าใช้รถนั้น เช่น ผู้ขับขี่

2) ระหว่างการใช้รถนั้นมีการก่อให้เกิดภัยจากรถขึ้นซึ่งภัยนั้นอาจจะเกิดขึ้นจากผู้นำรถมาใช้ หรือผู้โดยสารหรือจากบุคคลภายนอกรถก็ได้ คำว่าระหว่างการใช้รถนั้นมิได้มีความหมายเพียงว่า ขณะนั้นรถต้องติดเครื่องอยู่หรือรถต้องกำลังวิ่งอยู่เท่านั้น แม้รถจะไม่ได้ติดเครื่องหรือกำลังวิ่งอยู่ก็ตาม หากช่วงเวลานั้นมีการกระทำหรือกิจกรรมใดที่เป็นการใช้รถหรือที่เกี่ยวเนื่องกับการใช้รถก็ถือว่าเป็นเวลาระหว่างการใช้รถ

3) ภัยจากรถนั้นทำให้มีผู้ได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ผู้ได้รับความเสียหายจะเป็นผู้นำรถมาใช้เองหรือผู้โดยสาร หรือบุคคลภายนอกรถก็ได้

เช่น กรณีน้ำในหม้อน้ำรถพุ่งลวกหน้าคนขับ รถตกจากแท่นยกรถลงมาทับคนตาย เด็กท้ายรถปีนขึ้นรถไปผูกผ้าใบรถพลัดตกลงมาบาดเจ็บ แม่แรงยกรถหลุดทับคนเจ็บ รถเบรกกะทันหันทำให้ผู้โดยสารพลัดตกจากที่นั่งได้รับบาดเจ็บ ฯลฯ กรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้ประสบภัยจากรถ

นายทะเบียน หมายถึง เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตาราง หมายถึง ตารางกรมธรรม์ประกันภัย

รถ หมายถึง รถคันที่เอาประกันภัยซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง ซึ่งอาจเป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ สามล้อเครื่อง ฯลฯ

อุบัติเหตุแต่ละครั้ง หมายถึง เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน เป็นการให้ความหมายเพื่อประโยชน์ในการตีความต่อจำนวนเงินจำกัดความรับผิด

ข้อ 3. <u>การคุ้มครองผู้ประสบภัย</u> ภายใต้บังคับ ข้อ 6 บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของผู้ประสบภัยในนามผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัย เนื่องจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัยดังนี้

การคุ้มครองผู้ประสบภัยตามข้อ 3 นี้ เป็นการคุ้มครองความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารที่มีต่อผู้ประสบภัย เนื่องมาจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถที่เอาประกันภัย กล่าวคือ บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยก็ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอา

ประกันภัย หรือผู้โดยสาร เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ต่ออุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถที่เอาประกันภัยเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย

แต่อย่างไรก็ตาม หากมีกรณีตามข้อ 6 บริษัทก็มีหน้าที่สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ หรือค่าทดแทนการสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวรไปก่อนภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ 6

3.1 ผู้ประสบภัย

3.1.1 ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร ตาม 3.1.2 บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าเสียหายอย่างอื่นที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามมูลละเมิดตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกิน 50,000 บาท ต่อหนึ่งคน

3.1.2 ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้ บริษัทจะจ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 100,000 บาท ต่อหนึ่งคน

(1) ตาบอด

(2) หูหนวก

(3) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด

(4) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์

(5) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด

(6) จิตพิการอย่างติดตัว

(7) ทุพพลภาพอย่างถาวร

3.1.3 ในกรณีเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 100,000 บาท ต่อหนึ่งคน

3.1.4 ในกรณีได้รับความเสียหายตาม 3.1.1 และต่อมาได้รับความเสียหายตาม 3.1.2 หรือ 3.1.3 หรือทั้งตาม 3.1.2 และ 3.1.3 บริษัทจะจ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 100,000 บาท ต่อหนึ่งคน

เมื่อผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่ออุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ประสบภัย ซึ่งผู้ประสบภัยในที่นี้อาจจะเป็นบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถ หรือบุคคลภายนอกรถคันเอาประกันภัยก็ได้ แต่ไม่รวมถึงผู้เอาประกันภัย บุคคลในครอบครัวของ ผู้เอาประกันภัย และผู้ขับขี่ โดยบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นจำนวนต่อไปนี้

3.1.1 หากผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวรตามที่กำหนดไว้ใน 3.1.2 บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินวงเงินจำกัดความรับผิด 50,000 บาท ต่อหนึ่งคน โดยค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ ได้แก่

- ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ค่าอวัยวะเทียม ค่าพาหนะนำส่งหรือกลับจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ฯลฯ

- ค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

- ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน และ

- ค่าเสียหายอื่น ๆ ที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะละเมิด

3.1.2 หากผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย ดังรายการหนึ่งรายการใดหรือหลายรายการดังต่อไปนี้ บริษัทจะจ่ายเงินเต็มความคุ้มครอง 100,000 บาท ต่อหนึ่งคน

(1) ตาบอด หมายความว่า ดวงตาถูกทำให้เสียหายร้ายแรง ถึงขนาดความสามารถในการเห็นภาพสูญเสียไปสิ้นเชิง มองไม่เห็นแม้ดวงตาไม่หลุดออกไปจากเบ้าตา แต่มองไม่เห็นภาพก็ถือว่าตาบอด ถ้าเห็นภาพแต่มัวหรือลางๆ ไม่ชัดเจนเหมือนเดิมอย่างนี้ก็ยังถือว่าไม่บอด การที่ทำให้ตาบอดไม่จำเป็นต้องบอดทั้งสองข้าง บอดข้างใดข้างหนึ่งก็ถือว่าบอดแล้ว และการที่ทำให้ตาบอดต้องบอดไปตลอด ไม่ใช่บอดชั่วคราว

(2) หูหนวก หมายความว่า หูได้รับความกระทบ กระเทือน ถึงขนาดเสียความสามารถในการได้ยินเสียงตลอดไป ไม่มีทางรักษาให้หายขาดได้ จะหูหนวกข้างเดียวหรือสองข้าง ก็ถือว่าหูหนวกแล้ว

การได้ยินเสียงแผ่วเบาผิดปกติหรือได้ยินเพียงลาง ๆ ก็ยังไม่ใช่หูหนวก แต่ถ้าได้ยินเสียงอู้อี้แต่ไม่รู้ความหมาย ฟังแล้วไม่รู้ภาษา กรณีนี้ต้องถือว่าหูหนวกแล้ว

(3) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด หมายความว่า พูดไม่ได้ พูดเสียงอ้อแอ้ ไม่อาจสื่อสารให้ผู้ฟังทราบความหมายได้ หรือลิ้นขาด ไม่ว่าจะขาดเท่าใด

(4) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์ หมายถึง การสูญเสียหรือการทำลายของอวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของทั้งชายและหญิง ไม่ว่าจะเป็นอวัยวะภายนอก เช่น อวัยวะเพศที่มีไว้ใช้ในการร่วมประเวณีทั้งของผู้ชายและของผู้หญิง หรืออวัยวะภายใน เช่น มดลูก รังไข่ เป็นต้น

(5) เสียแขน หมายถึง การสูญเสียหรือถูกทำลายของแขน ข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง โดยถูกตัดออกตั้งแต่ข้อศอก และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของแขนโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย

เสียขา หมายถึง การสูญเสียหรือถูกทำลายของขา ข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง โดยถูกตัดออกตั้งแต่หัวเข่า และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของขาโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย

เสียมือ หมายถึง การสูญเสียหรือถูกทำลายของมือ ข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง โดยถูกตัดออกตั้งแต่ข้อมือ และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของมือโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย

เสียเท้า หมายถึง การสูญเสียหรือถูกทำลายของเท้า ข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง โดยถูกตัดออกตั้งแต่ข้อเท้า และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของเท้าโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย

เสียนิ้ว หมายถึง การสูญเสียหรือถูกทำลายของนิ้ว ไม่ว่าจะเป็นนิ้วมือหรือนิ้วเท้า หรือทั้งนิ้วมือและนิ้วเท้า นิ้วใดนิ้วหนึ่งหรือหลายนิ้ว โดยถูกตัดออกตั้งแต่หนึ่งข้อขึ้นไป

อวัยวะอื่นใด หมายถึง อวัยวะที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าแขน ขา มือ เท้า หรือนิ้ว เช่น ตับ ม้าม ปอด ไต หรืออวัยวะอื่นๆที่หากผู้ประสบภัยสูญเสีย หรือถูกทำลายลงจะกระทบต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขของผู้ประสบภัยนั้น

การสูญเสียฟันที่จะถือว่าเป็นการสูญเสียอวัยวะอื่นนี้จะต้องเสียฟันแท้ทั้งซี่ตั้งแต่ 5 ซี่ขึ้นไป

(6) จิตพิการอย่างติดตัว หมายถึง จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ แต่ไม่ต้องถึงกับหมดความรู้สึก หรือหมดความสามารถในการจัดการของตนเองได้โดยสิ้นเชิง เพียงแต่จิตผิดไปจากเดิม ก็ถือว่าจิตพิการแล้ว แต่ทั้งนี้ต้องติดตัวไม่มีทางรักษาให้หายได้

(7) ทุพพลภาพอย่างถาวร หมายความว่า ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ในอาชีพประจำได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป

การจ่ายตาม 3.1.2 นี้ เป็นการจ่ายจำนวนเงินแน่นอนที่ตกลงไว้ มิใช่จ่ายตามหลักความเสียหายที่แท้จริง ฉะนั้น หากขณะเกิดความเสียหายมีกรมธรรม์ที่จะต้องรับผิดต่อการสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวรตาม 3.1.2 ของผู้ประสบภัย 2 กรมธรรม์ บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) ก็จะต้องรับผิดร่วมกันโดยรับผิดชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยกรมธรรม์ละ 100,000 บาท หาใช่เฉลี่ยรับผิดกรมธรรม์ละ 50,000 บาท ไม่ เช่น

ก) กรณีรถมีประกันภัยสองคันชนกัน เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัย ซึ่งเป็นผู้โดยสารหรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวรตาม 3.1.2 โดยความเสียหายดังกล่าวเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถทั้งสองคัน บริษัทผู้รับประกันภัยรถทั้งสองคันจะต้องร่วมกันรับผิดต่อผู้ประสบภัยโดยชดใช้เงินให้แก่ผู้ประสบภัยกรมธรรม์ละ 100,000 บาท รวม 2 กรมธรรม์ เป็นเงิน 200,000 บาท โดยไม่จำต้องคำนึงถึงฐานานุรูปของผู้ประสบภัยดังเหตุผล ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ส่วนผู้ขับขี่ (ที่เป็นผู้ประสบภัย) ซึ่งเป็นผู้ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจะเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันภัยรถยนต์คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้หรือไม่ จำต้องพิจารณาตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 223 ว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ได้เกิดขึ้นเพราะผู้ขับขี่ฝ่ายใดเป็นผู้ก่อ ยิ่งหย่อนกว่ากัน ซึ่งการจะพิจารณาว่าใครมีส่วนก่อ(ประมาท) ยิ่งหย่อนกว่ากัน ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆไป และผู้ที่จะทำการชี้ขาดในประเด็นดังกล่าว ก็คือ ศาล ดังนั้น ผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายประมาท หากจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันภัยรถยนต์คู่กรณีที่เป็นฝ่ายประมาทด้วย ก็จำที่จะต้องใช้สิทธิทางศาล เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไป

ข) รถบรรทุกและรถพ่วงต่างทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกัน เมื่อลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคู่กรณีทุพพลภาพถาวร ตาม 3.1.2 (7) โดยความเสียหายดังกล่าวเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถลากจูง ในเมื่อรถลากจูง ทั้งสองอยู่ในความควบคุมของบุคคลเดียวกันคือผู้ขับขี่ ไม่ว่าส่วนหัวหรือตัวพ่วง หรือทั้งสองส่วนจะเป็นตัวก่อให้เกิดความเสียหายก็ตาม บุคคลที่จะต้องรับผิดคือผู้ขับขี่ เมื่อมีกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดของผู้ขับขี่ถึง 2 กรมธรรม์ (อาจต่างบริษัทกัน) ในขณะเกิดเหตุและแต่ละกรมธรรม์ระบุความรับผิดต่อการทุพพลภาพไว้ 100,000 บาท/คน เมื่อมี 2 กรมธรรม์ บริษัทจึงต้องจ่ายเงินกรณีทุพพลภาพให้แก่ผู้ประสบภัยเป็นเงิน 200,000 บาท เป็นต้น

กรณีรถคันเอาประกันภัย ไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหาย ตาม 3.1.2 ผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท บริษัทไปทำสัญญาประนีประนอมกับผู้ประสบภัย (ทายาท) ตกลงชดใช้เงินจำนวน 30,000 บาท ให้แก่ผู้ประสบภัย โดยผู้ประสบภัย ไม่ติดใจเรียกร้องใด ๆ จากบริษัทอีก สัญญาประนีประนอมดังกล่าวตกเป็นโมฆะ เพราะเป็นข้อตกลงที่ขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรม อันดีของประชาชน บริษัทจึงยังมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้เงินส่วนที่ขาดตามกรมธรรม์นี้อีก 70,000 บาท ให้แก่ผู้ประสบภัย

3.1.3 ในกรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินเต็มความคุ้มครอง 100,000 บาท ต่อผู้ประสบภัยที่เสียชีวิตหนึ่งคน การจ่ายดังกล่าวเป็นการจ่ายจำนวนเงินแน่นอนที่ตกลงไว้ มิใช่การจ่ายตามหลักความเสียหายที่แท้จริงเช่นเดียวกับข้อ 3.1.2 (ถ้ามี 2 กรมธรรม์ ต้องจ่าย 200,000 บาท)

3.1.4 ในกรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย ตาม 3.1.1 และต่อมาเกิดการสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร ตามกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณี ตาม 3.1.2 ประการหนึ่ง หรือผู้ประสบภัย ได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย ตาม 3.1.1 และต่อมาถึงแก่ความตาย ตาม 3.1.3 ประการหนึ่ง หรือผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย ตาม 3.1.1 ต่อมาเกิดสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร ตาม 3.1.2 และถึงแก่ความตายในที่สุด ตาม 3.1.3 อีกประการหนึ่ง บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนรวมกันเป็นเงิน 100,000 บาท ต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน เช่น แดงขับรถที่ทำประกันภัยไว้กับบริษัทไปประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำ เป็นเหตุให้เขียว ซึ่งโดยสารมาในรถคันดังกล่าวได้รับบาดเจ็บ ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ระหว่างการรักษาตัว เขียวผู้ประสบภัยได้เบิกค่ารักษาพยาบาลไปแล้ว 35,000 บาท และผลปรากฏในเวลาต่อมาว่าความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลให้เขียวตาบอด หรือไม่ ตาบอดแต่เสียชีวิต หรือตาบอดก่อนและเสียชีวิต

ในเวลาต่อมา บริษัทจึงมีหน้าที่ชดใช้เงินเป็นจำนวน 100,000 บาท หักด้วยจำนวนที่เขียวได้รับมาแล้วตาม 3.1.1 เท่ากับ 100,000-35,000 บาท = 65,000 บาท หาใช่จ่ายเพิ่มอีก 100,000 บาท ไม่

3.2 กรณีผู้ประสบภัยเป็นผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ ทั้งนี้ในกรณีผู้ขับขี่เป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ ให้นำความใน 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3 และ 3.1.4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนเงื่อนไขข้อ 3.2 มีหลักเกณฑ์และความหมายเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วในข้อ 3.1 จะต่างกันก็เพียงว่าผู้ประสบภัยตามข้อ 3.2 นี้ หมายถึงเฉพาะผู้ประสบภัยที่เป็นผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย แต่ไม่รวมผู้ขับขี่เท่านั้น

3.3 กรณีผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัย เป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ หรือไม่มีผู้ใดต้องรับผิดตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่ที่เป็นผู้ประสบภัย บริษัทจะรับผิดจ่ายค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด ตาม 3.1 3.2 และ 3.3 ดังกล่าวข้างต้นไม่เกินจำนวนคุ้มครองสูงสุดต่อหนึ่งคน และรวมกันแล้วไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อ**อุบัติเหตุแต่ละครั้งที่ระบุไว้ในรายการที่ 4 ของตาราง**

เนื่องจากในส่วนข้อ 3. การคุ้มครองผู้ประสบภัย เป็นความคุ้มครองตามหลักการประกันภัยค้ำจุน จึงเป็นการคุ้มครองความรับผิดตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสาร ที่มีต่อบุคคลภายนอก เนื่องจากอุบัติเหตุ อันเกิดจากรถที่ใช้ รถที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือสิ่งที่ติดตั้งในรถนั้น ตัวผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายเอง มิใช่บุคคลภายนอก โดยหลักของการประกันภัยค้ำจุน ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลทั้งสามก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่เนื่องจากกรมธรรม์นี้เป็นกรมธรรม์ที่ออกมารองรับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ที่ประสงค์จะคุ้มครองคนทุกคนที่ประสบภัยจากรถ ไม่ว่าจะเป็นคนเดินบนถนน คนโดยสาร รวมทั้งคนขับขี่ แม้คนขับขี่นั้นจะเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายก็ตาม กรมธรรม์นี้จึงต้องกำหนดเงื่อนไข 3.3 นี้ไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้ประสบภัยในกรณีต่อไปนี้ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้น(ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4.)

1) กรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัย ซึ่งเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ เช่น นาย ก. ขับรถยนต์คันเอาประกันภัยไปชนกับรถอื่น เป็นเหตุให้นาย ก.ได้รับบาดเจ็บ แม้อุบัติเหตุครั้งนั้นจะเกิดจากความประมาทของนาย ก.เองก็ตาม ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายของนายก. ก็ยังคงได้รับการชดใช้ตาม 3.3 นี้ แต่ได้รับการชดใช้ไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่ระบุไว้ในข้อ 4. เท่านั้น

2) กรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัย และไม่มีผู้ใดรับผิดตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่นั้น เช่น ถูกรถอื่นชนเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต แต่รถที่มาชนนั้นหลบหนีไปไม่สามารถติดตามหรือทราบได้ว่า ผู้ใดเป็นผู้ ที่จะต้องรับผิดชอบ

ตามกฎหมายแล้ว ผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้ขับขี่จะได้รับการชดใช้จากบริษัทเฉพาะจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

กรณีตาม 2) แม้ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยจะเป็นฝ่ายถูก ก็มิได้หมายความว่า บริษัทที่รับประกันภัยรถยนต์คันที่ผู้ประสบภัยขับขี่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม 3.1 หรือ 3.2 แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ประสบภัยนั้นไม่ ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม 3.1 หรือ 3.2 เมื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสาร ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับความเสียหายนั้น จะต้องไปใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตาม 3.1 หรือ 3.2 เอาจากฝ่ายผิด (ผู้ทำละเมิด) หรือบริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์คันที่เป็นฝ่ายผิดนั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนี้เป็นการประกันภัยค้ำจุนที่มีลักษณะต่างจากการประกันภัยค้ำจุนทั่วๆไป กล่าวคือ การประกันภัยนี้เป็นการประกันภัยค้ำจุน ที่มีการนำหลักการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นโดยไม่รอการพิสูจน์ความรับผิดมาใช้ และนอกจากจะคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกแล้วยังคุ้มครองรวมไปถึงผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายผิด หรือไม่มีผู้ต้องรับผิดต่อผู้ขับขี่นั้น ให้ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้น ตามเงื่อนไข 3.3 นี้ด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม การจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามเงื่อนไขข้อ 3 นี้ บริษัทจะจ่ายไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อหนึ่งคน หรือกรณีมีผู้ประสบภัยหลายคน บริษัทจะจ่ายไม่เกินจำนวนเงินสูงสุดต่อครั้งที่ระบุไว้ในรายการ 4 ของตาราง

สำหรับกำหนดเวลาที่บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 3 นี้ แม้ ในกรมธรรม์จะมิได้ระบุไว้ก็ตาม แต่เนื่องจากกรมธรรม์นี้อยู่ภายใต้ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ซึ่งออกตามความในมาตรา 5 และมาตรา 14 วรรคสอง กำหนดให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับหลักฐานเอกสารครบถ้วนและ ตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันได้แล้ว

ข้อ 4 <u>ค่าเสียหายเบื้องต้น</u> ภายใต้บังคับข้อ 6 บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้แก่ผู้ประสบภัยที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับการร้องขอ โดยจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นดังต่อไปนี้

4.1 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย ตามจำนวน ที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท ต่อหนึ่งคน

4.2 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพของผู้ประสบภัย ตามจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น 35,000 บาท ต่อหนึ่งคน

4.3 จำนวนตาม 4.1 และ 4.2 รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่ถึงแก่ความตายหลังจากมีการรักษาพยาบาล

4.4 กรณีรถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 4.1, 4.2 หรือ 4.3 แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท แต่ถ้าผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าวข้างต้น บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยในอัตราส่วนที่เท่ากัน ค่าเสียหายเบื้องต้นทั้งหมดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3

ค่าเสียหายที่อยู่ในข่ายที่ผู้ประสบภัย จะขอรับเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นมีดังต่อไปนี้

- ความเสียหายต่อร่างกาย ได้แก่

ก) ค่ายา ค่าอาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษา

ข) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา รวมทั้งค่าซ่อมแซม

ค) ค่าบริการทางแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค ทั้งนี้ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน เช่น จ้างพยาบาล เว้นแต่แพทย์เป็นผู้สั่ง (วินิจฉัย)

ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

จ) ค่าพาหนะนำผู้ประสบภัยไปโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

- ความเสียหายต่อชีวิต ได้แก่

ก) ค่าปลงศพ

ข) ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัย

ค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหายของผู้ประสบภัยที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับการร้องขอ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด การไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด ให้หมายความรวมถึงการที่มีผลการพิสูจน์ความรับผิดชัดเจนแน่นอนแล้วด้วย กล่าวคือ แม้ปรากฏหลักฐานจากพนักงานสอบสวนแล้วว่า รถคู่กรณีเป็นฝ่ายประมาท บริษัทผู้รับประกันภัยรถฝ่ายถูก ก็ยังไม่พ้นความรับผิดในค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัย ที่จำต้องพิจารณาเช่นนี้ ก็เพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้ประสบภัยเอง และเพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นอย่างรวดเร็วและทันท่วงที ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนี้

สำหรับจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยจะขอรับจากบริษัทให้เป็นไปดังนี้

4.1 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย ไม่ว่าจะถึงกับสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวรหรือไม่ก็ตาม บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่ผู้ประสบภัยได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ไม่เกิน 15,000 บาท ต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน

4.2 กรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่เกี่ยวกับการจัดการศพ เป็นจำนวนเงิน 35,000 บาท ต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน

4.3 กรณีผู้ประสบภัยต้องรับการรักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท รวมกับค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพอีก 35,000 บาท

4.4 กรณีรถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย หากผู้ประสบภัยอยู่ในรถคันใด ให้บริษัทผู้รับประกันภัยรถคันนั้นเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยคนนั้น แต่หากผู้ประสบภัยมิได้เป็นผู้อยู่ในรถคันใดคันหนึ่ง บริษัทผู้รับประกันภัยรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งหมด จะต้องร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยที่อยู่นอกรถนั้นในจำนวนเงินเท่า ๆ กัน

สำหรับจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่บริษัทจะต้องชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยตามข้อ 4.4 ก็เป็นไปเช่นเดียวกับข้อ 4.1, 4.2 และ 4.3 กล่าวคือ กรณีบาดเจ็บ ค่าเสียหายเบื้องต้นจะเท่ากับจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท ตามข้อ 4.1 กรณีเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นค่าปลงศพ 35,000 บาท ต่อหนึ่งคน ตามข้อ 4.2 หากเป็นกรณีเสียชีวิตหลังจากมีการรักษาพยาบาล ค่าเสียหายเบื้องต้นจะเท่ากับค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4.1 รวมกับ ข้อ 4.2 (รวมกันสูงสุดไม่เกิน 50,000 บาทต่อหนึ่งคน)

ค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4 นี้ เป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนที่กำหนดไว้ในข้อ 3 กล่าวคือ หากบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4 นี้ ให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความเสียหายนั้น ผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทจึงมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 3 ให้แก่ผู้ประสบภัย โดยนำเอาค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้ชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยไปก่อนหน้านั้นแล้ว หักออกจากจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดที่ผู้ประสบภัยจะได้รับความเสียหายนั้น เช่น ก ผู้ประสบภัย ซึ่งเป็นผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัยได้รับบาดเจ็บต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล ในชั้นแรกบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ ก ไปแล้วเป็นเงิน 15,000 บาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่ารถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท และเมื่อพิจารณาค่าสินไหมทดแทนที่ ก จะเรียกร้องได้ตามมูลละเมิดเป็นเงิน 50,000 บาท บริษัทจึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ก อีก 50,000 - 15,000 = 35,000 บาท เพราะเมื่อนำเงินจำนวน 35,000 บาท นี้รวมกับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ ก ได้รับก่อนหน้านี้อีก 15,000 บาท เป็น 50,000 บาท เต็มตามจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ ก ควรได้รับแล้ว

เนื่องจากจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น ถูกกำหนดโดยกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ฉะนั้นไม่ว่าจะมีกรมธรรม์ให้ความคุ้มครองค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยกี่กรมธรรม์ก็ตาม จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยจะได้รับ ก็ยังคงเท่ากันกล่าวคือ

1) กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย ผู้ประสบภัยจะได้รับค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท ต่อหนึ่งคน

2) กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพของผู้ประสบภัย เป็นเงิน 35,000 บาท ต่อหนึ่งคน

3) กรณีผู้ประสบภัยที่ได้รับความเสียหายต่อร่างกาย ตาม 4.1 ต่อมาผู้ประสบภัยนั้นได้รับความเสียหายต่อชีวิต ตาม 4.2 **ผู้ประสบภัยจะได้รับการชดใช้ตาม** 1) และ 2) รวมกัน

แต่สำหรับผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ สิ่งที่ผู้ประสบภัยนั้นจะได้รับการชดใช้ตาม 4.3 ก็คือ ค่าสินไหมทดแทน มิใช่ค่าเสียหายเบื้องต้น เพียงแต่กำหนดให้มีจำนวนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น ฉะนั้นผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุนั้น จึงต้องได้รับการชดใช้จากทุกกรมธรรม์ที่คุ้มครองรถที่ขับขี่

ข้อ 5 <u>การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น</u> ผู้ประสบภัยต้องร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้นต่อบริษัทภายใน 180 วัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้นและต้องมีหลักฐานดังนี้

5.1 ความเสียหายต่อร่างกาย

5.1.1 ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

5.1.2 สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

5.2 ความเสียหายต่อชีวิต

5.2.1 สำเนามรณบัตร

5.2.2 สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย เพราะการประสบภัยจากรถ

5.2.3 การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 5.1 และ 5.2 รวมกันให้มีหลักฐานตามข้อ 5.1 และข้อ 5.2

เมื่อผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อันเป็นผลมาจากรถที่ใช้หรือ อยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถคันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4 ให้แก่ผู้ประสบภัย โดยผู้ประสบภัยจะต้องร้องขอภายใน 180 วัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว สิทธิในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นก็เป็นอันระงับไป แต่ผู้ประสบภัยยังสามารถเรียกร้องได้ในฐานะค่าสินไหมทดแทน ซึ่งหมายความว่ากรณีนั้นจะต้องเป็นกรณีที่ผู้ขับขี่รถประกันเป็นฝ่ายประมาท

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ได้ให้คำนิยามของคำว่า “ความเสียหาย” หมายถึง ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยอันเกิดจากรถ ฉะนั้นการนับระยะเวลา 180 วันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น จึงต้องนับจากวันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิต หรือวันที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัยแล้วแต่กรณี เช่น วันที่ 1 มกราคม นาย ก.ถูกรถยนต์ที่มีนาย ข.เป็นผู้ขับขี่ชน ได้รับบาดเจ็บ ต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล ต่อมาในวันที่ 30

มิถุนายนปีเดียวกัน นาย ก.เสียชีวิตลง (จากอุบัติเหตุครั้งนั้น) การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล นาย ก.จะต้องร้องขอภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ 1 มกราคม ส่วนค่าปลงศพ หรือค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพนาย ก. ทายาทของนาย ก.ต้องร้องขอภายใน 180วัน นับแต่วันที่นาย ก. ตาย คือนับแต่วันที่ 30 มิถุนายน หรือหากเป็นกรณีที่ผู้ประสบภัยสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร ให้นับแต่วันที่มีการตัดออก ซึ่งอวัยวะนั้นๆ หรือวันที่แพทย์ลงความเห็นว่า ผู้ประสบภัยสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของอวัยวะนั้น หรือวันที่แพทย์ลงความเห็นว่า ผู้ประสบภัยทุพพลภาพอย่างถาวร แล้วแต่กรณี

สำหรับหลักฐานที่จะต้องใช้ในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น มีดังนี้

5.1 ความเสียหายต่อร่างกาย หลักฐานที่ต้องใช้ ได้แก่

- ใบเสร็จรับเงิน หรือใบแจ้งหนี้ของโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล
- สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย เช่น ใบขับขี่รถยนต์ หรือหนังสือรับรองการทำงานของคนต่างด้าว เป็นต้น

5.2 ค่าเสียหายต่อชีวิต หลักฐานที่ต้องใช้ ได้แก่

- สำเนามรณบัตร
- สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย เพราะการประสบภัยจากรถ

แต่หากเป็นกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย หลังจากมีการรักษาพยาบาลจะต้องใช้หลักฐานตามข้อ 5.1 และข้อ 5.2 รวมกัน

บริษัทจะเรียกหลักฐานในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 5 มิได้ มิฉะนั้นจะมีความผิดตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ต้องระวางโทษตามมาตรา 44 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

ข้อ 6 <u>การสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน และค่าปลงศพ</u> ในกรณีรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น ซึ่งมีการประกันภัยตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถด้วย เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และไม่มีฝ่ายใดยอมรับผิดในเหตุที่เกิดขึ้น บริษัทตกลงจะสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามใบเสร็จรับเงิน ไม่เกิน 50,000 บาท ต่อหนึ่งคน สำหรับกรณีได้รับบาดเจ็บ แต่กรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร บริษัทจะสำรองจ่ายค่าทดแทนหรือค่าปลงศพ เป็นจำนวนเงิน 100,000 บาท ต่อหนึ่งคน ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทของผู้ประสบภัย ซึ่งโดยสารมาในรถ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทไปก่อน

สำหรับผู้ประสบภัยที่เป็นบุคคลภายนอกรถ บริษัทและผู้รับประกันภัยรถอื่น จะร่วมกันสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพตามวรรคต้น โดยเฉลี่ยฝ่ายละเท่า ๆ กัน

เมื่อมีการสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพตามเงื่อนไขนี้แล้ว หากปรากฏว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทของผู้อื่นมิใช่ผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทแล้ว บริษัทมีสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพที่บริษัทได้สำรองจ่ายไปคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมายนั้น

ในทางกลับกันหากบริษัทผู้รับประกันภัยรถอื่น ได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพให้แก่ผู้ประสบภัย หรือทายาทของผู้ประสบภัยที่โดยสารมา หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถที่ตนรับประกันภัยไว้ หรือผู้ประสบภัยที่อยู่นอกรถ ตามวรรคสองแล้ว และปรากฏว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทแล้ว บริษัทตกลงจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพคืนแก่บริษัทผู้รับประกันภัยรถอื่นนั้น ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

จากเงื่อนไขดังกล่าวเมื่อมีรถที่ทำประกันคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตั้งแต่สองคันขึ้นไป ไม่ว่าจะทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกันก็ตามประสบอุบัติเหตุชนกันทำให้ผู้ประสบภัยที่โดยสารมา หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถนั้นได้รับอันตรายต่อร่างกาย และไม่มีฝ่ายใดไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารยอมรับผิดในเหตุที่เกิดขึ้น บริษัทซึ่งรับประกันภัยรถคันใดไว้ก็มีหน้าที่สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ตามใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ประสบภัยที่อยู่ในรถ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถนั้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง ไม่เกิน 50,000 บาท ต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน แต่หากผู้ประสบภัยนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร บริษัทผู้รับประกันภัยรถคันนั้นจะต้องสำรองจ่ายค่าปลงศพหรือค่าทดแทนเป็นจำนวนเงิน 100,000 บาท ต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน แต่หากมีฝ่ายใดยอมรับผิดแล้วให้ผู้ประสบภัยใช้สิทธิตามเงื่อนไขข้อ 3

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นบุคคลภายนอกรถ บริษัทที่เป็นผู้รับประกันภัยรถที่ประสบอุบัติเหตุชนกันตามวรรคหนึ่ง จะร่วมกันสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ หรือค่าทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทของผู้ประสบภัย โดยเฉลี่ยจ่ายฝ่ายละเท่า ๆ กัน

เมื่อบริษัทได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าทดแทนตามเงื่อนไขนี้ไปแล้ว หากความเสียหายนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของฝ่ายรถที่บริษัทรับประกันภัยไว้ แต่เกิดจากความประมาทของฝ่ายรถคู่กรณีแล้ว บริษัทซึ่งเป็นผู้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าทดแทนก็จะไปไล่เบี้ยหรือเรียกเงินจำนวนที่ตนได้สำรองจ่ายไปคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย

ขณะเดียวกันเมื่อบริษัทซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยรถคู่กรณี ได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยที่อยู่ในรถ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถที่บริษัทตนรับประกันภัยไว้ หรือผู้ประสบภัยที่เป็นบุคคลที่อยู่นอกรถแล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความรับผิดของฝ่ายรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ตามกรมธรรม์นี้ บริษัทผู้รับประกันภัย ที่เป็นผู้ออกกรมธรรม์นี้ตกลงจะชดใช้ค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ หรือค่าทดแทนที่บริษัทผู้รับประกันภัยรถคู่กรณีได้สำรองจ่ายไปคืน ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

ข้อ 7 <u>การคุ้มครองผู้ขับขี่</u> บริษัทจะถือว่าบุคคลใด ซึ่งขับขี่รถโดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และบุคคลนั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ในการประกันคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามกรมธรรม์นี้ จำเป็นต้องขยายความคุ้มครองรวมถึงผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยที่มิใช่ผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ด้วย เพราะในทางปฏิบัติรถที่เอาประกันภัยมิใช่มีผู้ใช้รถเพียงคนเดียว หรือในกรณีที่เป็นรถของนิติบุคคลก็จะมีพนักงานขับรถ ถ้าไม่มีการขยายความคุ้มครองรวมไปถึงก็จะเกิดปัญหาคนใช้รถไม่ได้รับความคุ้มครอง คนที่ได้รับความคุ้มครองกลับเป็นคนที่มิได้ใช้รถขึ้น ดังนั้นกรมธรรม์จึงขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงบุคคลใดก็ตาม ซึ่งขับขี่รถคันที่เอาประกันภัย โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย เช่น แดงยืมรถขาวซึ่งทำประกันภัยไว้ไปใช้ และประสบอุบัติเหตุชนดำ เป็นเหตุให้ดำผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย ซึ่งหากไม่มีข้อกำหนดนี้แล้ว บริษัทก็อาจรับผิดต่อดำผู้ประสบภัยเฉพาะเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากการคุ้มครองผู้ประสบภัยตามเงื่อนไขข้อ 3 จะคุ้มครองผู้ประสบภัยในส่วนค่าสินไหมทดแทนก็เฉพาะความเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของขาวผู้เอาประกันภัยเท่านั้น เมื่อแดงมิใช่ผู้เอาประกันภัย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดในค่าสินไหมทดแทนของดำ แต่เนื่องจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรถคันหนึ่งๆ มิใช่จะมีผู้ใช้รถเพียงคนเดียว ดังนั้นเพื่อให้กรมธรรม์นี้คุ้มครองครอบคลุมไปถึงผู้ขับขี่คนอื่นๆ ที่มิใช่ผู้เอาประกันภัย จึงต้องกำหนดเงื่อนไขข้อนี้ไว้ ในการขยายความคุ้มครองนี้มีเงื่อนไขว่าผู้ขับขี่นั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้เงื่อนไขกรมธรรม์นี้ เช่น ในกรณีผู้ขับขี่นำรถไปใช้นอกประเทศและก่อให้เกิดความเสียหายก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข เช่น ไม่เสนอหรือสัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใดโดยมิได้รับความยินยอมจากบริษัท เว้นแต่กรณีนั้น ผู้ขับขี่เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย เป็นต้น

ข้อ 8 <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร</u> กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองเมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น

กรมธรรม์นี้นอกจากจะขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้ขับขี่ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยตามข้อ 7 แล้ว ยังขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้โดยสารด้วย กล่าวคือหากมีอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย และความเสียหายนั้น ผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทก็จะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยในนามหรือแทนผู้โดยสารนั้น เช่น แดง เจ้าของรถ ขับรถที่ทำประกันภัยไว้ โดยมีขาวและเขียวนั่งโดยสารไปด้วย ขณะแดงจอดรถริมบาทวิถี เขียวซึ่งนั่งอยู่ตอนหลังขวา เปิดประตูโดยมิได้ระมัดระวัง ทำให้ดำที่ขี่จักรยานยนต์ตามหลังมาพุ่งชนเสียหลักล้มลง ดำได้รับบาดเจ็บ เมื่อความบาดเจ็บที่ดำได้รับนั้น เขียวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยก็จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ดำ ในนามของเขียว เป็นต้น

ข้อ 9 <u>การแจ้งอุบัติเหตุ</u> เมื่อมีความเสียหายต่อผู้ประสบภัยจากรถ ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ต้อง:-

9.1 แจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า

9.2 ส่งต่อให้บริษัททันทีเมื่อได้รับหมายศาล หรือคำสั่ง หรือคำบังคับของศาล

9.3 มีหนังสือบอกกล่าวให้บริษัททราบทันทีเมื่อมีการดำเนินคดีแพ่งหรือ คดีอาญาทางศาลอันอาจทำให้เกิดสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้ปฏิบัติตามข้อนี้ บริษัทอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัย เพื่อความเสียหายใด ๆ อันเกิดจากการนั้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะพิสูจน์ได้ว่าจะไม่สามารถปฏิบัติได้

เมื่อเกิดเหตุขึ้น ผู้เอาประกันภัยควรรีบแจ้งให้บริษัททราบโดยเร็ว ทั้งนี้เพื่อบริษัทจะได้เข้าไปดูแล และรักษาสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้เอาประกันภัยและบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เอาประกันภัยถูกฟ้องหรือได้รับหมายเรียกสำเนาฟ้อง ทั้งนี้เนื่องจากตามกระบวนพิจารณาความมักจะกำหนดเวลาในการดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ไว้ เช่น เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกฟ้อง ผู้เอาประกันภัยจะต้องยื่นคำให้การแก้ฟ้องภายใน 15 วัน มิฉะนั้นศาลอาจสั่งขาดนัดยื่นคำให้การ ทำให้คดีของผู้เอาประกันภัยไม่มีประเด็นจะต่อสู้ ทำให้เสียเปรียบรูปคดี โอกาสแพ้คดีมีมาก จึงต้องกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยส่งหมายศาล คำสั่งหรือคำบังคับให้แก่บริษัทโดยเร็ว เพื่อที่บริษัทจะได้มีเวลาหาแนวทาง ในการต่อสู้คดี หรือเมื่อผู้เอาประกันภัยจะดำเนินคดีไม่ว่าทางแพ่งหรือทางอาญา บริษัทควรมีโอกาสเข้าร่วมพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

การที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ก็มิได้หมายความว่า จะทำให้บริษัทพ้นความรับผิดตามกรมธรรม์แต่อย่างใด บริษัทมีสิทธิเพียงเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการ ที่ผู้เอาประกันภัย มิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวนี้เท่านั้น โดยบริษัทจะต้องเป็นฝ่ายพิสูจน์ถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น แต่แม้ว่าจะเกิดความเสียหายแก่บริษัท เพราะเหตุที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ก็ตาม ผู้เอาประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายของบริษัท หากตนพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ได้

ข้อ 10 <u>การจัดการเรียกร้อง</u>

10.1 ผู้เอาประกันภัยจะต้องไม่ตกลงยินยอม เสนอ หรือให้สัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใด โดยไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท เว้นแต่ความเสียหายนั้น ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายและบริษัทไม่จัดการต่อการเรียกร้องนั้น

10.2 บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการต่อสู้คดี

10.3 บริษัทมีสิทธิฟ้องบุคคลใด ให้ใช้ความเสียหายเพื่อประโยชน์ของบริษัทในนามของผู้เอาประกันภัย ในการนี้ผู้เอาประกันภัยต้องให้ข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือแก่บริษัทตามสมควร

10.4 เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนที่บริษัทต้องรับผิดตามข้อ 3 หรือข้อ 4 ตามแต่กรณีแล้วก่อนดำเนินคดีทางศาล บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย

10.5 กรณีบริษัทปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนผู้เสียหายได้นำคดีขึ้นสู้ศาล หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ เมื่อศาลพิพากษาหรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษา หรือตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดตามที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันที่ผิดนัด

เงื่อนไขข้อ 10.1 กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้ผู้เอาประกันภัยไปตกลงยินยอมรับผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งอาจมีผลเสียหายสำหรับผู้เอาประกันภัยเองได้ ถ้าหากในกรณีที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เป็นความรับผิดของผู้เอาประกันภัย แต่ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายผิด และไปตกลงยินยอมเสนอ ให้สัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใด แม้จะไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท บริษัทก็ไม่สามารถยกเป็นข้อปฏิเสธความรับผิดได้ บริษัทเพียงแต่ไม่ผูกพันรับผิดตามจำนวนที่ผู้เอาประกันภัยไปตกลงชดใช้ แต่ยังคงผูกพันรับผิดตามจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริง เช่น แดงขับรถคันที่เอาประกันภัย ไว้ไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้ขาวผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย และความเสียหายนั้น แดงเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย แล้วแดงไปตกลงชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ขาว 30,000 บาท ทั้งๆ ที่ความเสียหายที่แท้จริงที่ขาวได้รับเป็นเงิน 10,000 บาท แม้การตกลงดังกล่าวจะไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัทก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ บริษัทเพียงแต่ไม่ผูกพันรับผิดค่าเสียหายจำนวน 30,000 บาท ที่ผู้เอาประกันภัยไปตกลงชดใช้ แต่ยังคงผูกพันรับผิดค่าเสียหายจำนวน 10,000 บาท ซึ่งเป็นค่าเสียหายที่แท้จริง สำหรับค่าเสียหายส่วนเกินอีก 20,000 บาท เป็นเรื่องที่ขาวจะต้องไปว่ากล่าวเอากับแดงเอง

เงื่อนไขข้อ 10.2 เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้โดยอาจมาจากสาเหตุโต้แย้งระหว่างผู้เอาประกันภัยกับคู่กรณีว่า อุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้ใด หรืออาจเกิดจากความประมาทของผู้เอาประกันภัย แต่ไม่สามารถตกลงเรื่องจำนวนค่าเสียหายได้ คู่กรณีจึงอาศัยสิทธิทางศาลฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้เอาประกันภัย บริษัทจึงมีสิทธิเข้าดำเนินการต่อสู้คดี เนื่องจากบริษัทมีส่วนได้เสียโดยตรงในผลคดี ซึ่งบริษัทอาจเข้าต่อสู้คดีในนามผู้เอาประกันภัย หรืออาจทั้งต่อสู้คดีในนามผู้เอาประกันภัยและร้องขอต่อศาลในคดีให้เรียกบริษัทเข้าเป็นจำเลยร่วม หรือบริษัทอาจร้องสอดเข้ามาในคดีเองก็ได้ แต่ไม่ว่าจะโดยวิธีใดๆ (รวมทั้งบริษัทไม่ดำเนินการใด ๆ เลย แม้ผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบแล้วก็ตาม) หากผลคดีถึงที่สุดแล้วผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดตามคำพิพากษาต่อคู่กรณี (โจทก์) บริษัทจะต้องผูกพันชดใช้เงินตามคำพิพากษาแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทจะอ้างว่า การเรียกร้องระหว่างผู้เอาประกันภัยกับบริษัทขาดอายุความแล้วไม่ได้

เงื่อนไขข้อ 10.3 ว่าด้วยสิทธิของบริษัทในการฟ้องบุคคลใดให้ใช้ความเสียหายเพื่อประโยชน์ของบริษัทในนามของผู้เอาประกันภัยนี้ มีขึ้นเพื่อกรณีที่บุคคลใดทำละเมิดต่อผู้เอาประกันภัย และเป็นเหตุให้บริษัทผู้รับประกันภัยต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ไปโดยหลักของการประกันภัยบริษัทย่อมเข้ารับช่วงสิทธิในการฟ้องบุคคลผู้ทำละเมิด ในนามผู้เอาประกันภัยได้ เงื่อนไขนี้จึงได้กำหนดขึ้นเพื่อยืนยันสิทธิของบริษัทผู้รับประกันภัย และขณะเดียวกันเพื่อประโยชน์ ในการนี้ ผู้เอาประกันภัยจึงมีหน้าที่ที่จะต้องให้ข้อเท็จจริงและช่วยเหลือตามจำเป็น

เงื่อนไขข้อ 10.4 เป็นการกำหนดให้ชัดเจนขึ้น เนื่องจากตามหลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีวินาศภัยนั้น บริษัทจะชดใช้ไม่เกินวงเงินจำกัดความรับผิดของบริษัท ดังนั้นเมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนที่บริษัทต้องรับผิดตามสัญญาแล้ว หากต่อมามีการฟ้องคดีเกี่ยวกับการเรียกร้องตามสัญญานี้อีก บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยแต่ประการใด

เงื่อนไขข้อ 10.5 เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลภายนอก ซึ่งรวมเรียกว่าผู้เสียหายเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทตามสัญญาประกันภัยนี้ และหากบริษัทปฏิเสธความรับผิดไม่ว่าจะอ้างเหตุใดก็ตาม เป็นเหตุให้ผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาด ซึ่งเมื่อหากถึงที่สุดแล้วศาลพิพากษา หรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดีแล้ว บริษัทจะต้องชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ให้แก่ผู้เสียหายด้วย

ในทางปฏิบัติเมื่อผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่ศาลหรืออนุญาโตตุลาการ ผู้เสียหายจะต้องนำสืบถึงเงื่อนไขดังกล่าวให้ศาลหรืออนุญาโตตุลาการทราบด้วย เพื่อว่าหากคดีถึงที่สุดบริษัทจะต้องเป็นฝ่ายแพ้คดีแล้ว ศาลหรืออนุญาโตตุลาการจะได้สั่งในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยให้ได้ตามสัญญา คือ ร้อยละ 7.5 ต่อปี

ข้อ 11 <u>การแจ้งความ</u> เมื่อมีการกระทำความผิดในทางอาญาโดยบุคคลใด ซึ่งทำให้เกิดสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ชักช้า

เงื่อนไขนี้มิใช่เงื่อนไขที่กำหนดหน้าที่โดยเคร่งครัด การที่ผู้เอาประกันภัยมิได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ หากปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่า มีความเสียหายที่อาจเรียกร้องจากบริษัทได้ตามสัญญานี้จริง

ข้อ 12 <u>ค่าใช้จ่ายต่อสู้คดี</u> ถ้าผู้ประกันภัยถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าเสียหาย ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครอง บริษัทจะต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครอง บริษัทจะเข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสาร โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

การที่บริษัทจะต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้นั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่ฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ หากบุคคลนั้นไม่ประสงค์จะให้บริษัทเข้าต่อสู้คดีแทนแล้ว บริษัทก็ไม่มีสิทธิเข้าต่อสู้คดีแทน แต่เพื่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท บริษัทอาจร้องสอดเข้าเป็นคู่ความร่วมในคดีตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 ก็ได้

ข้อ 13 <u>การโอนรถ</u> ในกรณีที่รถที่เจ้าของได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

เพื่อให้สิทธิตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ติดตามไปกับตัวรถยนต์ ฉะนั้นการโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง ไม่ทำให้สัญญาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้สิ้นผลบังคับ โดยให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้

เช่น บริษัทจำกัดนำรถส่วนตัวของกรรมการไปทำประกันภัยในนามของบริษัท ต่อมากรรมการได้โอนรถยนต์ให้แก่นาย ก ต้องถือว่านาย ก เป็นผู้เอาประกันภัยและมีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์นี้

ข้อ 14 <u>การใช้รถ</u> กรณีใช้รถในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรายการ 7 ของตาราง ซึ่งทำให้การเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น ผู้เอาประกันภัยต้องชดใช้ค่าเสียหายคืนให้บริษัทตามจำนวนที่บริษัทได้จ่ายไป แต่ไม่เกิน 2,000 บาท

หากรายการ 7 ของตาราง ระบุว่า “ใช้เป็นรถส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือใช้เช่า” แม้ขณะเกิดเหตุเป็นการนำรถไปใช้รับจ้างหรือให้เช่า ซึ่งทำให้เสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น และไปเกิดอุบัติเหตุทำให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อผู้ประสบภัย เพียงแต่เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว ก็สามารถเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยได้ แต่ไม่เกิน 2,000 บาท ต่ออุบัติเหตุหนึ่งครั้ง

แต่หากความเสียหายที่เกิดขึ้น มิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถคันเอาประกันภัยแล้ว แม้ขณะเกิดเหตุจะเป็นการใช้รถเพื่อรับจ้างหรือให้เช่าก็ตาม เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว ก็ไม่อาจเรียกเงินจำนวน 2,000 บาท คืนจากผู้เอาประกันภัยได้

ข้อ 15 <u>การเลิกกรมธรรม์ประกันภัย</u>

15.1 บริษัทจะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้ทราบ ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

15.2 ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร และมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืนตามอัตราคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่างนี้

จำนวนเดือนที่คุ้มครอง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
เบี้ยประกันภัยคืนร้อยละ	80	70	60	50	40	30	20	15	10	0	0	0

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้สิทธิแก่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายที่จะบอกเลิกสัญญาต่อกันและกันได้ โดยแยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

15.1 กรณีบริษัทเป็นฝ่ายบอกเลิก ทำได้โดยบริษัทมีหนังสือบอกกล่าวการเลิกกรมธรรม์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยมีเวลาที่จะจัดให้มีการทำประกันภัยใหม่กับบริษัทอื่น

ในกรณีนี้บริษัทต้องคืนเบี้ยประกันภัยไปพร้อมกับหนังสือบอกเลิกกรมธรรม์ โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

การบอกเลิกตาม 15.1 นี้ เป็นวิธีการบอกเลิกตามข้อกำหนดในกรมธรรม์แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ในมาตรา 16 ว่า **"บริษัทจะยก เอาเหตุแห่ง...การได้การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า"** ฉะนั้น วิธีการบอกเลิกตามข้อกำหนดในกรมธรรม์ข้อ 15.1 นี้ ไม่เป็นเหตุในการปฏิเสธการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นได้ เว้นแต่ได้มีการแจ้งการบอกเลิกให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าด้วย

15.2 กรณีผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายบอกเลิก ก็ทำได้โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรให้บริษัททราบ การบอกเลิกให้มีผลในวันที่ที่การแสดงเจตนาไปถึงบริษัท หรือในวันที่ที่ผู้เอาประกันภัยประสงค์จะให้มีผล แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด (เมื่อบริษัทได้รับแจ้งการบอกเลิกจาก ผู้เอาประกันภัย บริษัทจะต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบด้วยตามมาตรา 13) ในการนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืนตามอัตราที่ระบุไว้ในตารางใน 15.2 นี้

ข้อ 16 <u>การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ</u>

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้น โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาด โดยอนุญาโตตุลาการตามข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

เป็นการให้สิทธิแก่ผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ กล่าวคือ หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประสงค์จะใช้วิธีดังกล่าว บริษัทต้องยินยอม แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ไม่ประสงค์ บริษัทจะบังคับไม่ได้

ข้อ 17 <u>การตีความกรมธรรม์ประกันภัย</u> ความหมายและเจตนารมณ์ของข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบให้ตีความตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้

เนื่องจากแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ฉะนั้นคำหรือข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบจะต้องมีความหมายและเจตนารมณ์ตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ตามคู่มือฉบับนี้ การปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืนต่อความหมายและเจตนารมณ์ที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้ อาจเป็นการประวิงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ข้อ 18 <u>ข้อยกเว้น การประกันภัยไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก</u>

18.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

18.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหาร หรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาด หรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

18.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

18.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสี จากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู และสำหรับจุดประสงค์ข้อสัญญานี้ การเผาไหม้นั้นรวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกปรมาณู ซึ่งดำเนินต่อไปด้วยตัวของมันเอง

โดยหลักสากลทั่วโลก ไม่มีผู้ใดอาจรับประกันภัยอันเกิดจากมหันตภัยต่าง ๆ ดังที่ระบุในข้างต้นได้ กรมธรรม์จึงได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ ทั้งนี้ไม่ว่าความรับผิดที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นจากมหันตภัยดังกล่าวโดยตรงหรือเป็นผลโดยอ้อมก็ตาม

18.5 ความเสียหายที่เกิดจากรถที่ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

กรณีรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เป็นรถที่มิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถ เพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือ ปล้นทรัพย์แล้ว บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อผู้ประสบภัย แม้กระทั่งค่าเสียหายเบื้องต้น แต่หากกรณีนั้นเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ไว้ต่อพนักงานสอบสวนถึงเหตุที่ถูกยักยอก ฉ้อโกง ฯลฯ แล้วผู้ประสบภัยมีสิทธิขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา 23 (2) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

18.6 การใช้นอกประเทศไทย

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ในมาตรา 7 ประกอบมาตรา 9 จะพบว่าเจ้าของรถซึ่งใช้รถ หรือมีรถไว้เพื่อใช้ ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายดังกล่าว ที่ต้องจัดให้มีการทำประกันความเสียหาย จะต้องเป็นรถซึ่งใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเท่านั้น หากเป็นรถที่ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้นอกราชอาณาจักร ก็มิได้อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าว

หากนำรถที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วไปประสบอุบัติเหตุทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย แม้จะเป็นความรับผิดของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารรถคันเอาประกันภัยก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น

18.7 การใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ ใช้รถไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด เป็นต้น

ข้อยกเว้นดังกล่าวมีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถ เพื่อประโยชน์ในการทำผิดกฎหมายโดยตรงเท่านั้น เช่น ใช้รถไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด แต่มิได้หมายความรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟหรือสัญญาณจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน ฯลฯ

18.8 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็ว ทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น

แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้นหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้

ข้อ 19 <u>ข้อสัญญาพิเศษ</u> ภายใต้จำนวนเงินคุ้มครองผู้ประสบภัยที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์นี้ เว้นแต่ข้อ 18.1, 18.2, 18.3, 18.4, 18.5 และ 18.6 เป็นข้อต่อสู้ผู้ประสบภัยเพื่อปฏิเสธความรับผิดตามกรมธรรม์นี้ เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว แต่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย เพราะกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้น ซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อผู้ประสบภัย ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน

หมายความว่า เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารนำเอารถคันเอาประกันภัยไปใช้และประสบอุบัติเหตุ ทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย หรืออนามัย บริษัทจะยกเอาความไม่สมบูรณ์ของกรมธรรม์ หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือจะยกเอาข้อยกเว้นความรับผิดของบริษัท (เว้นแต่ข้อยกเว้น 18.1-18.6) มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดต่อผู้เอาประกันภัยมิได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยไปก่อนแล้วจึงมาเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทได้จ่ายไปให้แก่ผู้ประสบภัยคืนจากผู้เอาประกันภัย โดยผู้เอาประกันภัย จะต้องจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทเรียกคืน

กรณีผู้ประสบภัยไปติดต่อขอรับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัท โดยผู้ประสบภัยนั้นอาจเป็นผู้เอาประกันภัยเอง (กรณีขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น) หรือเป็นทายาทของผู้เอาประกันภัย บริษัทจะทำการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเบื้องต้น ขณะเดียวกันก็ทำบันทึกว่าผู้เอาประกันภัยได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่บริษัททันที ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น หรือค่าสินไหมทดแทนไปใช้จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพ ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. และตามกรมธรรม์นี้ การกระทำของบริษัทเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ. ดังกล่าว มีความผิดตามมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ หนึ่งหมื่นถึงห้าหมื่นบาท ตามมาตรา 44 แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

คู่มือตีความ
กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

รถยนต์เป็นพาหนะที่อำนวยความสะดวก และให้ประโยชน์แก่มนุษย์ในด้านการคมนาคมขนส่งเป็นอย่างมาก แต่ความสะดวกสบายที่ได้รับก็อาจนำมาซึ่งความเสียหาย ที่เป็นผลมาจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ฉะนั้น เพื่อเป็นการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้น หน่วยงานของราชการที่เกี่ยวข้องจึงพยายามหาวิถีทางที่จะลดการเกิดอุบัติเหตุให้ได้มากที่สุด แต่การป้องกันมิให้มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเลย ย่อมเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตามบุคคลที่เกี่ยวข้องก็มีทางที่จะบรรเทาความเสียหายที่เกิดแก่ตนได้ ด้วยการจัดให้มีการประกันภัยขึ้น

การประกันภัยรถยนต์ เป็นการประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดแบบของความสมบูรณ์ของสัญญาไว้ ฉะนั้น สัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ เมื่อคู่กรณีแสดงเจตนาเสนอสนองถูกต้องตรงกัน กล่าวคือ เมื่อผู้เอาประกันภัยแสดงเจตนาทำประกันภัยกับบริษัทและหากบริษัทตกลงสนองรับการทำประกันภัยแล้ว สัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญา แม้บริษัทจะยังมิได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ได้นำหลักเกณฑ์ Cash before cover มาใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามกฎหมาย โดยหลักเกณฑ์ Cash before cover นั้นเป็นข้อกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย **ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นการคุ้มครอง** ซึ่งจะได้กล่าวโดยละเอียดในหมวดเงื่อนไขทั่วไป ต่อไป

ในสัญญาประกันภัยนั้น หากผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัย จะทำให้สัญญาที่เกิดขึ้น ไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างใด ทั้งนี้ตาม ป.พ.พ.มาตรา 863 การพิจารณาว่าผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในรถยนต์ที่เอาประกันภัยหรือไม่นั้น มิใช่พิจารณาจากรายการจดทะเบียนรถว่าผู้เอาประกันภัยต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครองเท่านั้น จึงจะเป็นผู้มีส่วนได้เสีย การมีสิทธิตามกฎหมาย หรือมีความรับผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับตัวรถยนต์ดังกล่าว ก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียได้ เช่น พี่ชายให้น้องยืมรถมาใช้ในระหว่างที่ตนเองไปอยู่ต่างประเทศ ในระหว่างการยืมใช้ น้องมีสิทธิใช้สอยรถยนต์ดังกล่าวและมีหน้าที่ต้องซ่อมแซมรถเมื่อรถเกิดความเสียหาย และมีหน้าที่ต้องส่งมอบรถคืนในสภาพที่เรียบร้อย เมื่อจำต้องคืน เช่นนี้ น้องก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียสามารถนำรถมาประกันภัยประเภท 1 ได้ เช่นเดียวกับผู้เช่ารถยนต์ ในระหว่างการเช่าใช้ ตามสัญญาเช่าผู้เช่ามีสิทธิใช้สอยรถยนต์ที่เช่านั้นและมีหน้าที่ต้องซ่อมแซมรถเองเมื่อรถเกิดความเสียหาย และมีหน้าที่ต้องส่งมอบรถคืนในสภาพที่เรียบร้อย เช่นนี้ ผู้เช่าก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียสามารถนำรถมาประกันภัยประเภท 1 ได้เหมือนกัน

การพิจารณาว่าผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียหรือไม่นั้น จะพิจารณาในขณะเวลาเอาประกันภัย และหากในขณะเอาประกันภัยมีส่วนได้เสียแล้ว แม้ต่อมา ส่วนได้เสียนั้นจะหมดไปสัญญาประกันภัยนั้น

ก็ยังคงมีผลสมบูรณ์ จนกว่าสัญญานั้นจะสิ้นสุดความคุ้มครอง แต่การชดใช้กรณีนี้จะต้องชดใช้ให้กับผู้เสียหายที่แท้จริง

นอกจากนั้นในบางกรณีการแจ้งชื่อผู้เอาประกันภัย อาจจะมีการแจ้งชื่อผิดพลาด หรือเป็นการแจ้งแทนผู้มีส่วนได้เสียที่แท้จริง เช่น นาย ก.ผู้เอาประกันภัยคนเดิม ได้ขายและส่งมอบรถให้นาย ข.ไป ในระหว่างที่กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์คันดังกล่าวยังไม่หมดระยะเวลาคุ้มครอง ซึ่งตามเงื่อนไข นาย ข. ได้เป็นผู้เอาประกันภัยตามเงื่อนไขกรมธรรม์แล้ว ซึ่งหากเมื่อกรมธรรม์หมดอายุ การแจ้งต่ออายุหรือแจ้งเอาประกันใหม่ ควรแจ้งผู้เอาประกันภัยคือนาย ข. แต่ได้มีการสื่อสารเข้าใจผิดพลาด ตัวแทนได้ระบุผู้เอาประกันภัย คือ นาย ก.เช่นเดิม เช่นนี้เมื่อเกิดภัยขึ้น บริษัทไม่สามารถยกเรื่องส่วนได้เสียมาปฏิเสธต่อนาย ข.และการชดใช้ต้องชดใช้ให้แก่ นาย ข. ผู้เสียหายที่แท้จริง

<u>ประเภทของการประกันภัย</u>

การประกันภัยรถยนต์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

การประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้ เป็นการประกันภัยที่ใช้มาแต่ดั้งเดิมในประเทศไทยซึ่งในการประกันภัยประเภทนี้จะคุ้มครองความรับผิด และความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดในระหว่างการใช้หรือการขับขี่ของบุคคลใดๆ ก็ตาม ที่ใช้หรือขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และข้อยกเว้น ที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย

ในการทำประกันภัยประเภทนี้ มีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเบี้ยประกันภัย ดังนี้

- ประเภทรถยนต์
- ลักษณะการใช้รถยนต์ เช่น การใช้ส่วนบุคคล รับจ้างสาธารณะ เพื่อการพาณิชย์ เพื่อการพาณิชย์พิเศษ
- ขนาดรถยนต์ เช่น ขนาดเครื่องยนต์ น้ำหนักบรรทุก หรือจำนวนผู้โดยสารของรถยนต์
- อายุรถยนต์
- กลุ่มรถยนต์
- จำนวนเงินเอาประกันภัย
- อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ

2.การประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่

การประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้ เป็นการประกันภัยที่มีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ในประเทศไทย โดยหลักการที่สำคัญสำหรับการประกันภัยประเภทนี้ คือ จะคุ้มครองความรับผิด หรือความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่

อย่างไรก็ตาม แม้ความรับผิด หรือความเสียหายต่อรถยนต์จะเกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดแต่อย่างใด

บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น <u>เพียงแต่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดในความเสียหายส่วนแรกด้วย</u> ส่วนความคุ้มครองใดบ้างที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดในจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก และความคุ้มครองใดบ้างที่ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดในจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกนั้น จะได้กล่าวต่อไปเมื่อถึงส่วนความคุ้มครองนั้นๆ

ในการทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่นั้น ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ที่ได้รับความคุ้มครองได้ถึง 2 คน แต่จะระบุคนเดียวก็ได้

ในกรณีที่ระบุ 2 คนนั้น การคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย จะใช้ผู้ขับขี่ที่มีความเสี่ยงสูงเป็นฐานในการคำนวณเบี้ยประกันภัย ซึ่งปัจจัยที่ใช้เป็นตัวกำหนดความเสี่ยงสำหรับการประกันภัยระบุชื่อผู้ขับขี่เพิ่มเติมจากการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ก็คือ อายุของผู้ขับขี่

โดยมีการแบ่งช่วงอายุของผู้ขับขี่จากช่วงที่มีความเสี่ยงภัยน้อยไปยังช่วงที่มีความเสี่ยงภัยมาก เป็น 4 ช่วงอายุ ดังนี้

- อายุเกิน 50 ปีขึ้นไป
- อายุ 36-50 ปี
- อายุ 25-35 ปี
- อายุ 18-24 ปี

สำหรับรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยจะนำมาทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้นั้น จะต้องเป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลเท่านั้น รถยนต์ที่ใช้รับจ้างสาธารณะ หรือใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ ไม่สามารถทำประกันภัยประเภทดังกล่าวได้ ดังนั้น รถยนต์ที่จะสามารถทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ จึงจำกัดไว้เพียง 3 ประเภทเท่านั้น คือ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

<u>ประเภทความคุ้มครอง</u>

จากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า การประกันภัยรถยนต์ในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และการประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่ไม่ว่าจะเป็นการประกันภัยประเภทใดก็ตาม ต่างก็จะแบ่งความคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วนเหมือนกัน ดังนี้

1.ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยหลัก ซึ่งจะแบ่งเป็น

1.1 การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นการให้ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 การกำหนดจำนวนเงินให้ความคุ้มครอง จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น รวมถึงหลักเกณฑ์การรับประกันภัยและการจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้ประสบภัยนั้น ให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ประกาส คำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และที่เกี่ยวข้อง

1.2 การคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ในส่วนความคุ้มครองนี้ บริษัทผู้รับประกันภัยจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก หากว่าความเสียหายที่

เกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกนั้น ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งความคุ้มครองในส่วนนี้จะแบ่งเป็น

(ก) การคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก

ความคุ้มครองในส่วนความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกนี้ได้นำเอาความคุ้มครองความรับผิดต่อความบาดเจ็บ มรณะ (บจ.) และความคุ้มครองความรับผิดต่อผู้โดยสาร (ผส.) เดิม มารวมเป็นความคุ้มครองเดียว ดังนั้น บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ จึงรวมถึงทั้งบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัย และบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ในหรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม บุคคลดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.2 (ก)

- ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ
- คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ลูกจ้างในทางการที่จ้างของผู้ขับขี่นั้น

สำหรับจำนวนเงินคุ้มครองในส่วนของความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยนี้จะคุ้มครองเฉพาะจำนวนเงินค่าเสียหายส่วนที่เกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถหรือความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามข้อ 1.1 ซึ่งอาจจะเป็นจำนวนเงินส่วนที่เกิน 50,000 บาท หรือส่วนที่เกิน 100,000 บาทก็ได้ แล้วแต่ว่าความเสียหายนั้นจะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถสูงสุดเท่าใด

นอกจากนั้นจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อคนและต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ที่ระบุไว้ตามความคุ้มครองส่วนนี้นั้น หมายถึง จำนวนเงินความรับผิดสูงสุดของบริษัทสำหรับความคุ้มครองในส่วนนี้โดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนความคุ้มครองอื่น ฉะนั้น จะไม่มีการนำเอายอดเงินความคุ้มครองส่วนอื่น มาหักออกจากจำนวนเงินความคุ้มครองในส่วนนี้ เช่น หากกรมธรรม์ระบุความคุ้มครองในส่วนนี้ไว้ว่า “ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ 200,000 บาท/คน 10,000,000 บาท /ครั้ง” ต่อมารถยนต์คันดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุชนผู้อื่นถึงแก่ความตาย คิดเป็นค่าเสียหายตามมูลละเมิดได้ 300,000 บาท เมื่อทายาทของผู้เสียชีวิตได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทซึ่งรับประกันภัยตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมาเต็มจำนวน 100,000 บาทแล้ว บริษัทซึ่งรับประกันภัยตามกรมธรรม์นี้จะนำเงินจำนวน 100,000 บาทที่ทายาทได้รับมาแล้ว มาหักออกจากจำนวนเงินเอาประกันภัย 200,000 บาทตามกรมธรรม์นี้ เพื่อที่จะชดใช้เพียง 200,000 - 100,000 = 100,000 บาท โดยอ้างว่าเต็มวงเงินเอาประกันภัยแล้วไม่ได้ เพราะวงเงินคุ้มครองสูงสุดในส่วนนี้คือ 200,000บาท/คน บริษัทซึ่งรับประกันภัยตามกรมธรรม์นี้จึงต้องจ่ายเต็มจำนวน 200,000 บาท

ในส่วนของความคุ้มครองชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกนี้ แม้จะเป็นกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกนั้นเป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้ขับขี่ ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ก็ตาม บริษัทก็ยังคงผูกพันรับผิดต่อความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นเต็มจำนวน โดยผู้เอาประกันภัยไม่

ต้องเข้ามาร่วมรับผิดในจำนวนความเสียหายส่วนแรกเอง ดังเช่นความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตาม (ข) ทั้งนี้ เนื่องจากความคุ้มครองนี้ เป็นความคุ้มครองส่วนที่เกินจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงถือเสมือนเป็นความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองอยู่แล้ว

(ข) การคุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

แต่ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.2 (ข)

- ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ คู่สมรส บิดามารดา บุตร ของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม ครอบครอง

- เครื่องชั่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนาม หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

- สัมภาระหรือทรัพย์สินอื่นใดที่นำติดตัวขึ้นบนรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่รถยนต์กำลังยกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

- ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมีหรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ หรือการรั่วไหลของแก๊สหรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์

ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และไปเกิดอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ผู้ขับขี่นั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุไว้ในกรมธรรม์แล้ว บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกเต็มจำนวน แต่เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกไปเต็มจำนวนแล้ว บริษัทสามารถเรียกจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองคืนจากผู้เอาประกันภัยได้ตามจำนวนที่จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 2,000 บาท

ในส่วนของความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกตาม 1.2 นี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ได้มีการตัดข้อยกเว้นเรื่องใบอนุญาตขับขี่ออก ดังนั้น แม้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเต็มจำนวน และจะเรียกจำนวนเงินที่ตนได้จ่ายไปคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลังไม่ได้ด้วย ซึ่งจะต่างจากเงื่อนไขกรมธรรม์สมัยก่อนที่บริษัทสามารถปฏิเสธความรับผิดในส่วนความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้ ขณะที่ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย บริษัทจะต้องชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อนแล้วจึงมาเรียกจำนวนเงินที่ตนจ่ายไปคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง

1.3 การคุ้มครองต่อรถยนต์

เดิมในส่วนความคุ้มครองต่อรถยนต์จะมีการจัดความคุ้มครองตามประเภทของภัยที่จะเกิดแก่รถยนต์ออกเป็น 6 ความคุ้มครอง ได้แก่ ความคุ้มครองที่เกิดจากภัย

- การชน (กช.)
- ลักทรัพย์ทั้งคัน (ลท.)
- ลักทรัพย์ทั้งคันโดยลูกจ้าง (ลจ.)
- ลักทรัพย์อุปกรณ์ (ลอ.)
- จลาจล (จจ.)
- ภัยอื่น

โดยผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อความคุ้มครองตามประเภทของภัยที่ตนมีความเสี่ยงได้ ซึ่งหากผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองภัยใดไว้ ก็จะมีการออกเอกสารแนบท้ายยกเว้นความเสียหายที่เกิดจากภัยนั้นไว้ แต่เมื่อมีการปรับโครงสร้างอัตราเบี้ยกันภัยใหม่ ได้มีการจัดแบ่งความคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ **การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้**

การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์นี้ จะไม่มีการแยกซื้อ หรือไม่ซื้อภัยหนึ่งภัยใดดังเช่นแต่ก่อน ดังนั้นความเสียหายต่อรถยนต์ไม่ว่าจะเกิดจากภัยที่เดิมเรียกว่า การชน จลาจล หรือภัยอื่นใดก็ตาม ก็จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ (เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้) โดยบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์

ในกรณีที่เป็นการทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่แล้ว หากรถยนต์คันดังกล่าวไปเกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำหรือมีการชนเกิดขึ้น ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่แล้ว บริษัทก็ยังคงผูกพันต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง เป็นจำนวน 6,000 บาท เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และรู้ตัวบุคคลภายนอกผู้ก่อ ให้เกิดความเสียหายนั้น

สำหรับข้อยกเว้นในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้นขณะขับขี่ โดยบุคคลที่ไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่นั้น จะไม่นำมาใช้บังคับสำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดอุบัติเหตุเป็นผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ขับขี่ดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณารับประกันภัยจากบริษัทแล้วว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการขับขี่ จึงตกลงรับประกันภัยไว้ ฉะนั้น เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะมีผู้ที่ระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบความสามารถ

ในการขับขี่อีกแม้โดยข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้ที่ระบุชื่อนั้นไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทยกขึ้นมาปฏิเสธความรับผิดได้

การคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ความสูญหายในที่นี้จะรวมถึงความสูญหายทั้งคัน (ลท.เดิม) สูญหายแต่บางส่วน (ลอ.เดิม) และไม่ว่าจะสูญหายจากการลักทรัพย์ของลูกจ้าง (ลจ.เดิม) หรือบุคคลใดเป็นผู้ลักทรัพย์ก็ตาม ก็จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ทั้งสิ้น จะไม่มีการแยกซื้อภัยที่ได้รับความคุ้มครองเป็น ลท. ลอ. ลจ. ดังเช่นแต่ก่อนอีกต่อไป สำหรับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์เกิดไฟไหม้ หรือสูญหายไป

การคุ้มครองในส่วนนี้นอกจากจะคุ้มครองการสูญหายแล้ว ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายของรถยนต์ที่เกิดจากไฟไหม้ด้วย โดยไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใด ก็ตาม

ในส่วนของการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ แม้จะเป็นกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และรถยนต์เกิดสูญหาย หรือไฟไหม้ขึ้นในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ใช้รถยนต์ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองแต่อย่างใด บริษัทยังคงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน เช่นเดียวกับการประกันภัยแบบไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

การคุ้มครองตาม 1.1 1.2 และ 1.3 เป็นความคุ้มครองหลักที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ตามสภาพความเสี่ยงภัยของตน ซึ่งจะเป็นผลให้มีกรมธรรม์ประกันภัยหลายรูปแบบ แยกตามความคุ้มครองที่บริษัทรับเสี่ยงภัย ดังนี้

(ก) กรมธรรม์ประกันภัยประเภทคุ้มครองรวม(Comprehensive Cover)หรือที่เรียกกันว่ากรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1 ซึ่งกรมธรรม์ประเภทนี้จะให้ความคุ้มครอง ทั้งในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอก คุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ตลอดจนคุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้ด้วย

(ข) กรมธรรม์ประกันภัยประเภทคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก และคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ (Third Party Liability Fire and Theft) หรือที่มักจะเรียกกันว่า กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 2

(ค) กรมธรรม์ประกันภัยประเภทคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก (Third Party Liability) หรือที่เรียกกันว่า กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 3 ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยประเภทนี้จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น

(ง) กรมธรรม์ประกันภัยประเภทคุ้มครองเฉพาะความรับผิดต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอกเท่านั้น

(จ) กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 2 หรือ 3 ที่มีความคุ้มครองความเสียหายของตัวรถยนต์ แต่ให้ความคุ้มครองเฉพาะภัยที่มีการระบุไว้เท่านั้น เรียกกรมธรรม์ประเภทนี้ว่า กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

โดยกรมธรรม์ประกันภัยทั้ง 5 รูปแบบดังกล่าวข้างต้น ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อแบบที่มีการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ด้วยก็ได้ ดังนั้น เมื่อผู้เอาประกันภัยซื้อกรมธรรม์ประกันภัยแบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถแล้ว จึงไม่ต้องทำประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 อีก (ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 มาตรา 2 รถที่เจ้าของรถได้ทำประกันภัยความเสียหายต่อผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยครอบคลุมความเสียหายต่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินตาม ชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้ว ไม่ต้องจัดให้มีการประกันภัยความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยอีก)

2. ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย

อย่างไรก็ตามกรมธรรม์ประกันภัยทั้ง 5 แบบข้างต้น นอกจากจะมีความคุ้มครองหลักดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย ซึ่งผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมได้อีก ดังนี้

2.1 การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลเป็นความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ซึ่งจะคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลให้บุคคลนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพถาวร หรือทุพพลภาพชั่วคราว ซึ่งบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอนตามที่เอาประกันภัยไว้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด

ความรับผิดของบริษัทในจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องจ่ายตามเอกสารแนบท้ายนี้ เป็นความรับผิดที่เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากความรับผิดตามความคุ้มครองหลัก ดังนั้น แม้ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารจะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมูลละเมิดเต็มจำนวนแล้วก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุ ให้บริษัทหลุดพ้นความรับผิดตามเอกสารแนบท้ายนี้ บริษัทยังคงผูกพันต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความคุ้มครองของเอกสารแนบท้ายนี้ด้วย

2.2 การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้ายนี้ จะคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของบุคคลที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลให้บุคคลนั้นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล โดยบริษัทจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าโรงพยาบาล ตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัทที่ระบุไว้ ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด

เดิมการประกันภัยค่ารักษาพยาบาลจะคุ้มครองเฉพาะค่ารักษาพยาบาลส่วนที่เกินกว่าความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเท่านั้น ปัจจุบันได้กำหนดให้คุ้มครองตั้งแต่บาทแรก

ของค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ จึงสามารถเลือกได้ว่า จะใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากความคุ้มครองในส่วนนี้ หรือส่วนอื่น หรือจากผู้รับประกันภัยอื่นก็ได้ บริษัทจะเกี่ยงให้ไปใช้สิทธิเบิกจากความคุ้มครองอื่นก่อนมิได้

2.3 การประกันตัวผู้ขับขี่

เมื่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้ และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ซึ่งเป็นผลให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกควบคุมตัวไว้ในคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล (จนถึงศาลฎีกา) ก็ตาม หากมีการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมส่วนนี้ไว้แล้ว บริษัทจะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้น โดยไม่ชักช้า ในวงเงินไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้

และถึงแม้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นความเสียหายที่ไม่ได้รับความคุ้มครองในส่วนของความคุ้มครองหลักก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทหลุดพ้นหน้าที่ตามสัญญาที่จะต้องทำการประกันตัว ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่

ในส่วนของความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้ายทุกความคุ้มครองนั้น แม้จะเป็นกรณีทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และเกิดเหตุทำให้ผู้ได้รับความคุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ หรือเกิดเหตุทำให้บุคคลที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น กำลังลงจากรถได้รับบาดเจ็บ หรือเกิดเหตุทำให้ผู้ขับขี่ต้องถูกควบคุมตัว ในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิด หรือรับผิดน้อยลงแต่อย่างใด บริษัทยังคงผูกพันรับผิดตามข้อตกลงคุ้มครองเพิ่มเติมนั้นเต็มจำนวน โดยผู้เอาประกันภัยไม่ต้องมีส่วนรับผิดชอบในค่าเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่กับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ จะมีความแตกต่างในส่วนที่เกี่ยวกับความคุ้มครองเพียง 2 ประการเท่านั้น คือ

1. ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความรับผิด หรือความเสียหายได้เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยไม่จำต้องเข้ามาร่วมรับผิดในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด ซึ่งจะต่างจากการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ กล่าวคือ แม้ว่าความรับผิด หรือความเสียหายได้เกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ก็ตาม แต่หากบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยนั้นมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์แล้ว ผู้เอาประกันภัยก็จะต้องเข้ามารับผิดในความเสียหายส่วนแรกเอง ดังนี้

- 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- 6,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน การคว่ำ

2. การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ ในหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ จะยังคงมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่อยู่

แต่ในส่วนการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ข้อยกเว้นดังกล่าวจะไม่ใช้บังคับหากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหายเป็นผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์

ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการกล่าวโดยภาพรวมของการประกันภัยรถยนต์ ว่าผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกการทำประกันภัยได้อย่างไร มีความคุ้มครองอะไรบ้าง และแต่ละความคุ้มครองมีหลักการสำคัญเป็นอย่างไรบ้าง ยังมิได้มีการลงในรายละเอียด ต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดของเงื่อนไขแต่ละข้อ ว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้แต่ละข้อ ไม่ว่าจะเป็นเงื่อนไขทั่วไป เงื่อนไขข้อตกลงคุ้มครอง เงื่อนไขข้อยกเว้น มีความหมาย และเจตนารมณ์ เป็นอย่างไร เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เป็นแนวทางเดียวกัน ดังนี้

คำขอเอาประกันภัย

ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจะต้องมีข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการรับประกันภัย และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว บริษัทจะต้องจัดให้มีเอกสารชนิดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “คำขอเอาประกันภัยรถยนต์” โดยในใบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์ดังกล่าว จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลในการรับประกันภัย ให้ผู้เอาประกันภัยกรอก ข้อมูลดังกล่าว ได้แก่

1. ชื่อ-ที่อยู่ อาชีพของผู้ขอเอาประกันภัย ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทสามารถตรวจสอบได้ว่าบุคคลที่ขอเอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในรถยนต์ที่เอาประกันภัยหรือไม่

2. ประเภทของการประกันภัยที่ต้องการ โดยหากรถยนต์ที่ประสงค์จะขอเอาประกันภัยเป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลแล้ว ผู้ขอเอาประกันภัยจะต้องพิจารณาเลือกประเภทการประกันภัยให้เหมาะสมกับสภาพความเสี่ยงภัยของตน โดยหากเป็นรถยนต์ที่มีบุคคลที่ใช้ขับขี่เพียง 1-2 คน ก็ควรที่จะเลือกการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ทั้งเพื่อจะได้เป็นการประหยัด เสียเบี้ยประกันภัยในอัตราที่ถูกลงกว่าการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่หากรถยนต์คันดังกล่าวมีผู้ใช้มากกว่า 2 คน ทั้งผู้ขอเอาประกันภัยไม่พร้อมที่จะต้องมามีส่วนรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองแล้ว ก็อาจเลือกทำประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ก็ได้

ในการขอเอาประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องระบุชื่อผู้ขับขี่ที่ประสงค์จะให้บริษัทคุ้มครอง พร้อมกับระบุวัน/เดือน/ปีเกิดและอาชีพ ของแต่ละบุคคลไว้ด้วย และเพื่อมิให้มีปัญหาโต้แย้งกันในภายหลังได้ว่า ผู้ขอเอาประกันภัยมีเจตนาจะปกปิด หรือแถลงเท็จเกี่ยวกับอายุหรือความสามารถในการขับรถยนต์ของผู้ขับขี่ จึงกำหนดให้ผู้ขอเอาประกันภัยแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาใบอนุญาตขับขี่ไปพร้อมกับใบคำขอเอาประกันภัยด้วย และหากบริษัทตกลงรับประกันภัยโดยที่ผู้ขอเอาประกันภัยมิได้แนบหลักฐานทั้งสองมาด้วยแล้ว ต้องถือว่าบริษัทไม่ติดใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว บริษัทจะยกขึ้นมากล่าวอ้างในภายหลังมิได้ว่า ผู้ขอเอาประกันภัยปกปิดหรือแถลงเท็จเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

3. การใช้รถยนต์ ผู้ขอเอาประกันภัยมีหน้าที่ระบุแต่เพียงว่า ตนประสงค์จะนำรถยนต์ที่ขอเอาประกันภัยนั้น ไปใช้ประโยชน์อย่างไรเท่านั้น ส่วนบริษัทมีหน้าที่พิจารณากำหนดลักษณะการใช้รถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย

ในกรณีผู้ขอเอาประกันภัยจะระบุว่า ประสงค์จะนำรถยนต์ไปใช้ส่วนบุคคล ไม่รับจ้าง หรือให้เช่า หรือใช้ในกิจการอื่นใดก็ตาม แต่หากพิจารณาถึงประเภทรถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์แล้ว รถยนต์นั้นไม่สามารถกำหนดลักษณะการใช้ให้เป็นการใช้ส่วนบุคคลได้ เช่น กรณีรถบรรทุก ซึ่งจัดอยู่ในรหัสประเภทรถยนต์ : รถยนต์บรรทุก (รหัส 320 340) ผู้ขอเอาประกันภัยประสงค์ที่จะขอเอาประกันภัยอย่างรถยนต์นั่งส่วนบุคคล แต่ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยไม่สามารถกำหนดลักษณะการใช้เป็นการใช้ส่วนบุคคลได้ ให้บริษัทกำหนดลักษณะการใช้ให้ถูกต้อง

กรณีรถปิคอัพที่มีโครงสร้างรถเข้าข่ายรหัสประเภทรถยนต์ : รถยนต์โดยสาร (รหัส 210 220 230) เช่น รถปิคอัพดัดแปลง หรือรถแวน รถโดยสารสองแถว ฯลฯ สามารถขอเอาประกันภัยที่มีลักษณะการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล เพื่อการพาณิชย์ เพื่อรับจ้างสาธารณะ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ตามที่ใช้จริง

กรณีรถยนต์ประเภทปิคอัพที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์ เป็นประเภทรถยนต์นั่งไม่เกิน 7 ที่นั่ง สามารถเอาประกันภัยเป็นลักษณะการใช้ส่วนบุคคล รหัส 110 หรือการใช้เพื่อการพาณิชย์ รหัส 120 ก็ได้ตามลักษณะการใช้งานแท้จริง

การที่บริษัทกำหนดลักษณะการใช้ที่ผิดพลาดเอง จะยกขึ้นมากล่าวอ้างในภายหลังให้ผู้เอาประกันภัยได้รับความเสียหายมิได้ เช่น รถยนต์ที่ขอเอาประกันภัยเป็นรถบรรทุก (Pick Up) ผู้ขอเอาประกันภัยมิได้ไปใช้ในการรับจ้างหรือให้เช่า หรือใช้ในกิจการอื่นใด แต่บริษัทกลับไประบุลักษณะการใช้รถในตารางว่า “ ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” (ทั้งๆ ที่ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย รถยนต์ดังกล่าวจะต้องทำประกันภัยในลักษณะใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือพาณิชย์พิเศษเท่านั้น) เมื่อผู้เอาประกันภัยนำรถยนต์ดังกล่าวไปใช้อย่างรถยนต์นั่งส่วนบุคคลทั่วไป บริษัทจะมากล่าวอ้างในภายหลังว่ารถบรรทุก (Pick Up) เป็นรถที่จะต้องทำประกันภัยในลักษณะการใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือการใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษเท่านั้น เมื่อทำประกันภัยผิดประเภท ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง จำนวน 2,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ส่วนความเสียหายต่อรถยนต์ เข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองไม่ได้ บริษัทจะต้องรับผิดตามเนื้อความแห่งสัญญาที่ปรากฏในกรมธรรม์ทุกประการ กล่าวคือ ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง 2,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ทั้งบริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์ด้วย

4. ผู้รับประโยชน์ ในที่นี้หมายถึง ผู้รับประโยชน์ในกรณีที่รถยนต์สูญหาย หรือรถยนต์เสียหายสิ้นเชิงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้เท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวกับผู้รับประโยชน์ตามเอกสารแนบท้าย การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลแต่อย่างใด

5. รายการรถยนต์ที่เอาประกันภัย ทั้งนี้ เนื่องจากรถยนต์เป็นวัตถุที่เอาประกันภัยโดยตรง จึงจำเป็นต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์นั้น เพื่อที่บริษัทจะได้กำหนดเบี้ยประกันภัยได้ถูกต้องตามปัจจัยความเสี่ยงภัยของรถยนต์นั้น

เมื่อรายการรถยนต์เป็นสาระสำคัญในการคำนวณเบี้ยประกันภัย ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจึงต้องขอหลักฐานคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ หากบริษัทไม่ขอหลักฐานคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์แล้ว บริษัทจะมากล่าวอ้างในภายหลังเมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนว่ารายการรถยนต์ไม่ถูกต้อง ทำให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าที่ควรจะเป็นไม่ได้ เพราะหากบริษัทถือว่ารายการรถยนต์เป็นสาระสำคัญแล้ว ก็ควรจะต้องสำคัญทั้งในขณะพิจารณารับประกันภัย และในขณะพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน มิใช่มาให้ความสำคัญเฉพาะเมื่อจะมีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น

6. รายการตกแต่งเปลี่ยนแปลงรถยนต์เพิ่มเติม เนื่องจากรถยนต์อาจได้มีการตกแต่ง หรือเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้น ซึ่งจะมีผลถึงราคาของรถยนต์ที่เปลี่ยนแปลง จึงเป็นข้อมูลที่เป็นตัวกำหนด

จำนวนเงินเอาประกันภัย หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยได้ถูกต้อง หากการเปลี่ยนแปลงนั้นมิได้มีผลเฉพาะราคาเท่านั้น แต่อาจทำให้ความเสี่ยงภัยเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มขึ้น

7. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบ่งออกเป็น การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ(เฉพาะกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ) การประกันความรับผิดต่อบุคคลภายนอก การประกันรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ และการประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย

โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยขั้นต่ำ ที่ผู้เอาประกันภัยจะซื้อความคุ้มครองได้

- สำหรับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และที่เกี่ยวข้องกำหนด
- สำหรับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอก คือ 100,000 บาทต่อหนึ่งคน และ 10,000,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก คือ 200,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- สำหรับความเสียหายต่อรถยนต์ รถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ คือ 50,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง และ 5,000 บาทสำหรับรถจักรยานยนต์
- สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ในส่วนความคุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพถาวร 1,000 บาทต่อหนึ่งคน และในส่วนความคุ้มครองค่าทดแทนรายสัปดาห์ สำหรับกรณีทุพพลภาพชั่วคราว คือ 100 บาทต่อสัปดาห์ต่อหนึ่งคน
- สำหรับการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล 50,000 บาทต่อหนึ่งคน
- สำหรับการประกันตัวผู้ขับขี่ มิได้กำหนดขั้นต่ำของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งไว้

8. เบี้ยประกันภัย จะแบ่งเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองหลักกับเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย

9. ระยะเวลาประกันภัย หากในใบคำขอเอาประกันภัยมิได้กล่าวไว้เป็นอย่างอื่น ให้การประกันภัยมีระยะเวลาหนึ่งปี

10. ลายมือชื่อ และวันที่ขอเอาประกันภัย เพื่อเป็นหลักฐานการแสดงเจตนา ผู้เอาประกันภัยจึงต้องลงลายมือชื่อ และวันที่กำกับไว้ แล้วส่งใบคำขอเอาประกันภัยพร้อมหลักฐานประกอบไปยังบริษัท เพื่อบริษัทจะได้พิจารณารับประกันภัยต่อไป

ตารางกรมธรรม์ประกันภัย

ตารางกรมธรรม์ประกันภัยจะปรากฏรายการสำคัญเกี่ยวกับการประกันภัยทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นชื่อที่อยู่ของบริษัทผู้รับประกันภัย ชื่อผู้เอาประกันภัย รถยนต์ที่เอาประกันภัย ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับตามกรมธรรม์นี้ เบี้ยประกันภัย เป็นต้น

1. ชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้เอาประกันภัย

2. อาณาเขตคุ้มครอง โดยปกติกรมธรรม์จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิด หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้เฉพาะในอาณาเขตประเทศไทยเท่านั้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะขอขยายอาณาเขตความคุ้มครองไว้ หากมีการขยายอาณาเขตคุ้มครอง ให้ผู้เอาประกันภัยเสียเบี้ยประกันภัยเพิ่มเดือนละ 5% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี แต่รวมแล้วไม่เกิน 20% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี

3. ผู้ขับขี่ วัน/เดือน/ปีเกิด อาชีพ ในรายการดังกล่าวจะใช้สำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น แต่หากเป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่แล้ว บริษัทก็จะเว้น (-) รายการนี้ไว้ โดยจะไม่มีชื่อผู้ขับขี่ระบุไว้ในรายการนี้

4. ผู้รับประโยชน์ ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่จะเป็นผู้รับค่าสินไหมทดแทนตามส่วนได้เสียของตน หากรถยนต์ที่เอาประกันภัยเกิดสูญหาย หรือเสียหายสิ้นเชิงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้เท่านั้น

ในกรณีที่มีการระบุผู้รับประโยชน์นี้ บริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.24 ให้แก่ผู้เอาประกันภัยไปพร้อมกับการออกกรมธรรม์ด้วย

5. ระยะเวลาประกันภัย หากเป็นการทำประกันภัยเต็มปี การนับระยะเวลาจะนับวันชนวัน เช่น ระยะเวลาประกันภัยเริ่มต้น 1 มกราคม พ.ศ 2552 วันสิ้นสุดก็จะสิ้นสุดในวันที่ 1 มกราคม ในปีถัดไปคือ พ.ศ. 2553 ส่วนเวลาสิ้นสุด จะสิ้นสุดในเวลา 16.30 น.

6. รายการรถยนต์ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์ที่เอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นชื่อรถยนต์ (ยี่ห้อ) รุ่น เลขทะเบียน เลขตัวถัง ปีรุ่น แบบตัวถัง จำนวนที่นั่ง/ขนาด/น้ำหนักบรรทุก เป็นต้น โดยรายการดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย

7. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

7.1 ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (เฉพาะกรมธรรม์ที่มีความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535)

7.2 ความรับผิดต่อบุคคลภายนอก แยกเป็น

- ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ซึ่งจะคุ้มครองเฉพาะส่วนที่เกินจากความคุ้มครองสูงสุดต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถหรือความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามข้อ 7.1

- ความเสียหายต่อทรัพย์สิน จะระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ความเสียหายส่วนแรกที่ระบุไว้ในส่วนความเสียหายต่อทรัพย์สินนี้ เป็นความเสียหายส่วนแรกตามข้อ 2 (ข) ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ไม่เกี่ยวกับ (ก) หรือ (ค)

7.3 รถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ แยกเป็น

- ความเสียหายต่อรถยนต์

ความเสียหายส่วนแรกที่ระบุไว้ในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์นี้ เป็นความเสียหายส่วนแรกตามข้อ 4. (ข) ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ไม่เกี่ยวกับ (ก) หรือ (ค)

- รถยนต์สูญหาย/ไฟไหม้ โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และความคุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้ต้องเท่ากันเสมอ

7.4 ความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย แยกเป็น

- การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล
- การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล
- การประกันตัวผู้ขับขี่

8. เบี้ยประกันภัย แบ่งเป็น

- เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (เฉพาะกรมธรรม์ที่มีความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535)
- เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก
- เบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย

ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักที่แสดงไว้ เป็นเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้ให้ส่วนลดสำหรับการระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้แล้ว

9. ส่วนลด - ส่วนเพิ่ม (เบี้ยประกันภัย)

9.1 กรณีที่ได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยได้แก่

- ส่วนลดความเสียหายส่วนแรกโดยความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นความเสียหายส่วนแรกของทรัพย์สินบุคคลภายนอก และ/หรือความเสียหายส่วนแรกของความเสียหายต่อรถยนต์

- ส่วนลดกลุ่ม ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท ตามจำนวนและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยกลุ่ม 10%

- ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี เป็นส่วนลดที่ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับส่วนลดตามหลักเกณฑ์ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี ซึ่งคำนวณจากประวัติในปีที่ผ่านมา

- ส่วนลดอื่น ๆ เช่น กรณีที่ผู้เอาประกันภัยติดต่อทำประกันภัยกับบริษัทโดยตรง ไม่ผ่านตัวแทนหรือนายหน้า หรือกรณีรถยนต์นั่ง หรือรถยนต์โดยสารไม่เกิน 20 ที่นั่ง ที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ซึ่งทำประกันภัย ประเภท 1 และเป็นรถใหม่ที่มีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี หรือส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับรถที่ใช้ก๊าซ CNG เป็นเชื้อเพลิง เป็นต้น

ส่วนลดความเสียหายส่วนแรก เป็นส่วนลดของความเสียหายส่วนแรกโดยความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นส่วนลดความเสียหายส่วนแรกของทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หรือส่วนลดความเสียหายส่วนแรกของรถยนต์ ก็จะเป็นส่วนลดที่รวมอยู่ในรายการนี้

9.2 กรณีที่จะต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัย ได้แก่ กรณีตามข้อ 8 (ข้อ 7 สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ) การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี แห่งหมวดเงื่อนไขทั่วไป

10. เบี้ยประกันภัยสุทธิ คือ เบี้ยประกันภัยก่อนรวมภาษีอากร

เบี้ยประกันภัยสุทธิที่ได้รับ จะใช้เป็นฐานในการคำนวณอากร โดยเบี้ยประกันภัยทุก 250 บาท หรือเศษของ 250 บาทจะต้องเสียค่าอากร 1 บาท

ส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มจะเสียในอัตราตามที่กฎหมายกำหนด

11. การใช้รถยนต์ ขึ้นอยู่กับประเภทของรถยนต์ที่ทำประกันภัย

12. ตัวแทน นายหน้าประกันภัย หากมีการทำประกันภัยผ่านตัวแทน หรือนายหน้า บริษัทก็จะต้องระบุชื่อตัวแทน หรือนายหน้านั้นไว้ในรายการดังกล่าวด้วย

หมวดเงื่อนไขทั่วไป

ภายใต้การคุ้มครอง เงื่อนไข และข้อยกเว้นแห่งกรมธรรม์ประกันภัยและเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทให้สัญญาต่อผู้เอาประกันภัยดังต่อไปนี้

ข้อ 1. กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันที เมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว

กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันที เมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ นำหลักเกณฑ์เรื่อง Cash before cover มาบังคับใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามกฎหมาย โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง โดยแบ่งผู้เอาประกันภัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคคลธรรมดา หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลที่มิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง

เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย และเป็นกรอบปฏิบัติสำหรับทุกบริษัท ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว หรือผู้รับประกันภัยได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งแก่ผู้เอาประกันภัยว่า จะให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยแม้ผู้เอาประกันภัยยังไม่ได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย ก็ให้ถือว่าบริษัทสละสิทธิ์โต้แย้งตามเงื่อนไขข้อนี้และกรมธรรม์มีผลคุ้มครองโดยสมบูรณ์

2. นิติบุคคล หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม สหกรณ์ หรือองค์กรอื่นใดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวสามารถชำระเบี้ยประกันภัยได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับ โดยบริษัทประกันภัยจะแนบเอกสารแนบท้าย “การชำระเบี้ยประกันภัยกรณีผู้เอาประกันภัยเป็นนิติบุคคล” แนบท้ายกับกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีผู้เอาประกันภัยที่เป็นนิติบุคคล ยังไม่ชำระเบี้ยประกันภัย แยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือ (1) ภายในกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ฯเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยให้การคุ้มครองตามเงื่อนไขที่ตกลงไว้ (2) เกินกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ฯเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันทีเมื่อครบกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ฯเริ่มต้นคุ้มครอง โดยถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะเอาประกันภัยอีกต่อไป บริษัทประกันภัยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือบอกกล่าวการยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวไปยังผู้เอาประกันภัย

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันภัย พนักงานและนายหน้าประกันภัยผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตลอดจนบุคคล หรือนิติบุคคล ที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

การที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันภัย หรือพนักงานและนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ได้รับมอบอำนาจ ตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคลใดๆที่ทางปฏิบัติบริษัทยอมรับ หรือเคยยอมรับเสมอมาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเสมือนตัวแทน (โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารใดๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท) ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยถูกต้องแล้ว (ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยรถยนต์ พ.ศ. 2551) ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะนำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาส่งมอบให้แก่บริษัทแล้วหรือไม่ก็ตาม เช่น ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยให้ไว้กับพนักงานขายรถยนต์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นผู้เคยหาประกันภัยส่งให้แก่บริษัท ก. เป็นประจำ แม้พนักงานนั้นจะมิได้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือบริษัท ก. ไม่เคยมอบอำนาจให้พนักงานนั้นเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทนบริษัท ก.ก็ตาม แต่บริษัทก็ได้มอบหลักฐานการรับเงินหรือกรมธรรม์ประกันภัยให้กับพนักงานขายรถยนต์ ก็ต้องถือว่าผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทโดยถูกต้องแล้ว

ข้อ 2. คำนิยามศัพท์ : เมื่อใช้ในกรมธรรม์ประกันภัย หรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้

“บริษัท”	**หมายถึง**	**บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้**
“ผู้เอาประกันภัย”	**หมายถึง**	**บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง**
“รถยนต์”	**หมายถึง**	**รถยนต์ที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง**
“ตาราง”	**หมายถึง**	**ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้**
“อุบัติเหตุแต่ละครั้ง”	**หมายถึง**	**เหตุการณ์หนึ่ง หรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน**
“ความเสียหายส่วนแรก”	**หมายถึง**	**ส่วนแรกของความรับผิด หรือความเสียหายอันมีการคุ้มครองตามข้อสัญญา หรือเอกสารแนบท้ายแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง**

(สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ มีคำนิยามศัพท์ เพิ่มดังนี้)

“ผู้ประสบภัย”	**หมายถึง**	**ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย**
“พ.ร.บ.”	**หมายถึง**	**พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535**
“นายทะเบียน”	**หมายถึง**	**เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา**

“รถ” **หมายถึง รถที่เอาประกันภัยซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง**

บริษัท หมายถึง บริษัทผู้รับประกันภัย และเป็นผู้ออกกรมธรรม์นี้

ผู้เอาประกันภัย หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนรถยนต์ตามหมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 9 ด้วย

ตาราง หมายถึง ตารางกรมธรรม์ประกันภัย

รถยนต์ หมายถึง รถคันที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตารางซึ่งอาจเป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือรถสามล้อเครื่องก็ได้

อุบัติเหตุแต่ละครั้ง หมายถึง เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน เป็นการให้ความหมายเพื่อประโยชน์ในการตีความจำนวนเงินจำกัดความรับผิดแต่ละครั้ง หรือความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองแต่ละครั้ง ยกตัวอย่างเช่น รถยนต์ที่เอาประกันภัยไปชนรถยนต์คันที่อยู่ข้างหน้า และเสียหลักไปชนรถยนต์อีกคันหนึ่ง ทำให้รถยนต์ทั้งสามคันได้รับความเสียหาย หรือทำให้คนในรถยนต์ทั้งสามคันได้รับบาดเจ็บ ซึ่งลักษณะเช่นนี้หากไม่มีนิยามไว้ก็อาจจะมีการตีความว่าเป็นการเกิดอุบัติเหตุขึ้น 2 ครั้ง และจะทำให้การคำนวณเงินจำกัดความรับผิดเพิ่มขึ้น หรืออาจมีการเรียกเก็บความเสียหายส่วนแรก 2 ครั้งก็ได้ เพราะฉะนั้น จึงต้องกำหนดนิยามไว้ให้ชัดเจน ว่าลักษณะการเกิดเหตุเช่นนี้ ต้องถือว่าเป็นอุบัติเหตุครั้งเดียว

แต่หากกรณีเป็นว่ารถยนต์คันเอาประกันภัยไปชนรถยนต์คันหน้าเสียหาย ผู้ขับขี่ทั้งสองจึงลงมาดูความเสียหายและตกลงกัน เมื่อตกลงกันได้ต่างฝ่ายต่างแยกย้ายไปขับรถยนต์ตนเอง ขณะนั้นเองมีรถยนต์อีกคันมาพุ่งมาชนท้ายรถยนต์คันเอาประกันภัย เป็นเหตุให้รถยนต์คันเอาประกันภัยพุ่งชนรถยนต์คันหน้าซ้ำอีกครั้งหนึ่ง กรณีนี้ต้องถือว่าอุบัติเหตุ 2 ครั้ง แม้จะเกิดเวลาไล่เลี่ยกันก็ตาม แต่ถ้าหากเพราะเหตุที่รถยนต์คันเอาประกันภัยชนรถยนต์คันหน้า ทำให้รถยนต์อีกคันซึ่งตามรถยนต์คันเอาประกันภัยมาติด ๆ ไม่สามารถหยุดรถได้ทันชนท้ายรถยนต์คันเอาประกันภัย ทำให้รถยนต์คันเอาประกันภัยพุ่งชนรถยนต์คันหน้าซ้ำอีก กรณีนี้ต้องถือว่าเกิดอุบัติเหตุครั้งเดียว เพราะเกิดจากสาเหตุเดียวที่รถยนต์คันเอาประกันภัยประมาท

ความเสียหายส่วนแรก หมายถึง จำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง เช่น กรมธรรม์ระบุไว้ในตารางว่าความเสียหายส่วนแรกสำหรับความเสียหายต่อรถยนต์เป็นจำนวน 3,000 บาท ดังนั้น เมื่อรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น เป็นเหตุให้รถยนต์คันเอาประกันภัยเสียหายเป็นจำนวนเงิน 12,000 บาท และรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง 3,000 บาท บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในส่วนที่เกินกว่าความเสียหายส่วนแรกคือเพียง 12,000-3,000= 9,000 บาท เท่านั้น

ข้อ 3. <u>การยกเว้นทั่วไป</u>

กรมธรรม์นี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดอันเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรง หรือโดยอ้อมจาก

3.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

3.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหาร หรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

3.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

3.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู และสำหรับจุดประสงค์ของข้อสัญญานี้ การเผานั้นรวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวปรมาณู ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวของมันเอง

โดยหลักสากลทั่วโลก ไม่มีผู้ใดอาจรับประกันภัยอันเกิดจากมหันตภัยต่างๆ ดังที่ระบุไว้ในข้างต้นได้ กรมธรรม์จึงได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ ทั้งนี้ ไม่ว่าความรับผิดหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นจากมหันตภัยดังกล่าวโดยตรงหรือเป็นผลโดยอ้อมก็ตาม

ข้อยกเว้นมหันตภัยตาม 3.1 หรือ 3.2 เป็นคนละส่วนกับการยกเว้นภัยก่อการร้าย ตาม ร.ย.30 ที่ไม่คุ้มครองความเสียหายใดๆที่เป็นสาเหตุโดยตรง หรือโดยอ้อมจากการก่อการร้าย โดยระบุว่า “ การก่อการร้ายให้หมายความรวมถึงการกระทำที่ใช้กำลังหรือความรุนแรง และ/หรือมีการข่มขู่โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเพียงลำพัง การกระทำการแทน หรือที่เกี่ยวเนื่องกับองค์กรใดหรือรัฐบาลใด ซึ่งกระทำเพื่อผลทางการเมือง ศาสนา ลัทธินิยม หรือจุดประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งเพื่อต้องการส่งผลให้รัฐบาล และหรือสาธารณชน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสาธารณชนตกอยู่ในภาวะตื่นตระหนก หวาดกลัว ” ฉะนั้นแม้ความเสียหาย หรือความรับผิดใดเกิดขึ้น โดยมีสาเหตุโดยตรง หรือโดยอ้อมมาจากการก่อการร้าย หากกรมธรรม์ประกันภัยนั้นไม่มีการแนบเอกสารข้อยกเว้นภัยก่อการร้าย (ร.ย. 30)ไว้ บริษัทก็ไม่อาจนำความใน 3.1 หรือ 3.2 มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดได้

ข้อ 4. <u>การจัดการเรียกร้องเมื่อเกิดความเสียหาย</u>

เมื่อมีความเสียหาย หรือความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยเกิดขึ้น ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมาย

บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการในนามของผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ภายใต้ความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย

ความคุ้มครองของบริษัทจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ดำเนินการโดยสุจริต

เป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องปฏิบัติเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น โดยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า ทั้งรวมถึงการส่งหนังสือ หรือหมายเรียก คำฟ้องให้แก่บริษัท เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกทวงถามให้ชดใช้ค่าเสียหาย หรือถูกฟ้องต่อศาล เพื่อให้บริษัทเข้ามาดูแล รักษาสิทธิอันพึงมีพึงได้ของทั้งสองฝ่าย และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมาย เช่น กรณีรถยนต์สูญหาย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ชักช้า ขณะเดียวกันบริษัทก็มีสิทธิที่จะเข้าดำเนินการใดๆในนามผู้เอาประกันภัยได้ ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาค่าเสียหายกับคู่กรณี การฟ้อง และการต่อสู้คดี เป็นต้น

การแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า หมายถึง ผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัย จะต้องแจ้งให้บริษัทผู้รับประกันภัยทราบถึงเหตุแห่งความสูญหาย หรือความเสียหายหรือความรับผิดตามกฎหมายที่เกิดขึ้นในทันทีที่สามารถแจ้งได้ เพื่อให้บริษัท ได้ทำการตรวจสอบความเสียหายที่แท้จริง และหรือปกป้องความเสียหายที่เกิดขึ้นมิให้ความเสียหายขยายหรือเพิ่มขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม การแจ้งเหตุล่าช้า ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ แต่หากบริษัทได้รับความเสียหายเนื่องจากการแจ้งเหตุล่าช้านั้น บริษัทสามารถเรียกร้องจากผู้เอาประกันภัยและหรือผู้ขับขี่นั้นได้ ซึ่งการตีความนี้เป็นไปในลักษณะเดียวกับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 881 ซึ่งบัญญัติความว่า

“ มาตรา 881 ถ้าความวินาศภัยเกิดขึ้น เพราะภัยมีขึ้นดังผู้รับประกันภัยตกลงประกันภัย ไว้ไซร้ เมื่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ทราบความวินาศนั้นแล้ว ต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับประกันภัยโดยไม่ชักช้า

ถ้ามิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อน ผู้รับประกันภัยอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างใดๆอันเกิดแต่การนั้นได้ เว้นแต่อีกฝ่ายหนึ่งจะพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้ ”

การดำเนินการโดยสุจริต หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ ดำเนินการโดยไม่มีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น และทำให้บริษัทต้องรับภาระหนักขึ้นกว่าความเป็นจริง ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆ ไป แต่หากการดำเนินการเป็นไปเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยถูกรถยนต์คันอื่นชนได้รับความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบแล้ว เวลาล่วงไปนานไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของบริษัทเข้ามาตรวจสถานที่เกิดเหตุ ประกอบกับคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างมีธุระด่วนต้องรีบไปดำเนินการ ไม่อาจรอบริษัทได้ จึงมีการเจรจาเรียกร้องค่าเสียหายกันเอง และผู้เอาประกันภัยก็นำเงินที่เรียกร้องจากคู่กรณีได้ส่งมอบแก่บริษัทในภายหลัง แม้จะปรากฏว่าจำนวนเงินที่เรียกร้องมาได้ไม่เพียงพอต่อค่าซ่อมรถยนต์คันเอาประกันภัยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อผู้เอาประกันภัย ทั้งจะเรียกเอาส่วนที่ขาดจากผู้เอาประกันภัยก็ไม่ได้เช่นกัน

ข้อ 5. <u>ความรับผิดของบริษัทเมื่อมีการปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน</u>

เมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อบริษัท และหากบริษัทปฏิเสธความรับผิดไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หากศาลพิพากษาหรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องรับผิดต่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้เสียหายนั้น โดยชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษา หรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดตามที่กฎหมายกำหนด นับตั้งแต่วันที่ผิดนัด

ผู้เอาประกันภัย บุคคลภายนอก หรือบุคคลอื่นใดที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์นี้ เรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทตามสัญญาประกันภัยนี้ แต่บริษัทกลับปฏิเสธความรับผิดไม่ว่าจะอ้างเหตุใดก็ตาม จนเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดแล้ว ในการฟ้องคดีต่อศาล หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ <u>บุคคลดังกล่าวสามารถเรียกร้องให้บริษัทชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดตามที่กฎหมายกำหนดคือ อัตราร้อยละ 7.5 นับตั้งแต่วันที่ผิดนัด</u>

ข้อ 6. <u>การแก้ไข</u> : สัญญาคุ้มครองและเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยเอกสารแนบท้ายของบริษัทเท่านั้น

(ข้อ 13 <u>หมวดเงื่อนไขทั่วไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

เงื่อนไขนี้เป็นการกำหนดหน้าที่ให้บริษัทต้องออกเอกสารแนบท้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างกัน มิได้หมายความว่า ข้อตกลงเปลี่ยนแปลงใดๆที่ทำขึ้นระหว่างผู้เอาประกันภัยกับบริษัท ยังไม่มีผลบังคับจนกว่าบริษัทจะได้ออกเอกสารแนบท้ายเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อตกลงนั้น ความสมบูรณ์ของข้อตกลงเป็นไปตามหลักนิติกรรมสัญญา เมื่อสัญญาประกันภัยกฎหมายมิได้กำหนดแบบของความสมบูรณ์ของสัญญาไว้ ฉะนั้นสัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นสมบูรณ์เมื่อมีคำเสนอสนองถูกต้องตรงกัน การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อสัญญาก็เช่นเดียวกัน เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสนอขอเปลี่ยนแปลงข้อตกลง หากอีกฝ่ายหนึ่งตอบตกลง ข้อตกลงนั้นก็สมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญาแล้ว แม้บริษัทยังไม่ออกเอกสารเพื่อบันทึกการเปลี่ยนแปลงก็ตาม

ข้อ 7. <u>การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี</u>

7.1 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัท บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เป็นลำดับขั้น ดังนี้

<u>ขั้นที่ 1</u> 20% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัยปีแรก

<u>ขั้นที่ 2</u> 30 % ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

<u>ขั้นที่ 3</u> 40% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

<u>ขั้นที่ 4</u> 50% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า "รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย" ให้หมายความรวมถึง รถยนต์คันที่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของบุคคลภายนอก และรู้ตัวผู้ต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

(ข้อ 6 <u>หมวดเงื่อนไขทั่วไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

กรณีที่ไม่มีความเสียหายต่อบริษัท หรือมิได้มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทผู้เอาประกันภัยจะได้รับส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไขนี้

ในกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุ ซึ่งเห็นว่ามีความเสียหายเล็กน้อยก็อาจจะไม่เรียกร้องค่าเสียหายหรือยกเลิกเรียกร้องค่าเสียหาย โดยรับผิดชอบเองเพื่อหวังส่วนลดประวัติดีตอนหมดอายุกรมธรรม์ ในกรณีเช่นนี้ผู้เอาประกันภัยสามารถทำได้

อย่างไรก็ตาม แม้ปีที่ผ่านมามีการเรียกร้องค่าเสียหาย ผู้เอาประกันภัยก็ยังมีสิทธิที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีอยู่ หาก

ก) ค่าเสียหายที่เรียกร้องนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และ

ข) ผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงตัวบุคคลภายนอกนั้นได้

เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และรู้ตัวบุคคลภายนอกนั้น ก็จะทำให้บริษัทมีสิทธิตามกฎหมายที่จะไปเรียกค่าเสียหายที่ตนได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกนั้นได้ ส่วนบริษัทจะไปเรียกคืนได้ หรือไม่ ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้เอาประกันภัยที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีแต่อย่างใด

ส่วนลดที่ได้รับตามเงื่อนไขนี้ จะคำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุ มิได้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ผ่านมา เช่น เบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ของปีที่ผ่านมาเป็นเงิน 12,000 บาท แต่เบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุเป็นเงิน 10,000 บาท และถ้าผู้เอาประกันภัยได้ส่วนลดประวัติดี 20% ก็จะได้ส่วนลด = 2,000 บาท (20% ของ 10,000 บาท) เท่านั้น มิใช่คำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ผ่านมา (12,000 บาท)

การคำนวณส่วนลดประวัติดีนี้ จะลดให้เฉพาะความคุ้มครองที่ได้ต่ออายุเท่านั้น เช่น ในปีแรกผู้เอาประกันภัยเอาประกันภัยทุกประเภท แต่ตอนต่ออายุลดความคุ้มครองเหลือเพียงความรับผิดต่อ

บุคคลภายนอกเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้ส่วนลดประวัติดีที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับก็จะคำนวณจากเบี้ยประกันภัยในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น

ตัวอย่าง ปีแรกผู้เอาประกันภัยจ่ายเบี้ยประกันภัย 10,000 บาท (สมมติว่าเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองต่อความเสียหายของตัวรถยนต์เป็นเงิน 8,000 บาท) แต่ในปีที่สองลดความคุ้มครองเหลือเพียงความรับผิดต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น สมมติว่าจ่ายเบี้ยประกันภัย 2,200 บาท ในกรณีที่ไม่มีความเสียหายเกิดขึ้นในปีที่ผ่านมา ผู้เอาประกันภัยจะได้ส่วนลด 20% ของ 2,200 บาทเท่ากับ 440 บาท เพราะฉะนั้น เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเท่ากับ 2,200 บาท หักด้วย 440 บาท เหลือ 1,760 บาท

ตัวอย่าง ปีแรกทำประกันภัยประเภท 3 และไม่เกิดเหตุขึ้นเลย แต่ในปีที่ 2 เปลี่ยนมา เป็นทำประกันภัยประเภท 1 ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี ให้คิดจาก 20% ของเบี้ยประกันภัยประเภท 3 ตามจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของปีที่ 2

ส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไขนี้เป็นดังนี้

- ในกรณีทีไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ในปีแรกจะได้ส่วนลด 20%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ติดต่อกัน 2 ปี จะได้ส่วนลด 30%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ติดต่อกัน 3 ปี จะได้ส่วนลด 40%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ติดต่อกัน 4 ปี หรือกว่านั้นจะได้ส่วนลด 50%

รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน 3 ปีติดต่อกัน และ 4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น ให้หมายความรวมถึง กรณีที่ในปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี 20% 30% 40% ตามลำดับ และในปีนั้นไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทด้วย ตัวอย่างเช่น ปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยในขั้นที่ 3 จำนวน 40% แต่ในระหว่างปีนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย 2 ครั้ง มีค่าเสียหายรวมกันเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยลดลง 2 ขั้น ตามวรรคสองของ 7.1 นี้ คือยังจะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีในอัตรา 20% ซึ่งหากปีที่ได้รับส่วนลด 20% นี้ ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายแล้ว ในการต่ออายุครั้งต่อไป ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นอีก 1 ขั้น คือ 30% เสมือนหนึ่งว่าไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน เป็นต้น

หากในระหว่างปีกรมธรรม์ที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีมีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อมา บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับขั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับขั้นจากเดิม แต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป รวมกันมีจำนวนเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

ถ้าในปีที่ผ่านมา ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีอยู่ และในปีนั้นเอง ผู้เอาประกันภัยมีการเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย สิทธิในการที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยจะเป็น ดังนี้

(ก) ได้ลดน้อยลงหนึ่งขั้น หากการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ เช่น ปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 2 จำนวน 30% ในการต่ออายุก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยน้อยลงหนึ่งขั้น คือจะได้ลดในอัตรา 20% แต่หากปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 1 จำนวน 20% ในการต่ออายุก็จะถูกคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ไม่มีการได้ส่วนลดเลย

(ข) ได้ลดน้อยลงสองขั้น แต่ไม่เกินอัตราเบี้ยประกันภัยปกติ หากการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

เช่น ปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 3 จำนวน 40% ในการต่ออายุก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยน้อยลงสองขั้น คือส่วนลดที่ได้รับจะเหลืออยู่ในขั้นที่ 1 จำนวน 20% แต่หากปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 1 จำนวน 20% ในการต่ออายุก็จะถูกคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ไม่มีการได้ส่วนลดเลย มิใช่ลดลง 2 ขั้นจนกลายเป็นต้องเสียเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไป

ข้อ 7.2 กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอื่น และมาต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะนำความใน 7.1 มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัทเดิม บริษัทนั้นต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีตาม 7.1 แต่หากเป็นกรณีที่ผู้เอาประกันภัยไปต่ออายุกับบริษัทอื่น บริษัทประกันภัยอื่นนั้นอาจให้ส่วนลดตาม 7.1 หรือไม่ก็ได้

ข้อ 8. <u>การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี</u>

ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถเอาประกันไว้กับบริษัท และมีการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นขั้น ๆ ดังนี้

<u>ขั้นที่ 1</u> 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ

<u>ขั้นที่ 2</u> 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

<u>ขั้นที่ 3</u> 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

<u>ขั้นที่ 4</u> 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

(<u>ข้อ 7. หมวดเงื่อนไขทั่วไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีนั้น จะคิดโดยไม่คำนึงว่าผู้เอาประกันภัยจะมีรถกี่คัน บริษัทมีสิทธิที่จะเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี สำหรับรถคันหนึ่งคันใด ถ้ารถคันนั้น

1. ในระหว่างระยะเวลาประกันภัยปีที่ผ่านมา มีการเรียกร้องค่าเสียหายที่รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และ
2. มีค่าเสียหายตามข้อ 1. รวมกันแล้วเป็นจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

หากครบหลักเกณฑ์ 2 ประการข้างต้นแล้ว บริษัทมีสิทธิเพิ่มเบี้ยประกันภัย สำหรับรถคันนั้น ดังนี้

- 20% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ
- 30% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน
- 40% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา 3 ปีติดต่อกัน
- 50% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา 4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับขั้นใด และในปีกรมธรรม์นั้นมีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้งแต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับขั้นเดิม เช่นในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้อัตราเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ และในปีนั้นไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกค่าเสียหายแต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

แต่ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ และในปีนั้นมีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือมีการเรียกร้อง

ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป แต่มีจำนวนเงินค่าเสียหายรวมกันไม่ถึง 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย ผู้เอาประกันภัยยังคงต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ในขั้นเดิมเท่าปีที่ผ่านมา

เช่น ถ้าในระหว่างปีกรมธรรม์ที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี 40% ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายเลย ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะต้องคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ในอัตราที่มิได้ถูกเพิ่ม หรือลดเบี้ยประกันภัย

แต่ถ้ามีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยแต่ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยเกิดตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป แต่ค่าเสียหายรวมกันไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยในลำดับที่จะต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี 40% เหมือนเช่นปีที่ผ่านมา

ข้อ 9. <u>การโอนรถยนต์</u>

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้โอนรถยนต์ให้แก่บุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทต้องรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อไปตลอดอายุกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป มิฉะนั้นผู้เอาประกันภัยอาจจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง ตามเงื่อนไขความคุ้มครองที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้

การกำหนดเงื่อนไขนี้ขึ้น เพื่อเป็นการยืนยันว่า กรมธรรม์จะไม่สิ้นผลบังคับ เพราะเหตุที่มีการโอนรถยนต์ไปให้บุคคลอื่น โดยมิได้แจ้งการโอนให้บริษัททราบ ทั้งนี้ เนื่องจากโดยปกติเพียงแต่ผู้เอาประกันภัยเดิม หรือผู้รับโอนแจ้งการโอนให้บริษัททราบ บริษัทก็มักจะให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ดังกล่าวดำเนินต่อไป ตามระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่ โดยบริษัทเพียงแต่ออกใบสลักหลังเปลี่ยนชื่อผู้เอาประกันภัยเท่านั้น เงื่อนไขข้อนี้ จึงกำหนดให้สิทธิตามกรมธรรม์ติดตามไปกับตัวรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือการโอนใด ๆ ก็ไม่ทำให้สัญญาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้สิ้นผลบังคับ แต่ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้

แต่กรมธรรม์ดังกล่าวกำหนดเพียงให้สิทธิตามกรมธรรม์ติดตามไปกับตัวรถยนต์ การกำหนดดังกล่าวหาเป็นเด็ดขาดไม่ ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเดิม ซึ่งเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัย เป็นสำคัญว่า ตนประสงค์จะให้สิทธิตามกรมธรรม์โอนตามหรือไม่ ก็ให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยนั้น

การที่ผู้เอาประกันภัยได้โอนรถยนต์ไปให้บุคคลอื่น โดยข้อตกลงในการโอนนั้น แม้จะมิได้กล่าวถึงและมิได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับโอนก็ตาม ก็ต้องถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้แล้ว

แม้ผู้เอาประกันภัยเดิมได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่า ไม่ประสงค์จะให้สิทธิกรมธรรม์ประกันภัยนี้โอนไปยังผู้รับโอน ทั้งมิได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับโอน แต่ตราบใดที่ผู้เอาประกันภัยเดิมยังมิได้ใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ และระหว่างนั้นหากรถยนต์คันดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุ ความรับผิดหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองต่อไป จนกว่าการบอกเลิกจะมีผลบังคับ (การบอกเลิกไม่มีผลกระทบถึงสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ที่เกิดขึ้นก่อนกรมธรรม์สิ้นผลบังคับ)

แม้โดยผลของเงื่อนไขตามวรรคแรกที่กำหนดให้ผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัย และให้กรมธรรม์ยังคงมีผลบังคับต่อไปตลอดระยะเวลาประกันภัยที่เหลือก็ตาม แต่หากเป็นกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ ดังนั้น เมื่อมีการโอนให้แก่บุคคลอื่นไปแล้วผู้ที่จะมาใช้หรือขับขี่รถยนต์ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไป ในวรรคสองจึงมีการกำหนดหน้าที่ของผู้รับโอน ซึ่งถือว่าเป็นผู้เอาประกันภัยคนใหม่ไว้ว่า ให้ผู้เอาประกันภัยคนใหม่นั้นจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบด้วย ทั้งนี้ เพื่อว่าบริษัทจะได้มีการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยใหม่ให้ถูกต้องตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยจะต้องเริ่ม ณ วันที่ที่บริษัทได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลง โดยคิดอัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยรายวัน ในการนี้ ผู้เอาประกันภัยคนใหม่อาจจะต้องชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติม หรืออาจได้รับการคืนเบี้ยประกันภัยบางส่วนก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ขับขี่ที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงภัยสูง หรือต่ำกว่าผู้ขับขี่คนเดิม

การแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ในที่นี้ ให้รวมถึงการเปลี่ยนประเภทการประกันภัยจากการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ไปเป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ หรือจากไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่เป็นระบุชื่อผู้ขับขี่ด้วย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และต่อมามีการโอนรถยนต์เกิดขึ้น แม้ผู้รับโอนซึ่งถือเป็นผู้เอาประกันภัยคนใหม่ จะไม่มีการแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ก็ตามก็ไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของสัญญาประกันภัยเสียไป กรมธรรม์ยังคงสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญา เพียงแต่ว่า เมื่อมีความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หรือความเสียหายต่อรถยนต์เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุไว้เดิมเป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยคนใหม่นั้นจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองเป็นจำนวนใดจำนวนหนึ่งหรือทั้งสองจำนวนแล้วแต่กรณี ดังนี้

- 2,000 บาท สำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ตามเงื่อนไขข้อ 2 (ค) ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก)
- 6,000 บาท ของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน หรือการคว่ำ (ตามเงื่อนไขข้อ 4 (ค) ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์)

ข้อ 10. <u>การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ</u>

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์ และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอม และให้

ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการ ตามข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

(ข้อ 11. หมวดเงื่อนไขทั่วไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

เป็นการให้สิทธิแก่ผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ กล่าวคือ หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประสงค์จะใช้วิธีดังกล่าว บริษัทต้องยินยอม แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ไม่ประสงค์ บริษัทจะบังคับไม่ได้

ข้อ 11. การตีความกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้าย และเอกสารประกอบให้ตีความตามคู่มือการตีความที่นายทะเบียน ได้ให้ความเห็นชอบไว้

(ข้อ 12. หมวดเงื่อนไขทั่วไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

เนื่องจากแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้ายจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ฉะนั้น คำหรือข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์รวมทั้งเอกสารประกอบและเอกสารแนบท้าย จะต้องมีความหมายและเจตนารมณ์ตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ตามคู่มือฉบับนี้ การปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืนต่อความหมายและเจตนารมณ์ที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้อาจเป็นการประวิงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ข้อ 12. การสิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัย

กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นผลบังคับเมื่อ

12.1 ณ วันที่ เวลา ที่ระบุไว้ในตาราง

12.2 มีการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย

12.2.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก : บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่ง หนังสือบอก กล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

12.2.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก : ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิก กรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันที่บริษัทได้รับหนังสือบอกเลิก หรือวันที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

ในกรณีนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน ตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่าง

อัตราคืนเบี้ยประกันภัย

จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี
1-9	72	120-129	44	240-249	20
10-19	68	130-139	41	250-259	18
20-29	65	140-149	39	260-269	16
30-39	63	150-159	37	270-279	15
40-49	61	160-169	35	280-289	13
50-59	59	170-179	32	290-299	12
60-69	56	180-189	30	300-309	10
70-79	54	190-199	29	310-319	8
80-89	52	200-209	27	320-329	6
90-99	50	210-219	25	330-339	4
100-109	48	220-229	23	340-349	3
110-119	46	230-239	22	350-359	1
				360-366	0

(ข้อ 10. หมวดเงื่อนไขทั่วไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นผลบังคับได้ 2 กรณี ดังนี้

1. เมื่อวันที่ที่ครบกำหนดสัญญา หรือวันที่ที่สิ้นสุดของระยะเวลาประกันภัย ซึ่งได้ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์หรือเอกสารแนบท้าย ส่วนเวลาสิ้นผลบังคับนั้น กรมธรรมรถยนต์ทุกกรมธรรม์จะสิ้นผลบังคับ ณ เวลา 16.30 น. ของวันที่ระบุ

2. เมื่อมีการบอกเลิกกรมธรรม์ ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก

ในกรณีนี้บริษัทจะต้องบอกเลิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยบอกเลิกเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในการนี้บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามส่วนของระยะเวลาประกันภัยที่เหลือโดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

ในกรณีนี้กรมธรรม์จะสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนด 30 วันไปแล้ว เช่น บริษัทมีหนังสือบอกเลิกกรมธรรม์ลงวันที่ 10 มกราคม 2552 แต่ผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือบอกเลิกดังกล่าวในวันที่

15 มกราคม 2552 กรมธรรม์จึงสิ้นผล ณ วันพ้นกำหนด 30 วัน คือวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2552 เป็นต้น ฉะนั้นเบี้ยประกันภัยที่บริษัทจะต้องคืนสำหรับระยะเวลาที่เหลือจึงต้องนับจากวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2552 เป็นต้นไปจนถึงวันสิ้นระยะเวลาประกันภัยที่กำหนดไว้เดิม

2.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก

เมื่อผู้เอาประกันภัยประสงค์จะบอกเลิกกรมธรรม์ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีนี้จะมีผลให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับเมื่อใด ขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเป็นสำคัญ กล่าวคือหากมีการแจ้งบอกเลิก โดยไม่มีการระบุวันที่มีผลให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับไว้แล้ว ให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับ ณ วันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัย แต่หากผู้เอาประกันภัยระบุวันที่ให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับไว้อย่างชัดเจน ก็ให้เป็นไปตามที่ที่ผู้เอาประกันภัยกำหนด แต่อย่างไรก็ตามวันที่สิ้นผลบังคับของกรมธรรม์จะเป็นก่อนวันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยไม่ได้ (บอกเลิกย้อนหลังไม่ได้)

ในการนี้ บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามอัตราคืนเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ตาราง โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

หมวดการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(เฉพาะสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

ความหมายของข้อความหมวดการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามคู่มือนี้ ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ยกเว้น

ข้อ 7. การใช้รถ กรณีรถที่ทำประกันภัยลักษณะการใช้ส่วนบุคคล ในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุนำรถไปใช้รับจ้าง หรือให้เช่า ทำให้การเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น ผู้เอาประกันภัยต้องชดใช้ค่าเสียหายคืนให้บริษัทตามจำนวนที่บริษัทได้จ่ายไปแต่ไม่เกิน 2,000 บาท

หากตารางกรมธรรม์ประกันภัยระบุการใช้รถว่า “ใช้เป็นรถส่วนบุคคลไม่ได้รับจ้างหรือให้เช่า” แม้ขณะเกิดเหตุเป็นการนำรถไปใช้รับจ้างหรือให้เช่า ซึ่งทำให้เสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นและไปเกิดอุบัติเหตุทำให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อผู้ประสบภัย เพียงแต่เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ประสบภัยไปแล้ว ก็สามารถเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยได้แต่ไม่เกิน 2,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

แต่หากความเสียหายที่เกิดขึ้น มิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารรถคันเอาประกันภัยแล้ว แม้ขณะเกิดเหตุจะเป็นการใช้รถเพื่อรับจ้างหรือให้เช่าก็ตาม เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว ก็ไม่อาจเรียกเงินจำนวน 2,000 บาท คืนจากผู้เอาประกันภัยได้

หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก

ข้อ 1. <u>ข้อตกลงคุ้มครอง</u>

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแก่บุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ในนามผู้เอาประกันภัย ดังนี้

การคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ เป็นการคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยค้ำจุน หรือการประกันภัยความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอก ซึ่งความรับผิดตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัย ที่บริษัทจะมาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก ต้องเป็นความรับผิดจากอุบัติเหตุ อันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ดังนั้นหากความรับผิดของผู้เอาประกันภัยมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ เช่น ผู้ขับขี่ตั้งใจขับรถยนต์คันเอาประกันภัยชนรถคันอื่น หรือบุคคลอื่น หรือเกิดจากอุบัติเหตุ แต่ไม่ใช่อุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้นแล้ว บริษัทก็ไม่จำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด เช่น นายสมพงษ์กับพวกรวม 5 คน ได้ขับรถคันเอาประกันภัยเดินทางไปทำธุระต่างจังหวัด ระหว่างทางได้แวะสถานีบริการน้ำมัน ซื้ออาหาร เครื่องดื่มไปรับประทานบนรถ เมื่อรับประทานแล้วเสร็จได้รวบรวมเศษวัสดุต่าง ๆ แล้วนายแดงผู้โดยสารได้ขว้างออกไปนอกรถ ไปโดนรถที่วิ่งตามหลังมาเสียหาย แม้ความเสียหายของรถที่วิ่งตามมา จะเป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้โดยสารที่เป็นผู้ขว้างเศษวัสดุต่าง ๆ ก็ตาม แต่มิใช่ความรับผิดอันเกิดจากรถที่ใช้ อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถคันเอาประกันภัย ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจึงไม่ได้รับความคุ้มครอง

แต่หากเป็นกรณีของที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์คันเอาประกันภัยตก หล่น หรือผู้ขับขี่และ หรือผู้โดยสารเปิดประตูรถไปโดนคน หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเสียหาย ถือได้ว่าเป็นอุบัติเหตุ อันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ความเสียหายของชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกจึงได้รับความคุ้มครอง

อุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้.....หรือติดตั้งในรถยนต์นั้นให้รวมถึง ความเสียหายที่เกิดจากการใช้สิ่งที่ติดตั้งอยู่ในรถนั้นด้วย แม้ว่าการใช้นั้นจะมิได้ใช้อย่างสภาพการเป็นรถยนต์ก็ตาม เช่น เด็กท้ายรถ ไปทำการยกดัมพ์ แต่เกิดความผิดพลาดบางประการทำให้ตัวดัมพ์หล่นทับทำให้บุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย หรือกรณีรถเอี๊ยบ (รถบรรทุกที่มีเครนยกของติดตั้งประจำอยู่ในตัวรถ) เด็กประจำรถได้ใช้เครนไปยกของ แต่ของที่ยกเกิดหล่น หรือตัวเครนเกิดไปฟาดโดนบุคคลอื่นเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวเป็นความเสียหายที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับความคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากมีการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยเพื่อรองรับความเสี่ยงภัยดังกล่าวไว้แล้ว

ความเสียหายของบุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ความคุ้มครอง คือ

1.1 <u>ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย</u> บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอก ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกนั้น

กรณีบุคคลภายนอกทุพพลภาพถาวร หรือเสียชีวิต บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่น้อยกว่า 100,000 บาท/คน ในกรณีที่บุคคล ภายนอกนั้นมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ประกันภัย บริษัทจะร่วมเฉลี่ยจ่ายเท่า ๆ กัน ทั้งนี้ ไม่รวมความคุ้มครองตามหมวดการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

อย่างไรก็ตามความรับผิดของบริษัทต่อคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตาราง และความรับผิดของบริษัทต่อครั้ง ในกรณีมากกว่าหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งที่ระบุไว้ในตาราง

ทุพพลภาพถาวร ในที่นี้ หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆในอาชีพประจำ และอาชีพอื่น ๆได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป

บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ ไม่รวมถึงผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย ตลอดจนลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้ขับขี่นั้น

เดิมความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ จะแยกเป็น 2 ส่วนคุ้มครอง คือ ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัยส่วนหนึ่ง (บจ.) กับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย (ผส.)อีกส่วน ซึ่งแต่ละส่วนความคุ้มครองจะมีวงเงินเอาประกันภัยแยกต่างหาก ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ในปัจจุบันได้มีการรวมความคุ้มครองทั้งสองส่วนเข้าด้วยกันมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเดียวกัน ฉะนั้นบุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ จึงรวมทั้งบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัย และบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยด้วย

เมื่อผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ต่อความความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้นแทนหรือในนามของผู้เอาประกันภัย โดยบริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อหนึ่งคนเฉพาะในส่วนที่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตาราง

การชดใช้ความเสียหายต่อชีวิต <u>หรือกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับบาดเจ็บจนถึงกับทุพพลภาพถาวร</u> ก็ยังคงอยู่ภายใต้หลักการชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง (เฉพาะส่วนที่เกินวงเงินคุ้มครองสูงสุดตาม พ.ร.บ.) เพียงแต่มีการกำหนดมาตรฐานการชดใช้ขั้นต่ำไว้ที่ 100,000 บาท/คน สำหรับบุคคลภายนอกที่ทุพพลภาพถาวร หรือทายาทของบุคคลภายนอกที่เสียชีวิตที่ไม่อาจพิสูจน์ความเสียหายตามมูลละเมิดได้มากกว่านั้น (แม้ว่าบุคคลภายนอก หรือทายาทนั้นอาจได้รับการชดใช้จาก

กรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมาหลายกรมธรรม์ๆละ 100,000 บาท ก็ยังคงจะต้องได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์นี้ไม่น้อยกว่า 100,000 บาท/คน) แต่หากรายใดสามารถพิสูจน์ได้ว่าเสียหายมากกว่านั้น บริษัทก็จะต้องชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริงที่พิสูจน์ได้

การกำหนดมาตรฐานการชดใช้ขั้นต่ำตามเงื่อนไขนี้ มีเจตนาจะให้บุคคลภายนอกที่ทุพพลภาพถาวร หรือทายาทของผู้เสียชีวิตที่ถูกละเมิด ได้รับการชดใช้ในส่วนของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์นี้ไม่น้อยกว่า 100,000 บาท/คน เท่านั้น มิได้หมายความว่า หากมีความคุ้มครองในหมวดนี้ มากกว่าหนึ่งกรมธรรม์แล้ว ทุกๆ กรมธรรม์จะต้องชดใช้ไม่น้อยกว่า 100,000 บาท/คน ดังนั้นกรณีที่มีความคุ้มครองในหมวดนี้มากกว่าหนึ่งกรมธรรม์ และบุคคลภายนอกที่ทุพพลภาพถาวร หรือทายาทของผู้เสียชีวิตที่ถูกละเมิดไม่อาจพิสูจน์ความเสียหายตามมูลละเมิดได้มากกว่า 100,000 บาท/คน บริษัทที่รับประกันภัยไว้ในแต่ละกรมธรรม์ จะต้องร่วมกันเฉลี่ยจ่ายกรมธรรม์ละเท่าๆ กัน รวมกันเป็นเงิน 100,000 บาท

การที่จะถือว่าบุคคลใดทุพพลภาพถาวร ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความบาดเจ็บที่บุคคลนั้นได้รับ ต้องรุนแรงถึงขนาดที่ทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถประกอบอาชีพประจำที่ทำอยู่เดิม และอาชีพอื่นๆ ได้ตลอดไป เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยพลิกคว่ำ นายสมบัติซึ่งมีอาชีพเป็นช่างเจียรนัยเพ็ชร พลอย ได้รับบาดเจ็บสาหัส ทำให้มือข้างที่นายสมบัติใช้ทำการเจียรนัยเพ็ชร พลอยไม่สามารถใช้การได้ตลอดไป กรณีดังกล่าวแม้จะทำให้นายสมบัติไม่สามารถประกอบอาชีพเดิมได้ (ช่างเจียรนัย) แต่เมื่อร่างกายส่วนอื่นๆยังคงใช้งานได้ตามปกติ นายสมบัติสามารถไปทำงานในอาชีพอื่นได้ จึงถือไม่ได้ว่านายสมบัติทุพพลภาพถาวร

แต่หากอุบัติเหตุครั้งนั้น ทำให้นายสมบัติได้รับบาดเจ็บ จนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องมีคนคอยดูแลช่วยเหลือให้นายสมบัติลุก นั่ง หรือต้องป้อนข้าว ป้อนน้ำ กรณีดังกล่าวถือได้ว่านายสมบัติไม่สามารถประกอบอาชีพเดิม และอาชีพอื่นๆ ได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป ถือได้ว่านายสมบัติทุพพลภาพถาวรแล้ว บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท เป็นต้น

ในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. .....บาท/คน” หมายความว่า จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ถูกระบุไว้นั้น เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองในส่วนนี้โดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนความคุ้มครองอื่น จะไม่มีการนำเอายอดเงินความคุ้มครองส่วนอื่น มาหักออกจากจำนวนเงินความคุ้มครองในส่วนนี้

และคำว่า วงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. ในที่นี้ อาจเป็นวงเงินส่วนเกิน 50,000 บาท หรือ 100,000 บาทก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น บุคคลภายนอกจะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นจำนวนสูงสุดเท่าใด

เช่น นายสามารถทำประกันภัยตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไว้กับบริษัท A แต่ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัท B ซึ่งในส่วนที่ทำประกันภัยไว้กับบริษัท B นี้ ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. 200,000 บาทต่อคน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” ต่อมารถยนต์ของนายสามารถไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้นายวีระ นายบัญชา ได้รับบาดเจ็บเสียค่ารักษาพยาบาลไปเป็นเงิน 40,000 บาท และ 70,000 บาทตามลำดับ ส่วนนาย กมล

เสียชีวิต ดังนั้น ในส่วนของค่ารักษาพยาบาลของนายวีระจำนวน 40,000 บาท บริษัท A จะต้องเป็นผู้รับผิดชดใช้แทนนายสามารถผู้เอาประกันภัย บริษัท B ไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดแต่อย่างใด เนื่องจากความเสียหายที่นายวีระ ได้รับยังไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ในส่วนของความเสียหายของนายบัญชา บริษัท A ต้องรับผิดเต็มจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 50,000 บาท (เนื่องจากความบาดเจ็บที่นายบัญชาได้รับไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ) ส่วนอีก 20,000 บาท บริษัท B จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้ให้แก่นายบัญชา สำหรับความเสียหายของนายกมลนั้น เนื่องจากตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับการเสียชีวิตของผู้ประสบภัยเป็นเงิน 100,000 บาท บริษัท A จึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวน 100,000 บาท ส่วนบริษัท B จะต้องเข้ามารับผิดเป็นจำนวนเท่าใด ขึ้นกับความเสียหายที่แท้จริงจากการเสียชีวิตของนายกมลว่าเป็นเท่าใด แต่ทายาทของนายกมลจะต้องได้รับการชดใช้ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ คือ 100,000 บาท/คน กล่าวคือ

1) หากความเสียหายที่แท้จริงเป็น 400,000 บาท บริษัท B จะต้องรับผิดในส่วนที่เกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. (100,000 บาท/คน) ซึ่งก็คือ 400,000 – 100,000 = 300,000 บาท แต่เนื่องจากวงเงินเอาประกันภัย กำหนดไว้เพียง 200,000 บาท/คน บริษัท B จึงรับผิดเพียง 200,000 บาท เท่านั้น

2) แต่หากทายาทของนายกมลไม่อาจพิสูจน์ความเสียหายที่แท้จริงได้ หรือพิสูจน์ได้น้อยกว่า 200,000 บาท บริษัท B ก็ต้องชดใช้ 100,000 บาท

ความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ นอกจากระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนแล้ว ยังมีการระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งไว้อีกด้วย และจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งนี้ หมายถึง จำนวนเงินที่บริษัทที่ออกกรมธรรม์นี้จะได้จ่ายออกไปจริงเท่านั้น มิได้รวมกับจำนวนเงินที่บริษัทที่รับประกันภัยตาม พ.ร.บ. ได้จ่ายไปด้วย หรือกรณีมีการประกันภัยตาม พ.ร.บ. และประกันภัยรถยนต์บริษัทเดียวกัน จะนำเงินที่จ่ายตามกรมธรรม์ พ.ร.บ. หรือจ่ายตามกรมธรรม์นี้มานับรวมกันมิได้ เช่นเดียวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กรมธรรม์นี้ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยไว้เพียง จำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้ง และจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน มิได้มีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตลอดอายุสัญญาไว้ ดังนั้น หากรถยนต์คันเอาประกันภัยก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นหลายครั้ง หลายหนบริษัทก็จะต้องรับผิดในทุกครั้งทุกหน ตราบเท่าที่แต่ละครั้ง แต่ละหน ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

และเนื่องจากความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ เป็นความคุ้มครองความรับผิดของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ผู้โดยสาร ฉะนั้น ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องรับผิดชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกแทนบุคคลเหล่านั้น ก็คือค่าสินไหมทดแทนทั้งปวงที่บุคคลเหล่านั้นจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในลักษณะละเมิด ซึ่งได้แก่

1. ค่าปลงศพ
2. ค่ารักษาพยาบาล
3. ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ก่อนตาย
4. ค่าขาดไร้อุปการะ
5. ค่าชดใช้การขาดการงานของบุคคลภายนอก
6. ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นกรณีเสียชีวิต เช่น ค่าพิมพ์หนังสืองานศพ ค่าส่งศพกลับภูมิลำเนา เป็นต้น
7. ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป (กรณีความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย) เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล รวมถึงค่ารักษาพยาบาลในอนาคตด้วย
8. ค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงาน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
9. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นมิใช่ตัวเงิน

อย่างไรก็ตามบุคคลต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามข้อตกลงคุ้มครองตาม 1.1 นี้

(ก) ผู้ขับขี่ที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครองจำกัดเฉพาะผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ ไม่รวมถึงผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ (กรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่) หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ถูกระบุชื่อนั้นมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ

ตัวอย่างที่ 1 นายสามารถ ผู้เอาประกันภัยได้ขับรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุรถพลิกคว่ำ นายสามารถและเพื่อนที่โดยสารไปด้วยได้รับบาดเจ็บ แต่เนื่องจากนายสามารถเป็นผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ ความบาดเจ็บที่นายสามารถ ได้รับจึงไม่ได้รับความคุ้มครอง ส่วนเพื่อนของนายสามารถ ยังคงได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้อยู่

ตัวอย่างที่ 2 นายวิชา ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัท B ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย นายบัญชาเพื่อนของนายวิชา ได้ขับรถยนต์คันดังกล่าว โดยมีนายวิชาโดยสารไปด้วย และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้นายบัญชาได้รับบาดเจ็บ ส่วนนายวิชาเสียชีวิต ซึ่งแม้นายวิชาจะเป็นผู้เอาประกันภัยก็ตาม แต่นายวิชา มิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น การเสียชีวิตของนายวิชาจึงยังคงได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้

ตัวอย่างที่ 3 นายศิริชัย ทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้กับบริษัท A โดยกรมธรรม์ดังกล่าวระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ 2 คน คือนายศิริชัย และนางสาวศิริวรรณ ต่อมานายสมชายลูกจ้างขับรถยนต์คันดังกล่าวมารับนางสาวศิริวรรณ ไปทำธุระ ระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุรถพลิกคว่ำ ทำให้นางสาวศิริวรรณ ได้รับบาดเจ็บสาหัส แม้นางสาวศิริวรรณจะเป็นบุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในหน้าตารางก็ตาม แต่นางสาวศิริวรรณก็มิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุที่เป็นฝ่าย

ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงไม่ใช่บุคคลที่ถูกยกเว้น บริษัท A จึงยังคงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางสาวศิริวรรณ

(ข) ลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ของผู้ขับขี่ตาม (ก)

ส่วนบิดา มารดา บุตรที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครองตาม 1.1 นี้ มิได้จำกัดเฉพาะบิดา มารดา บุตรตามกฎหมายเท่านั้น แต่ให้รวมถึงบิดา มารดา บุตร ตามความเป็นจริงด้วย แต่กรณีคู่สมรสนั้นเฉพาะคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครอง

1.2 ความเสียหายต่อทรัพย์สิน บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สิน ของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

(ข) เครื่องชั่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนามหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) สัมภาระหรือทรัพย์สินอื่นใดที่นำติดตัวขึ้นบนรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่ บรรทุกอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลง จากรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่รถยนต์กำลังยกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

(ง) ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมีหรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ หรือการรั่วไหลของแก๊สหรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์

เมื่อผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ในความความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้นแทน หรือในนามของผู้เอาประกันภัย โดยบริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ที่บริษัทจะต้องเข้ามารับผิดแทนหรือในนามผู้เอาประกันภัยนั้น ให้รวมถึงค่าเสียหายทั้งปวงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกนั้น ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องรับผิดจึงมิได้จำกัดเฉพาะความเสียหายต่อทรัพย์สินโดยตรง แต่รวมถึงค่าสินไหมทดแทนอย่างอื่นที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอก เช่น ค่าเสื่อมราคาแห่งทรัพย์สิน ค่าขาดประโยชน์การใช้ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหาย หรือกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำบนทางด่วน ตัวรถยนต์ได้รับความเสียหายมีน้ำมัน

ไหลนองพื้น เจ้าหน้าที่ของการทางพิเศษจำต้องใช้โฟมฉีดขจัดคราบน้ำมัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นความเสียหายที่ผู้ขับขี่ในฐานะผู้ทำละเมิดต้องรับผิดต่อการทางพิเศษ บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนต้องมารับผิดชอบค่าเสียหายดังกล่าวแทนผู้ขับขี่ และ/หรือผู้เอาประกันภัย เป็นต้น

เนื่องจากพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ไม่ได้มีการแยกอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง กับรถยนต์ที่ใช้ทั้งแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง จึงต้องถือว่า การที่ผู้เอาประกันภัยไปปรับแต่งเครื่องยนต์ให้สามารถใช้ทั้งแก๊ส NGV (รวมทั้งแก๊ส LPG) และน้ำมันเชื้อเพลิงได้ ไม่ทำให้ความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ฉะนั้นหากรถยนต์คันเอาประกันภัยดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้ชีวิตร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย เช่น นายพิชัยขับรถยนต์คันเอาประกันภัย (ที่ใช้ทั้งแก๊สและน้ำมัน) ไปประสบอุบัติเหตุชนรถที่นายอวยชัยขับขี่ เป็นเหตุให้ผู้โดยสารในรถทั้งสองคันได้รับบาดเจ็บ และผลจากแรงกระแทกจากการชนดังกล่าว ทำให้ถังแก๊สได้รับความเสียหาย แก๊สในถังรั่วออกมา เป็นผลให้นายมาที่เดินอยู่บนถนนสำลักแก๊สเสียชีวิต หากอุบัติเหตุครั้งนี้เป็นความรับผิดตามกฎหมายของนายพิชัย ก็จะต้องถือว่าการบาดเจ็บของผู้โดยสาร และการเสียชีวิตของนายมา เป็นความรับผิดตามกฎหมายของนายพิชัย เนื่องจากอุบัติเหตุ อันเกิดจากรถที่ใช้ บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุน จึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แทนหรือในนามของนายพิชัย

หรือเป็นกรณีที่รถยนต์คันดังกล่าว(ที่ใช้ทั้งแก๊สและน้ำมัน) จอดอยู่เฉยๆ มิได้เกิดชนกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่เป็นเพราะถังหรือสายแก๊สมีรอยรั่วซึม แก๊สไหลฟุ้งกระจาย เกิดไฟลุกขึ้น ลามไปครอกคนได้รับบาดเจ็บ กรณีดังกล่าวเป็นความรับผิดตามกฎหมายของเจ้าของรถ ซึ่งเป็นผู้ควบคุม ครอบครองรถที่ไม่ดูแลรักษารถ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก จึงเป็นความรับผิดตามกฎหมายจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แทนหรือในนามของผู้เอาประกันภัย

แม้ตามหลักการแล้ว บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยก็ตาม แต่หากความเสียหายที่เกินจากจำนวนเงินเอาประกันภัยนั้น เป็นผลมาจากการชดใช้ที่ล่าช้าของบริษัทเอง บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิดในส่วนที่เกินนั้น จะอ้างว่าเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่ได้ เช่น แดงขับรถคันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของเขียว รถยนต์ของเขียวได้รับความเสียหาย เขียวเรียกร้องค่าเสียหายนั้นจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถของแดง บริษัทไม่ยอมจ่าย อ้างว่าอุบัติเหตุนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของแดง เขียวจึงนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ศาลมีคำสั่งพิพากษาถึงที่สุดให้แดงชดใช้ค่าเสียหายให้แก่เขียวเป็นเงิน 220,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอีก 50,000 บาท ปรากฏว่ากรมธรรม์คุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก 250,000 บาท/ครั้ง บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขียวเพียง 250,000 บาท โดยอ้างว่าเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว ส่วนอีก 20,000 บาท แดงจะต้องเป็นผู้ชดใช้เองไม่ได้ เพราะเหตุว่า หากบริษัทชดใช้ให้แก่เขียวแต่แรก ไม่บิดพริ้วบ่ายเบี่ยง บริษัทก็รับผิดชดใช้เพียง 220,000 บาท ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย แต่ค่าเสียหายที่เกินวงเงินเอาประกันภัยเป็นผลมาจาก

การผิดนัดไม่ชำระหนี้ของบริษัทเอง บริษัทจึงต้องเป็นผู้รับภาระจากการผิดนัดของบริษัทด้วย กรณีดังกล่าว บริษัทจึงต้องรับผิดชดใช้เงินทดแทนเขียวเป็นจำนวน 270,000 บาท

ในบางกรณีแม้จำนวนเงินความรับผิดจะเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยก็ตาม บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดเต็มจำนวนความเสียหายที่แท้จริง เช่น แดงขับรถยนต์ที่เอาประกันภัยไปชนกับรถยนต์ของดำ แดงยอมรับผิดว่าเกิดจากความประมาทของตน ในขั้นเจรจาเรียกร้องค่าเสียหาย ดำเรียกร้องค่าเสียหายเป็นเงิน 150,000 บาท จากบริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์ของแดง บริษัทปฏิเสธโดยอ้างว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากความประมาทของแดงผู้เอาประกันภัย หรืออาจอ้างว่าความเสียหายที่เรียกร้องสูงเกินจริงก็ตาม ต่อมาดำนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้แดงและ/หรือบริษัทชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ดำเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับจากวันผิดนัด แม้วงเงินเอาประกันภัยจะมีเพียง 250,000 บาท ก็ตาม บริษัทก็ต้องรับผิดตามจำนวนต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษา เพราะเหตุว่าในขั้นเจรจา หากบริษัทไม่บิดพริ้วบ่ายเบี่ยง บริษัทก็รับผิดชอบเพียง 150,000 บาท ไม่เกินวงเงินจำกัดความรับผิด แต่เพราะเหตุบริษัทบิดพริ้วแล้วจะทำให้ผู้เอาประกันภัยเดือดร้อน ย่อมไม่เป็นธรรมแก่ผู้เอาประกันภัย

กรณีรถยนต์ของนายแดงซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัท ก. ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของนายขาวซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัท ข. ปรากฏว่ารถยนต์ของนายแดงเป็นฝ่ายประมาท แต่นายขาวไม่ประสงค์จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าซ่อมจากบริษัท ข. จึงไปดำเนินการเรียกร้องค่าซ่อมรถยนต์เอาจากบริษัท ก. บริษัท ก. จะเกี่ยงให้นายขาวไปเรียกค่าซ่อมจากบริษัท ข. ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์ของนายขาวเอง โดยอ้างว่าบริษัท ก. และบริษัท ข. มีสัญญาสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกัน (Knock for Knock Agreement) ไม่ได้ นายขาวในฐานะผู้ถูกกระทำละเมิดย่อมสามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัท ก.ได้โดยตรงตามมาตรา 887 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากกรมธรรม์ของบริษัท ก.มีความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกด้วย หรือนายขาวจะเรียกร้องให้บริษัท ข. ผู้รับประกันภัยรถยนต์เป็นผู้ชดใช้ก็ได้ เป็นสิทธิของนายขาวที่จะเลือก และหากนายขาวเรียกร้องจากบริษัท ก. บริษัท ก. จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้นายขาว แล้วไปว่ากล่าวกันเองกับบริษัท ข. ต่อไป

กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยไปทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย เมื่อบริษัทและผู้เสียหายไม่สามารถตกลงราคาค่าเสียหายได้ เนื่องจากบริษัทประเมินค่าเสียหายให้ต่ำ ผู้เสียหายจึงเสนอให้บริษัทเป็นผู้ทำการซ่อม หากบริษัทยังคงบ่ายเบี่ยงไม่ยอมจัดซ่อมให้กับผู้เสียหายแล้ว อาจถือได้ว่าบริษัทมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นเด่นชัดว่าไม่ประสงค์จะใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ตรงตามความเสียหายที่แท้จริง บริษัทจะมีความผิดฐานประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 36 ซึ่งมีโทษตามมาตรา 88 นอกจากนี้รัฐมนตรีอาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยได้ ตามมาตรา 59 (4) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

โดยผู้เอาประกันภัย ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในกรมธรรม์

ส่วนผู้ขับขี่ หมายถึง เฉพาะผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมายต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ขับขี่อื่น เช่น นายแดงได้ทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ โดยระบุให้ลูกจ้างทั้งสองของตนเป็นผู้ขับขี่ คือ นายวีระชัย และนายสมหมาย ต่อมานายสมหมายได้ขับรถพานายแดงไปทำธุระ แต่ระหว่างทางรถเกิดอุบัติเหตุพุ่งชนรถจักรยานยนต์ของนายวีระชัยที่จอดอยู่ข้างทางได้รับความเสียหาย แม้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะเป็นของนายวีระชัยผู้ที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ก็ตาม แต่นายวีระชัยมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์ในขณะเกิดเหตุ ซึ่งเป็นฝ่ายต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ความเสียหายของรถจักรยานยนต์ดังกล่าวจึงยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นของบริษัทจำกัด พนักงานของบริษัทจำกัดนั้น นำรถไปใช้แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของแดงได้รับความเสียหาย แม้แดงจะเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทจำกัดนั้นก็ตาม แดงก็หาใช่ผู้เอาประกันภัยไม่ ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทจำกัดเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากแดงผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1015 บริษัทผู้รับประกันภัยจึงต้องรับผิดต่อความเสียหายของทรัพย์สินของแดง หรือกรณีเป็นว่ารถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไปทำละเมิดชนกับรถของบริษัทจำกัด แม้ห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นจะมีแดงเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ขณะเดียวกัน แดงก็เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทจำกัดนั้นเช่นกัน ก็ต้องถือว่ารถของบริษัทจำกัดมิใช่รถของห้างหุ้นส่วนจำกัดผู้เอาประกันภัย บริษัทจึงยังคงผูกพันที่จะต้องรับผิดชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ของบริษัทจำกัดนั้นด้วย

ทรัพย์สินที่ถูกยกเว้น ไม่คุ้มครองนอกจากทรัพย์สินที่เป็นของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่หรือเป็นของคู่สมรส บิดา มารดา บุตรของบุคคลทั้งสองแล้ว ยังรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม ครอบครองด้วย ส่วนกรณีอย่างไรจึงจะถือได้ว่า บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม ครอบครองทรัพย์สินนั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆไป

เช่น แดงเป็นเจ้าของบ้าน มี เขียวน้องสาวอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นด้วย กรณีดังกล่าวแดงเป็นทั้งเจ้าของและผู้ครอบครองบ้านหลังนั้น ส่วนเขียวแม้จะพักอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้น ก็ไม่ถือว่าเขียวเป็นผู้ครอบครองบ้านหลังนั้นแต่อย่างใด

หรือ แดงขับรถบรรทุกที่เป็นของดำ ซึ่งทำประกันภัยไว้กับบริษัท A ลากจูงรถพ่วงของนายเขียวที่ทำประกันภัยไว้กับบริษัท B ไปประสบอุบัติเหตุชนรั้วบ้านของนายดำได้รับความเสียหาย กรณีดังกล่าวเป็นการนำรถตัวลาก (รถบรรทุก) ไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้ แต่เมื่อรถทั้งสองมาลากจูงกัน ถูกควบคุมโดยบุคคลคนเดียว คือ ผู้ขับขี่ตัวลาก จึงถือว่าเป็นรถคันเดียวกัน เท่ากับว่า ทั้งรถบรรทุก และรถพ่วงมีดำและเขียวเป็นเจ้าของ เมื่อไปชนรั้วบ้านของดำเอง จึงเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตาม 1.2 (ก) ของหมวดนี้ บริษัททั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรั้วบ้านของนายดำ

(ข) เครื่องชั่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนามหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) ทรัพย์สินทุกชนิดที่อยู่ในหรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีลักษณะเป็นสินค้า หรือเป็นสัมภาระที่บุคคลหนึ่งยกขึ้นไปไว้ในรถยนต์ หรือนำติด

ตัวขึ้นไปในรถยนต์ เช่น กระเป๋า ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ หรือของที่ติดตัวผู้ขับขี่ และ/หรือผู้โดยสาร แม้จะเป็นทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ก็จะไม่ได้รับคุ้มครองตาม (ค) นี้

นอกจากนั้นยังรวมถึงทรัพย์สินที่รถยนต์คันเอาประกันภัยกำลังยกจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถที่มีเครนยกสินค้าติดกับตัวรถยนต์ เจ้าของรถยนต์ประสงค์จะเคลื่อนย้ายสินค้า จึงใช้เครนนั้นยกสินค้าเพื่อเคลื่อนย้ายจากจุดหนึ่งไปไว้อีกจุดหนึ่ง แต่ในระหว่างที่ขนย้าย สินค้าเกิดหลุดจากเครนหล่นลงมา สินค้าได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสินค้า ไม่ได้รับความคุ้มครองตาม (ค) นี้เช่นกันแต่หากสินค้าที่หล่นนั้นไปโดนบุคคลภายนอก หรือทำให้ทรัพย์สินของบุคคลได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลภายนอกยังคงได้รับความคุ้มครองในหมวดนี้อยู่ ดังที่กล่าวไว้แล้วตอนต้น หรือการรั่วไหลของแก๊สหรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์

(ง) ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมีหรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ **เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ หรือการรั่วไหลของแก๊สหรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์**

กรณีนี้เป็นกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยนำไปใช้บรรทุกสารเคมีหรือวัตถุอันตราย ต่อมาสารเคมีหรือวัตถุอันตรายนั้นเกิดการรั่วไหล โดยไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุ ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เช่น รถยนต์ที่บรรทุกแก๊สจอดอยู่และแก๊สที่บรรทุกอยู่ในรถเกิดการรั่วไหล ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก กรณีนี้กรมธรรม์ประกันภัยไม่คุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกดังกล่าว แต่หากการรั่วไหลดังกล่าวเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ เช่น รถชนกันหรือรถพลิกคว่ำ ***หรือการรั่วไหลของแก๊ส หรือเชื้อเพลิง เพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์*** กรมธรรม์ประกันภัยจึงให้ความคุ้มครองรับผิดชอบ

วัตถุอันตราย หมายถึง วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตุอันตราย พ.ศ. 2535 ที่ระบุไว้ในมาตรา 4 เช่น แก๊สหุงต้ม วัตถุไวไฟ วัตถุมีพิษ ที่เป็นของเหลวหรือก๊าซ เป็นต้น

ข้อ 2. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u>

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

(ก) 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สิน ในกรณีที่ใช้รถยนต์ในเวลาเกิดอุบัติเหตุ นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความเสียหายนั้นเป็นความรับผิดชอบของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรก เกินหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง ตามหมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก มีกำหนดไว้ 3 กรณีด้วยกัน ได้แก่

(ก) ใช้รถผิดประเภทจากที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง 2,000 บาท เช่น ในตารางกรมธรรม์ระบุว่า"ใช้ส่วนบุคคลไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า" แต่นำรถไปใช้ขับรับจ้างและเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกเสียหายเป็นเงิน 10,000 บาท หากกรณีนั้นผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน 10,000 บาท ให้แก่บุคคลภายนอกนั้น เต็มจำนวนความเสียหายไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัย บริษัทจะไม่ยอมจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก โดยอ้างว่าผู้เอาประกันภัยไม่ยอมชำระค่าเสียหายส่วนแรกให้แก่บริษัทไม่ได้ หรือบริษัทจะไปหักค่าเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิด ออกจากค่าสินไหมทดแทนของบุคคลภายนอกก็ไม่ได้เช่นกัน

(ข) ความเสียหายส่วนแรกตามจำนวนที่ระบุไว้ในตาราง ซึ่งเป็นความเสียหายส่วนแรกที่เกิดขึ้นจากความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย และจำกัดไว้เฉพาะส่วนแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น เช่น บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง 3,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ดังนั้น เมื่อรถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเป็นเงิน 78,000 บาท ผู้เอาประกันภัยก็จะต้องเข้ามาร่วมรับผิดต่อความเสียหายนั้นเองเป็นจำนวน 3,000 บาท อย่างไรก็ตามในเบื้องต้น บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน 78,000 บาทให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อน แล้วจึงมาเรียกความเสียหายส่วนแรกคืนจากผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวน 3,000 บาท

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีข้อตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเองตาม (ข) แล้ว บริษัทจะต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยเป็นการตอบแทนด้วย ในอัตราดังนี้

- 5,000 บาทแรกได้ส่วนลดเบี้ยประกันภัย 10%ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

- ส่วนเกินจาก 5,000 บาทแรกได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัย 1% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

(ดังนั้น หากกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้ 12,000 บาท บริษัทจะต้องลดเบี้ยประกันภัยให้ = (5,000 X 10%) + (7,000 X 1%) = 570 บาท)

(ค) ความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้ จะใช้กับกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น กล่าวคือ ในการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ไม่เกิน 2 คน แต่หากมีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ถูกระบุชื่อไว้ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวไปใช้ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ไปเกิดอุบัติเหตุชนทรัพย์สินบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย แม้ผู้ขับขี่ที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น จะมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ก็ตาม แต่ในเมื่อเป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับ

ความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ บริษัทยังคงต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวนไปก่อน และเมื่อปรากฏว่าผู้ขับขี่นั้น มิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ บริษัทจึงมีสิทธิเพียงเรียกค่าเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองคืนจากผู้เอาประกันภัยตามจำนวนที่บริษัทจ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 2,000 บาท

แต่หากความเสียหายที่บุคคลภายนอกได้รับ เป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย แล้ว ผู้เอาประกันภัยก็ไม่จำเป็นต้องเข้ามารับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

ในกรณีที่มีเหตุให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายส่วนแรกเกินกว่า 1 ข้อ ก็ให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดในแต่ละข้อเพิ่มขึ้นไป เช่น ในกรมธรรม์ระบุให้ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง 5,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก(ได้ส่วนลดเบี้ยประกันภัย 500 บาท) และการประกันภัยตามกรมธรรม์ดังกล่าวเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่ขณะเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเป็นเงิน 56,000 บาทนั้น มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยจึงต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองทั้งสองข้อ คือ 5,000 บาท (ตาม ข) + 2,000 บาท (ตาม ค) = 7,000 บาท

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง ไม่ว่าจะข้อ (ก) (ข) หรือ (ค) ก็ตาม บริษัทจะปฏิเสธความรับผิดต่อบุคคลภายนอก โดยอ้างว่าผู้เอาประกันภัยยังไม่นำจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกมาชำระแก่บริษัท หรือจะหักจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองออกจากจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวนความเสียหายไปก่อน แล้วจึงจะมาเรียกจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องชดใช้คืนแก่บริษัทภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท มิฉะนั้น จะต้องตกเป็นลูกหนี้ผิดนัด ซึ่งนอกจากต้นเงินแล้ว ยังต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยด้วย

ข้อ 3. <u>ค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี</u>

ถ้าผู้เอาประกันภัย ถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท เว้นแต่บริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินความคุ้มครองก่อนมีการฟ้องร้องแล้ว
(<u>ข้อ 8 หมวดเงื่อนไขทั่วไปของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

เมื่อผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่รถโดยความยินยอมของผู้เอาประกันภัย หรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครอง บริษัทจะเข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้ได้รับความคุ้มครองนั้นโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท แต่หากเป็นการฟ้องร้องในส่วนที่กรมธรรม์มิได้คุ้มครองไว้ หรือบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองจนเต็มจำนวนเงินจำกัดความรับผิด<u>ก่อนถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน</u>ไว้แล้ว

บริษัทก็ไม่ต้องเข้าไปต่อสู้คดีแทน เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุ เป็นผลทำให้ผู้โดยสารในรถคันนั้นถึงแก่ความตาย ทายาทของผู้ตายฟ้องศาลเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ขับขี่ และหรือผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวนเงิน 250,000 บาท ซึ่งหากกรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยไว้ 100,000 บาท/คน เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ พ.ร.บ. และตามกรมธรรม์นี้ให้แก่บุคคลภายนอกนั้นไปแล้ว 100,000 + 100,000 = 200,000 บาทเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว แม้บุคคลภายนอกจะยังไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายส่วนที่ขาดอีก 50,000 บาท ก็ตาม บริษัทก็ไม่มีหน้าที่ต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยอีกต่อไป เนื่องจากบริษัทได้ชดใช้เต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว

ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัยแต่ฝ่ายเดียว โดยมิได้มีการฟ้องบริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนให้ร่วมรับผิดด้วย หากผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบและบริษัทไม่ได้ดำเนินการใด ๆ หรือบริษัทได้เข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย และผลคดีถึงที่สุด ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้เอาประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหาย บริษัทก็มีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษานั้นให้แก่ผู้เสียหายในนามหรือแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทจะมากล่าวอ้างว่าคำพิพากษาผูกพันเฉพาะคู่ความ จึงไม่ผูกพันบริษัทไม่ได้ ทั้งจะยกเอาอายุความขึ้นมาต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความแล้วก็มิได้เช่นกัน เพราะการดำเนินคดีอยู่ภายใต้ความรับรู้ของบริษัทมาโดยตลอด หากบริษัทจะยกอายุความมาปฏิเสธความรับผิดในภายหลัง ย่อมถือได้ว่าบริษัทใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

การที่บริษัทจะต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้เอาประกันภัยด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่ฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ หากผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์ให้บริษัทเข้ามาต่อสู้คดีแทนแล้ว บริษัทไม่มีสิทธิต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย แต่เพื่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท บริษัทอาจร้องสอดเข้าเป็นคู่ความร่วมในคดีตามมาตรา 57 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ก็ได้

ข้อ 4. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้ขับขี่</u>

บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง แต่มีเงื่อนไขว่า

4.1 บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

4.2 บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

(<u>ข้อ 3. หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

ในการประกันภัยรถยนต์ในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอก จำเป็นต้องขยายให้คุ้มครองรวมถึงผู้ขับขี่รถยนต์คันที่เอาประกันภัยที่มิใช่ผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ด้วย เพราะ

ในทางปฏิบัติรถยนต์ที่เอาประกันภัยมิใช่มีผู้ใช้รถยนต์เพียงคนเดียว หรือในกรณีที่รถยนต์เป็นของนิติบุคคลก็จะมีพนักงานขับรถยนต์ ถ้าไม่มีการขยายความคุ้มครองรวมไปถึงก็จะเกิดปัญหาคนใช้รถไม่ได้รับความคุ้มครอง คนที่ได้รับความคุ้มครองกลับเป็นคนที่ไม่ได้ใช้รถขึ้น ดังนั้น กรมธรรม์จึงขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงบุคคลใดก็ตามซึ่งขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัย โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นผู้เอาประกันภัยด้วย

เช่น ขาวให้แดงยืมรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้ แดงชวนดำนั่งรถไปเป็นเพื่อนด้วย ขณะเดินทางไปประสบอุบัติเหตุชนคนตาย ซึ่งหากไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว บริษัทก็ไม่ต้องชดใช้ความรับผิดต่อความตายที่เกิดขึ้นนั้น ทั้งนี้ เนื่องจากการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น เมื่อแดงมิใช่ผู้เอาประกันภัย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด แต่เนื่องจากในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรถยนต์คันหนึ่ง ๆ มิใช่จะมีผู้ใช้รถเพียงคนเดียว ดังนั้น เพื่อให้กรมธรรม์คุ้มครองครอบคลุมไปถึงผู้ขับขี่คนอื่น ๆ ที่มิใช่ผู้เอาประกันภัยด้วย จึงกำหนดเงื่อนไขข้อดังกล่าวไว้

ในการขยายความคุ้มครองนี้มีเงื่อนไขว่า ผู้ขับขี่นั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเองและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกรมธรรม์นี้ เช่น เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และจะต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามกฎหมาย เป็นต้น

เงื่อนไขอีกประการหนึ่งก็คือ บุคคลผู้ขับขี่นั้นจะต้องไม่ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์อื่นหรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

สำหรับเงื่อนไขส่วนนี้ก็เพื่อตัดปัญหาการมีประกันภัยซ้อนกัน เพราะในแง่ของบุคคลทั่วไปสามารถจะทำประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลภายนอกอันเกิดจากการกระทำละเมิดทุกอย่าง รวมถึงการขับขี่รถยนต์ใด ๆ ซึ่งในกรณีนี้ กรมธรรม์ที่คุ้มครองความรับผิดดังกล่าวจะต้องชดใช้ค่าเสียหายไปก่อนหากการชดใช้ไม่เพียงพอ กรมธรรม์รถยนต์นี้จึงจะใช้ให้ในส่วนที่ขาดอยู่

แต่หากกรมธรรม์คุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ที่บุคคลนั้นซื้อความคุ้มครองไว้มีข้อความระบุไว้ว่าจะรับผิดเฉพาะส่วนที่เกินจากกรมธรรม์อื่นเช่นกันแล้ว ย่อมถือได้ว่า มีการทำสัญญาวินาศภัยสองรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน จึงต้องไปพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 870 กล่าวคือ กรมธรรม์ใดทำก่อนกรมธรรม์นั้นก็ต้องเข้าไปรับผิดชอบก่อน หากไม่พอกรมธรรม์หลังจึงเข้ามารับผิดชอบต่อไป แต่หากทำพร้อมกันก็ให้กรมธรรม์ทั้งสองร่วมกันรับผิดตามส่วนเฉลี่ยของทุนประกันภัยที่แต่ละกรมธรรม์ได้รับประกันภัยไว้

ข้อ 5. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

(ข้อ 4. หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

กรมธรรม์นี้นอกจากจะขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยตามข้อ 4 แล้ว ยังคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้โดยสาร กล่าวคือ หากมีอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งอยู่ในรถยนต์นั้น ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก และความเสียหายนั้นผู้โดยสารในรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทก็ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกในนาม หรือแทนผู้โดยสารนั้น เช่น แดงเจ้าของรถที่ทำประกันภัยไว้ โดยมีขาวและเขียวนั่งโดยสารไปด้วย ขณะแดงจอดรถยนต์ริมบาทวิถี เขียวซึ่งนั่งอยู่ตอนหลังด้านขวาเปิดประตูโดยมิได้ระมัดระวังทำให้ดำซึ่งขี่รถจักรยานยนต์ตามหลังมาพุ่งชน เสียหลักล้มลง ดำได้รับบาดเจ็บ เมื่อความบาดเจ็บที่ดำได้รับ เขียวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยก็จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ดำแทนเขียว เป็นต้น

แต่ความรับผิดของบริษัทอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ผู้โดยสารนั้นมิได้ทำประกันความรับผิดของตนต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นไว้ หรือหากทำไว้แต่ความคุ้มครองไม่เพียงพอกับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว บริษัทก็จะรับผิดเฉพาะส่วนเกินเท่านั้น

ข้อ 6. การคุ้มครองนายจ้าง

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองถึงนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้เอาประกันภัย เมื่อนายจ้างจะต้องรับผิดจากการใช้รถยนต์คันเอาประกันภัยโดยลูกจ้างในทางการที่จ้าง ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ แต่มีเงื่อนไขว่า

6.1 นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัยนี้

6.2 นายจ้างไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับชดใช้นั้นไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

6.3 การคุ้มครองนี้ไม่เพิ่มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัท

(ข้อ 5. หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

เงื่อนไขข้อนี้เป็นการขยายความคุ้มครองรวมถึงนายจ้างของผู้เอาประกันภัย ในกรณีที่นายจ้างต้องรับผิดในอุบัติเหตุที่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นลูกจ้างใช้รถยนต์ในระหว่างทางการที่จ้างได้ก่อขึ้น

เนื่องจากในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำละเมิด กำหนดให้นายจ้างต้องร่วมรับผิดกับลูกจ้าง เมื่อลูกจ้างไปละเมิดทำให้ผู้อื่นได้รับความบาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือเสียหายทางทรัพย์สินใน

ระหว่างทางการที่จ้าง หรือขณะปฏิบัติหน้าที่ให้นายจ้าง ซึ่งผู้เสียหายสามารถเรียกร้องต่อนายจ้างให้ชดใช้ค่าเสียหายเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของลูกจ้างได้ ฉะนั้น เพื่อมิให้นายจ้างต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำละเมิดของลูกจ้างจากการใช้รถยนต์ในระหว่างการที่จ้าง กรมธรรม์จึงได้ขยายความคุ้มครองถึงนายจ้างด้วย แต่มีเงื่อนไขดังนี้คือ

1. นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ในภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ เช่น เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามกฎหมาย เป็นต้น

2. นายจ้างไม่ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์อื่น หรือได้รับการชดใช้แต่ไม่เพียงพอ บริษัทก็จะชดใช้ในส่วนที่เกินเท่านั้น ในกรณีนี้เพื่อป้องกันการประกันภัยซ้อนกัน เพราะนายจ้างอาจจะมีการประกันภัยความรับผิดอันเกิดจากการดำเนินงานทุกอย่างของนายจ้าง รวมถึงการกระทำของลูกจ้างด้วย ซึ่งกรมธรรม์ดังกล่าวควรจะชดใช้ก่อนเพราะเป็นกรมธรรม์หลัก แต่ถ้าชดใช้แล้วไม่เพียงพอ เพราะความเสียหายเกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิด กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์นี้จึงจะชดใช้ในส่วนที่เกินให้

3. การคุ้มครองนี้มิใช่เป็นการเพิ่มจำนวนเงินเอาประกันภัย เช่น จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอกตามกรมธรรม์ระบุไว้ 500,000 บาท เมื่อมีการขยายความ คุ้มครองนายจ้างก็มิได้หมายความว่า มีการคุ้มครองนายจ้างอีก 500,000 บาท (รวมเป็นเงิน 1,000,000 บาท) จำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามกรมธรรม์ยังคงเดิม คือไม่เกิน 500,000 บาท

ข้อ 7. <u>การยกเว้นทั่วไป</u> การประกันภัยตามหมวดนี้ไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก
(<u>ข้อ 6. หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

ความรับผิดต่อบุคคลภายนอกที่เกิดจากเหตุ ดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

7.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย. 04 ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

7.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพย์ติด เป็นต้น

ข้อยกเว้นดังกล่าว มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อประโยชน์ในการทำผิดกฎหมายโดยตรงเท่านั้น เช่น ใช้รถไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด แต่มิได้หมายความหมายรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

กรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆไป เช่น การขับรถยนต์บรรทุกคนต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายตาม 7.2 หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากเป็นการบรรทุกคนต่างด้าว เพื่อหลบหนีเข้าเมืองโดยตรง จึงถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย แต่หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวนั้น หลบหนีเข้ามาอาศัย ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว แม้คนเหล่านั้นจะโดยสารรถยนต์ไปด้วยกัน เพื่อไปทำงาน หรือทำธุระอื่นใด ต้องถือว่าเป็นการใช้รถเพื่อบรรทุกคนโดยสาร อันถือได้ว่า เป็นการใช้ประโยชน์จากการมีรถ หรือใช้รถตามปกติทั่วไป มิใช่ใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด

7.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็ว ทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น

แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้นหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้

7.4 การใช้ลากจูงหรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

เนื่องจาก 7.4 เป็นข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อเงื่อนไขข้อ 7.4 ระบุว่า “ การใช้ลากจูง หรือผลักดัน ... “ จึงต้องหมายถึงเฉพาะกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ไปลากจูง หรือไปผลักดันเท่านั้น จึงจะเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองนี้ แต่หากรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดัน ก็ไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ บริษัทจะอาศัยข้อ 7.4 มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

การใช้ลากจูงหรือผลักดันในที่นี้ หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถคันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูงหรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ รถที่อยู่ระหว่างการซ่อม

การยกเว้นดังกล่าวไม่รวมถึง การนำรถตัวลากไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริง คือไม่มีเครื่องยนต์และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง และเมื่อนำมาพ่วงแล้วมีลักษณะเป็นรถคันเดียวกัน การขับเคลื่อน การห้ามล้อ เป็นไปโดยระบบต่อเนื่องกัน การขับขี่หรือควบคุมรถทำโดยบุคคลคนเดียวคือ ผู้ขับขี่ตัวลาก ฉะนั้น หากมีการนำรถตัวลากไปลากรถพ่วงที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยจริงแล้ว จะนำข้อยกเว้นข้อ 7.4 นี้มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ ไม่ว่ารถตัวลากและรถพ่วงจะเจ้าของเดียวกันหรือต่างเจ้าของ จะประกันภัยบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกัน

กรณีทั้งตัวลากและรถพ่วงต่างมีประกันภัยไว้ ไม่ว่าจะบริษัทเดียวกันหรือบริษัทต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อรถทั้งสองลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกไม่ว่ารถตัวลากหรือรถพ่วงหรือทั้งสองเฉี่ยวชน บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) จึงต้องร่วมรับผิดในลักษณะลูกหนี้ร่วม คือเฉลี่ยความรับผิดเท่า ๆ กัน และแม้ว่าความคุ้มครองต่อบุคคลภายนอกทั้งสองกรมธรรม์จะต่างกัน ก็ต้องเฉลี่ยเท่ากัน เมื่อเฉลี่ยจนหมดกรมธรรม์หนึ่งแล้วหากยังไม่พอก็จะนำส่วนที่เหลืออีกกรมธรรม์หนึ่งไปชำระต่อไป และหากกรมธรรม์ที่เหลือชำระจนเต็มความคุ้มครองแล้ว ยังไม่คุ้มความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบส่วนที่เหลือเองต่อไป

แต่หากกรณีเป็นว่ารถตัวลากมีประกันภัย รถตัวพ่วงไม่มีประกันภัย หรือรถตัวลากไม่มีประกันภัย รถตัวพ่วงมีประกันภัยแล้ว ก็จะเป็นกรณีที่จะมีผู้ที่ต้องเข้ามารับผิดแทนผู้เอาประกันภัยเพียงบริษัทเดียว ฉะนั้น บริษัทที่รับประกันภัยไว้นั้น (ไม่ว่ารับประกันรถตัวลาก หรือรถตัวพ่วง) จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวน

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยไว้ไปลากจูง หรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตัวเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย ซึ่งอยู่ในข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง แต่หากรถทั้งสองคันได้ทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันแล้ว บริษัทก็ไม่อาจนำเงื่อนไขดังกล่าวขึ้นมาปฏิเสธความรับผิดได้

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยเป็นรถยก ซึ่งถือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ เมื่อไปยกลากรถคันอื่นแล้วเกิดเหตุรถคันที่ถูกยกลากไปชนกับเสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้รถที่ถูกยกลากได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ เนื่องจากถือว่าผู้ขับขี่รถยกลากเป็นผู้ควบคุมรถที่ถูกยกลากตามข้อ 1.2 (ก) แต่ความเสียหายของเสาไฟฟ้ายังคงได้รับความคุ้มครอง

7.5 ความรับผิดซึ่งเกิดจากสัญญาที่ผู้ขับขี่ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญานั้นแล้ว ความรับผิดของผู้ขับขี่จะไม่เกิดขึ้น

หมายความถึง กรณีที่ผู้ขับขี่ไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายในเหตุที่เกิดขึ้น แต่ผู้ขับขี่ไปทำสัญญายินยอมรับผิด หรือสัญญาชดใช้ค่าเสียหาย ซึ่งหากไม่มีสัญญานั้น ผู้ขับขี่ก็ไม่ต้องรับผิดในผลแห่งละเมิดที่เกิดขึ้น บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาที่ผู้ขับขี่ได้ทำขึ้น

อนึ่ง ผู้ขับขี่ตามข้อ 7.5 นี้ ให้หมายความรวมถึงผู้เอาประกันภัย และบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ด้วย

7.6 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

หากบุคคลที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยจนเกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกแล้ว ความเสียหายที่เกิดต่อบุคคลภายนอกนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อยกเว้นนี้ นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้น หากไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้ว บริษัทก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าเมาสุราก็ตาม

อย่างไรก็ตาม การตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การใช้วิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) การตรวจจากปัสสาวะ การตรวจจากเลือด เป็นต้นดังนั้น ไม่ว่าจะใช้วิธีการใด หากผลที่ได้เมื่อเทียบค่าออกมาแล้วปรากฏว่า ผู้ขับขี่นั้นมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ก็จะเข้าข้อยกเว้นนี้

ข้อ 8. <u>ข้อสัญญาพิเศษ</u> ภายใต้จำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกเอาความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือข้อ 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 หรือเงื่อนไขทั่วไป เว้นแต่ข้อ 2 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไป เป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดตาม 1.1 ในหมวดนี้

ส่วนเงื่อนไขข้อ 7.6 บริษัทจะไม่นำมาเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดทั้งตาม 1.1 และ 1.2 ในหมวดนี้

ในกรณีที่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย แต่บริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ในความรับผิดที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

(<u>ข้อ 7. หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>)

หมายความว่า เมื่อผู้เอาประกันภัยนำรถคันเอาประกันภัยไปใช้และประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก แต่การเกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้นในขณะผู้ขับขี่ใช้ในการแข่งขันความเร็วหรือเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตามเงื่อนไขอื่นในข้อ 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 หรืออาจเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยก็ตาม บริษัทไม่อาจยกเหตุหรือเงื่อนไขดังกล่าว รวมทั้งความไม่สมบูรณ์ของกรมธรรม์มาอ้าง เพื่อเป็นเหตุให้ปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ตามข้อตกลงคุ้มครองข้อ1.1 ได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยภายหลัง

แต่ในส่วนของข้อยกเว้น 7.6 นั้น ต่างจากข้อยกเว้น 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 กล่าวคือ หากเกิดกรณีที่เข้าข้อยกเว้นตาม 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 แล้ว บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนของความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง ส่วนความเสียหายของทรัพย์สินของบุคคลภายนอก บริษัทไม่ต้องรับผิดชดใช้เลย ขณะที่หากเป็นกรณีเข้าข้อยกเว้นตาม 7.6 บริษัทจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่

บุคคลภายนอกไปก่อน ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน และเมื่อชดใช้ไปแล้วเพียงใด บริษัทก็จะมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยเพียงนั้น

ผู้เอาประกันภัยที่จะถูกเรียกค่าสินไหมทดแทนคืนจากบริษัทนั้น หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก อาจมิใช่ผู้เอาประกันภัยที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตารางก็ได้ เช่น นายแดงทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัท นายขาวยืมรถยนต์นายแดงไปใช้ ไปประสบอุบัติเหตุทำให้บุคคลภายนอกได้รับบาดเจ็บ แต่ขณะเกิดเหตุนายขาวซึ่งเป็นผู้ขับขี่ มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หากกรณีดังกล่าวนายขาวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว ขณะนั้นต้องถือว่านายขาวคือผู้เอาประกันภัยหาใช่นายแดงไม่ บริษัทเมื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ให้แก่บุคคลภายนอกไปแล้ว ก็จะเรียกคืนจากนายขาว มิใช่เรียกคืนจากนายแดง

แต่หากเหตุที่ทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ เป็นเหตุตามเงื่อนไขข้อ 2 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไปแล้ว บริษัทสามารถยกเหตุดังกล่าวขึ้นปฏิเสธความรับผิดตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ต่อบุคคลภายนอกได้

หรือเมื่อเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามข้อตกลงคุ้มครองข้อ 1.2แล้ว บริษัทสามารถยกเอาความไม่สมบูรณ์ของสัญญาหรือเงื่อนไขใด ๆ เว้นแต่ข้อ 7.6 ที่ทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายหรือตามกรมธรรม์นี้ ขึ้นมาเป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดต่อบุคคลภายนอกได้เช่นกัน

แต่หากผู้เอาประกันภัย เลี้ยวกลับรถในที่มีเครื่องหมายจราจรห้ามไว้ ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ชนบุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย ไม่ถือว่าเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย เพราะเครื่องหมายจราจรเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้ผู้ขับรถได้ระมัดระวังเพื่อความปลอดภัยเท่านั้น ดังนั้น บริษัทจะปฏิเสธความรับผิดต่อความบาดเจ็บ และความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกไม่ได้

ในกรณีที่บุคคลภายนอกฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทน และศาลมีคำพิพากษาให้ผู้เอาประกันภัยผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสาร ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้น (โจทก์) หากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับโจทก์นั้น เป็นความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มตามคำพิพากษาให้แก่โจทก์ (หรือจ่ายคืนแก่ผู้เอาประกันภัย กรณีผู้เอาประกันภัยชดใช้ให้แก่โจทก์ไปแล้ว) แม้คดีนั้นบริษัทไม่ได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยด้วยก็ตาม แต่ผู้เอาประกันภัยได้แจ้งการถูกฟ้องให้บริษัททราบแล้ว หรือมีการฟ้องบริษัทเป็นจำเลย แต่ศาลพิพากษายกฟ้องในส่วนที่เกี่ยวกับบริษัท หรือให้บริษัทรับผิดไม่เต็มคำพิพากษาก็ตาม แต่หากการที่ศาลยกฟ้องในส่วนของบริษัท หรือให้บริษัทรับผิดไม่เต็มคำพิพากษา เป็นเพราะ

1) ความแตกต่างของอายุความตามสัญญาประกันภัยและอายุความละเมิด เช่น รถของส่วนราชการถูกรถยนต์คันเอาประกันภัยชนได้รับความเสียหาย ต่อมาหลังจากเกิดเหตุประมาณ 5 ปี หน่วยราชการนั้นเป็นโจทก์ฟ้องผู้ขับขี่เป็นจำเลยที่ 1 ผู้เอาประกันภัยเป็นจำเลยที่ 2 และบริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนเป็นจำเลยที่ 3 ต่อมาศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในส่วนของจำเลยที่ 3 เนื่องจากคดีขาดอายุความ (2 ปีนับแต่วันวินาศภัย) แต่ในส่วนของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ยังไม่ขาดอายุ

ความ เนื่องจากอายุความละเมิด คือ 1 ปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้ต้องชดใช้ ซึ่งการรู้ในกรณีนี้ ต้องนับวันแต่วันที่หัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งเป็นผู้แทนนิติบุคคลรู้ ซึ่งตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ยังไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่หัวหน้าส่วนราชการรู้ ทำให้ผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดเพียงลำพัง ทั้งๆที่ได้ทำประกันภัยไว้ และการเรียกร้องล่าช้าของโจทก์ หาได้เกี่ยวข้อง หรือเป็นความผิดของผู้เอาประกันภัยแต่อย่างใดไม่บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้เงินตามคำพิพากษาแทนผู้เอาประกันภัย

2) มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเงื่อนไขของสัญญา เช่น บุคคลภายนอกเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย จำเลยที่ 2 ในฐานะนายจ้างในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 3 บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนรถยนต์คันที่จำเลยที่ 1 ขับไปเกิดเหตุครั้งนี้ โดยให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชดใช้ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมรถของโจทก์ รวมทั้งค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ของโจทก์ในระหว่างได้รับบาดเจ็บจากการกระทำละเมิดของจำเลยที่ 1 ศาลพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมรถของโจทก์ ส่วนค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ของโจทก์ ไม่อยู่ในเงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ค่าเสียหายในส่วนนี้จึงพิพากษาให้เฉพาะจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 เป็นผู้ชดใช้ โดยบริษัทจำเลยที่ 3 ไม่ต้องร่วมรับผิดแต่อย่างใด ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในข้อเท็จจริงความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก มิได้จำกัดเฉพาะค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมรถเท่านั้น แต่รวมถึงค่าเสียหายใดๆก็ตามที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกตามมูลละเมิด ฉะนั้นเมื่อศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดในค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้แทนจำเลยทั้งสองด้วย

3) ความผิดพลาดในการดำเนินกระบวนพิจารณาของโจทก์เอง เช่น รถประกันเกิดอุบัติเหตุชนกับรถอื่น เจ้าของรถอื่นนั้นได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ขับขี่ เป็นจำเลยที่ 1 ผู้เอาประกันภัยเป็นจำเลยที่ 2 และบริษัทเป็นจำเลยที่ 3 ปรากฏว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ (จำเลยทั้งสามอ้างไม่ได้รับหมายเรียก/สำเนาฟ้อง) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้เฉพาะจำเลยที่ 1 เป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนจำเลยที่ 2 ไม่ต้องรับผิด <u>เนื่องจากโจทก์ไม่ได้นำสืบว่า จำเลยที่ 1 เป็นผู้ได้รับมอบหมาย หรือลูกจ้างในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 (ทั้งมิได้นำสืบเงื่อนไขการคุ้มครองผู้ขับขี่)</u> เมื่อจำเลยที่ 2 ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิด บริษัทจำเลยที่ 3 ในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนจึงไม่ต้องรับผิด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า แม้จำเลยที่ 1 มิใช่ผู้เอาประกันภัย แต่จำเลยที่ 1 เป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย ความรับผิดตามกฎหมายของจำเลยที่ 1 จึงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแทนจำเลยที่ 1 แต่เนื่องจากโจทก์มิได้นำสืบเงื่อนไขการคุ้มครองผู้ขับขี่ให้ศาลทราบ เป็นผลทำให้คำพิพากษาออกมาเช่นนั้น ซึ่งมิใช่ความผิดของผู้ขับขี่ หรือผู้เอาประกันภัยแต่อย่างใด เมื่อผู้ขับขี่ต้องรับผิดตามคำพิพากษา บริษัทจึงต้องเข้ามาชดใช้แทนผู้ขับขี่

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้เสียหาย (โจทก์) ไม่ได้ฟ้องบริษัทเป็นจำเลย แม้ผู้เอาประกันภัยมิได้แจ้งการถูกฟ้องให้บริษัททราบ ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษาแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทยังคงผูกพันต้องรับผิดต่อโจทก์แทนผู้เอาประกันภัยอยู่ เพียงแต่

หากการไม่แจ้งนั้น ทำให้เกิดความเสียหายอย่างใดต่อบริษัท บริษัทก็มีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายนั้นจากผู้เอาประกันภัยได้

หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

ความเสียหายต่อรถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์มาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้วแต่ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใด

เดิมในส่วนความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ จะมีการแบ่งประเภทของภัยที่เป็นสาเหตุให้รถยนต์ได้รับความเสียหายออกเป็น ความเสียหายจากการชน การคว่ำ (กช.) ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำมุ่งร้าย (จจ.) และความเสียหายที่เกิดจากสาเหตุอื่น (ภัยอื่น) ซึ่งหากผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะซื้อความคุ้มครองความเสียหายจากภัยอันใด ก็สามารถกระทำได้ โดยบริษัทจะออกเอกสารแนบท้าย เพื่อยกเว้นความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดจากภัยนั้นไว้ แต่ในปัจจุบันไม่ว่ารถยนต์ส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์จะได้รับความเสียหายจากเหตุใดก็ตาม เช่น ความเสียหายที่เกิดการชน ถูกราดน้ำมันเบรก ถูกกลั่นแกล้ง ถูกน้ำท่วม เกิดจากภัยธรรมชาติ หรือแม้จะเกิดจากการใช้งานของเครื่องจักร อุปกรณ์ สิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถ มิได้เกิดจากการใช้งานอย่างรถ ก็ตาม ก็ยังจะได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น (ยกเว้นความเสียหายที่มีการไหม้ของไฟ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์คันเอาประกันภัย และมิใช่กรณีที่ถูกระบุยกเว้นความรับผิดของบริษัทไว้ เช่น กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัย เครื่องยนต์ได้รับความเสียหายจากการเติมน้ำมันผิด ความเสียหายที่เกิดขึ้นก็จะได้รับความคุ้มครอง โดยบริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

อุปกรณ์ มีความหมายถึง สิ่งจำเป็นที่ใช้ควบคู่ไปกับตัวรถยนต์ ซึ่งโดยสภาพปกติอุปกรณ์นั้นมีไว้เพื่อประโยชน์ต่อการใช้รถ และเก็บไว้เพื่อใช้ประจำอยู่ที่รถ เช่น แม่แรง ยางอะไหล่ ฯลฯ

เครื่องตกแต่ง คือ สิ่งที่ตกแต่งเป็นมาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว อาทิ ศูนย์จำหน่ายรถยนต์ ได้มีการตกแต่งรถยนต์ในแต่ละรุ่นเพิ่มเติมเป็นมาตรฐาน เพื่อเป็นการส่งเสริมการขายรถยนต์รุ่นนั้นๆ เช่น กันชนหน้า/หลัง คิ้วกันกระแทก สปอยเลอร์ เครื่องเสียง โดยกำหนดราคาขายรถรุ่นดังกล่าวราคา 800,000 บาท นายเก่งได้ซื้อรถยนต์ดังกล่าวและได้แจ้งทำประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย A ต่อมา ได้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์เสียหลักลงข้างทางจมน้ำ ได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเครื่องตกแต่งจะได้รับความคุ้มครอง

แต่หากเมื่อนายเก่งได้ซื้อรถมาแล้วได้ทำการตกแต่งเปลี่ยนเครื่องเสียง จากราคา 10,000 บาท มาเป็นเครื่องเสียงราคา 50,000 บาท แล้วไม่ได้แจ้งให้บริษัททราบ ต่อมาเกิดเหตุรถจมน้ำเครื่องตกแต่งเสียหายเช่นนี้เครื่องเสียงที่ติดตั้งใหม่นี้จะได้รับความคุ้มครองแต่ไม่เกิน 10,000 บาท

สิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถ เช่น ผ้าใบที่มีไว้เพื่อใช้คลุมรถหรือคลุมสินค้า ที่ใช้เป็นประจำอยู่กับรถยนต์ แต่ไม่รวมถึงผ้าคลุมรถเก่ง

ในกรณีความเสียหายจากไฟไหม้ จะไม่ได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ แต่จะอยู่ในส่วนของความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ โดยความเสียหายจากไฟไหม้ที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์นั้น ไม่ว่าจะเป็นการไหม้ที่เป็นผลมาจากเครื่องยนต์กลไกของรถยนต์นั้นเอง หรือเป็นการไฟไหม้ที่เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น รถยนต์ชนกันเป็นเหตุให้ไฟลุกไหม้ ก็ถือว่าเป็นความเสียหายจากไฟไหม้ทั้งสิ้น (รายละเอียดของความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้จะได้กล่าวต่อไปในส่วนความคุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้)

ข้อ 2. <u>การชดใช้ความเสียหายต่อรถยนต์</u>

2.1. <u>ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง</u> บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง ในที่นี้หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

2.2 <u>ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง</u> บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นก็ได้

ในการซ่อมรถยนต์ หรือในการกำหนดจำนวนเงินชดใช้หากตกลงกันไม่ได้ ให้จัดซ่อมโดยอู่กลางการประกันภัยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมธุรกิจประกันภัยแต่งตั้ง

ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ความเสียหายต่อรถยนต์ที่จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ แบ่งเป็น

2.1 รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง : หมายถึง รถยนต์เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือหากจะซ่อมรถยนต์นั้นให้กลับคืนสภาพเดิม ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เกิดความเสียหาย ดังนั้นหากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น จนเป็นผลให้รถยนต์ได้รับความเสียหายอย่างสิ้นเชิงแล้ว บริษัทมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยเต็มจำนวน

การเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็ได้ แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ ก็ให้ดำเนินการจัดซ่อมโดยอู่กลางการประกันภัยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแต่งตั้ง

กรณีที่จัดซ่อมโดยอู่กลางการประกันภัยแล้วก่อให้เกิดความบกพร่อง หรือความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือการจัดซ่อมล่าช้า บริษัทไม่ต้องรับผิดในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่อู่กลางการประกันภัยนั้นเป็นอู่คู่สัญญาของบริษัทประกันภัยด้วย

อย่างไรก็ตาม หากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซมหรือจัดเปลี่ยน ไม่อาจหาได้ในท้องตลาด จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดไม่เกินราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือเท่านั้น

ข้อ 3. <u>การดูแลขนย้าย</u>

เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากกรมธรรม์นี้จะชดใช้ความเสียหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริง ในระหว่างการซ่อมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่กรมธรรม์นี้คุ้มครอง เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ พนักงานสอบสวนทำการลากรถยนต์ไปที่สถานีตำรวจ และเมื่อใช้เป็นหลักฐานทางคดีแล้วเสร็จ จึงได้ลากรถยนต์ไปที่อู่เพื่อทำการซ่อมแซม ค่าลากรถยนต์ทั้งสองช่วงนี้ บริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

แต่ในบางกรณี แม้ค่าลากและค่าดูแลรักษารถยนต์จะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิด เช่น บริษัทลากรถยนต์ไปยังอู่ซ่อมรถ แต่คุมราคาค่าซ่อมต่ำกว่าความเป็นจริง อู่จึงไม่สามารถซ่อมได้ จำเป็นต้องลากไปอู่อื่นอีก ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทก็ยังไม่พ้นความรับผิด แม้รวมกับครั้งแรกแล้วจะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อมก็ตาม แต่หากค่าลากรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยเอง บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด เช่น อู่แรกที่ทำการซ่อมเป็นอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกเอง แต่ผู้เอาประกันภัยไม่พอใจการซ่อม จึงขอย้ายอู่ ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ

อนึ่ง ค่าดูแลขนย้ายนี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์

ข้อ 4. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u> ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

(ก) <u>1,000 บาทแรกของความเสียหายอันมิได้เกิดจากการชนหรือคว่ำ</u> หรือกรณีที่เกิดจากการชนแต่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

วัตถุประสงค์ของการปรับปรุงเงื่อนไขกรมธรรม์กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันบุคคลที่อาศัยช่องว่างตามเงื่อนไขกรมธรรม์เดิมในการทำสีรถยนต์โดยไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจริง เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยส่วนใหญ่ต้องแบกรับภาระเบี้ยประกันภัยที่สูงขึ้น และกรณีที่เกิดการชนขึ้นจริงแต่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งคู่กรณีให้บริษัททราบได้ ภาระในการรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกของผู้เอาประกันภัยจะลดลงจากเดิมที่กำหนดไว้ 2,000 บาท เป็น 1,000 บาท

โดยเงื่อนไขนี้ ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกจำนวน 1,000 บาทต่อครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ ใน 2 กรณี ดังนี้

<u>กรณีที่ 1. รถได้รับความเสียหายอันมิได้เกิดจากการชนหรือคว่ำ</u> ได้แก่

- ความเสียหายจากการมุ่งร้าย กลั่นแกล้ง เช่น รถถูกบุคคลอื่นทุบทำลาย ขูดขีดหรือขีดข่วนให้ได้รับความเสียหาย โดยไม่สามารถระบุตัวผู้กระทำ วันเวลา และสถานที่ที่รถได้รับความเสียหายได้ชัดเจน

- ความเสียหายจากการกระทบกับวัตถุ สิ่งของ ทำให้รถได้รับความเสียหายเฉพาะพื้นผิวของสีรถ โดยไม่ทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของตัวรถ และหรืออุปกรณ์ของรถได้รับความเสียหายถึงขนาด บุบ แตก ร้าว

- ไม่สามารถระบุสาเหตุที่ทำให้รถได้รับความเสียหายได้ชัดเจน รวมถึงไม่สามารถระบุวันเวลา และสถานที่ที่รถได้รับความเสียหายได้ชัดเจน

ซึ่งกรณีนี้ไม่ได้รวมถึงความเสียหายจากภัยธรรมชาติซึ่งทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของตัวรถนอกจากพื้นผิวของสีรถเสียหายด้วย เช่น รถยนต์เสียหายจากภัยน้ำท่วม ลมพายุพัดต้นไม้หักมาทับรถได้รับความเสียหาย กิ่งไม้ขนาดใหญ่หล่นใส่รถเป็นเหตุให้รถบุบ เป็นต้น

<u>กรณีที่ 2 รถยนต์คันที่เอาประกันภัยเกิดเหตุได้รับความเสียหายอันเกิดจากการชนและผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้นั้น</u> หมายถึง กรณีที่รถยนต์คันเอา

ประกันภัยถูกรถยนต์คันอื่นเฉี่ยวชนหรือเฉี่ยวชนรถยนต์คันอื่นได้รับความเสียหายและผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้เท่านั้น

กรณีรถยนต์ชนกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่รถยนต์ เช่น รั้ว ต้นไม้ สัตว์ ก้อนหิน ฯลฯ ที่ทำให้ตัวรถ และหรืออุปกรณ์ได้รับความเสียหาย บุบ แตก ร้าว ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรก แต่ต้องสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงลักษณะการเกิดเหตุ วันเวลา และสถานที่อย่างชัดแจ้ง

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 6,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามข้อต่าง ๆ ดังกล่าวเกิดกว่าหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดในความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) (ค) หากความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และรู้ตัวผู้ต้องรับผิดตามกฎหมายซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

(ข) ในกรณีที่บริษัทเห็นว่ารถยนต์ที่เอาประกันภัยบางคันมีความเสี่ยงภัยสูง เห็นควรจะต้องให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง เพื่อที่จะได้มีความระมัดระวังในการใช้รถยนต์ยิ่งขึ้น บริษัทก็อาจทำความตกลงกับผู้เอาประกันภัย ให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้ก็ได้ หรือผู้เอาประกันภัยเห็นว่าตนมีศักยภาพพอที่จะรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองได้ ก็อาจตกลงกับบริษัทเพื่อขอรับผิดชอบตาม (ข) เพื่อจะได้เสียเบี้ยประกันภัยน้อยลงก็สามารถกระทำได้

แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้แล้ว บริษัทจะต้องลดเบี้ยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นการตอบแทน ดังนี้

- ค่าเสียหายส่วนแรก 5,000 บาท (1,000 บาทสำหรับรถจักรยานยนต์) จะได้รับการลดเบี้ยประกันภัย 100% ของความเสียหายส่วนแรก

- ส่วนที่เกิน 5,000 บาท จะได้รับการลดเบี้ยประกันภัย 10% ของความเสียหายส่วนแรกในส่วนที่เกิน 5,000 บาท (ส่วนที่เกิน 1,000 บาท จะได้รับการลดเบี้ยประกันภัย 20% สำหรับรถจักรยานยนต์)

ตัวอย่างเช่น กรณีประกันภัยรถยนต์นั่ง หากกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองตาม (ข) นี้ 8,000 บาท บริษัทจะต้องลดเบี้ยประกันภัยเฉพาะส่วนนี้ =(5,000 X 100%)+(3,000X10%)=5,300 บาท

(ค) ความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้ จะใช้กับกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น กล่าวคือ หากรถยนต์มีความเสียหายที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยก็จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรก

เอง 6,000 บาท แม้ว่าบุคคลอื่นนั้นจะเป็นบุคคลที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงภัยน้อยกว่าบุคคลที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยพ้นความผิดในความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้

ความเสียหายต่อรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองตาม (ค) นี้ จำกัดไว้เฉพาะความเสียหายที่เกิดจากการชน การคว่ำเท่านั้น แต่หากเป็นความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่น เช่น น้ำท่วม ก็มิใช่กรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองตาม (ค) นี้

อย่างไรก็ตาม หากความเสียหายของรถยนต์เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกและรู้ตัวบุคคลภายนอกผู้ต้องรับผิดนั้นแล้ว ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) (ค) แต่อย่างใด

การที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และรู้ตัวบุคคลภายนอกผู้ต้องรับผิด มีความหมายเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ใน ข้อ 7. หมวดเงื่อนไขทั่วไป (ข้อ 6. หมวดเงื่อนไขทั่วไปสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

ข้อ 5. <u>การรักษารถยนต์</u>

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่น เนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุหรือเครื่องเสีย

เงื่อนไขนี้เป็นการเน้นให้ผู้เอาประกันภัยปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งว่าไม่มีการประกันภัย คือ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี การที่ไม่รักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี ทำให้เกิดความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น เช่น เบรกใช้การได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรือยางอยู่ในสภาพที่ไม่มีดอกยางเลย หากมีการนำไปใช้ก็จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง เป็นต้น

ในกรณีที่มีความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุเนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามความจำเป็นแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหาย หรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นนั้นเอง เช่น ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยทราบอย่างแน่ชัดว่า เบรกใช้การไม่ได้แต่ยังฝืนใช้รถยนต์คันดังกล่าว เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากเบรกไม่ดี ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเอง หรือในกรณีที่รถยนต์เกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้หม้อน้ำรั่ว แต่ผู้เอาประกันภัยยังฝืนใช้รถยนต์นั้น โดยที่ไม่มีน้ำในหม้อน้ำ ทำให้ความร้อนขึ้นสูงและเครื่องยนต์เกิดความเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง

ข้อ 6. <u>การสละสิทธิ</u>

ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหาย ในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้ง หรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยที่ระบุอยู่ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้รถยนต์นั้น แต่หากรถยนต์ถูกนำเข้าไปรับบริการจากอู่ซ่อมรถยนต์ สถานบริการล้าง – อัดฉีด สถานบริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง สถานบริการติดตั้งเครื่องเสียง สถานบริการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม และบุคคลของสถานบริการต่างๆ ทำให้เกิดความเสียหาย เมื่อบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจ่ายไปคืนจากบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 7. <u>การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของเครื่องยนต์ เป็นเรื่องปกติที่จะต้องเกิดขึ้นจากสภาพการใช้งาน กรมธรรม์จึงไม่อาจคุ้มครองความเสียหายในกรณีดังกล่าวได้

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสียหรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไก หรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

ความเสียหายตาม 7.2 นี้ หากเป็นความเสียหายที่เกิดจากสภาพการใช้งานทั่วๆไป มิได้เกิดจากอุบัติเหตุ ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ แต่หากความเสียหายดังกล่าวเป็นผลให้เกิดอุบัติเหตุตามมา เช่น รถยนต์เกิดเครื่องเสียหรือเบรกเสียทำให้ไม่สามารถควบคุมรถได้ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายของเครื่องยนต์ หรือเบรกนั้น แต่ในส่วนของความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุ บริษัทยังคงไม่พ้นความรับผิด

หรือหากกรณีเป็นว่ารถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้เครื่องยนต์แตก เครื่องไฟฟ้าของรถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายของเครื่องยนต์ หรือเครื่องไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ ไม่เข้าข้อยกเว้นตาม 7.2 นี้ เพราะความเสียหายของทั้งเครื่องยนต์ และเครื่องไฟฟ้าเป็นความเสียหายที่เป็นผลมาจากอุบัติเหตุโดยตรง บริษัทจึงยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

ความเสียหายที่เป็นผลจากการบรรทุกน้ำหนักเกิน จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่หากบรรทุกน้ำหนักเกิน แล้วไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

เงื่อนไขข้อยกเว้นข้อนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อยางรถยนต์เฉพาะกรณียางรถยนต์เกิดการฉีกขาด หรือระเบิดจากสภาพการใช้งานปกติ โดยไม่มีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นจนก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุ การกลั่นแกล้ง หรือการกระทำมุ่ง

ร้าย เช่น ขณะรถยนต์กำลังแล่นอยู่ เกิดยางระเบิดทำให้รถยนต์เสียการทรงตัวพุ่งชนรถที่วิ่งสวนมา ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อยางที่เกิดระเบิดขึ้นนั้น เพราะการที่ยางระเบิดมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ แต่บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ส่วนอื่นที่เกิดจากอุบัติเหตุ

แต่หากเป็นกรณีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุแล้ว เป็นเหตุให้ยางฉีกขาดหรือระเบิด นอกจากตัวรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะได้รับความคุ้มครองแล้ว ยางที่ฉีกขาดหรือระเบิดก็ยังคงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกัน หรือกรณีที่คนร้ายเอามีดกรีดยางรถยนต์ บริษัทจะต้องให้ความคุ้มครองชดใช้ความเสียหายของยางรถยนต์แม้ว่าตัวรถยนต์จะไม่ได้เสียหายด้วย

อนึ่ง การชดใช้ของบริษัทจะชดใช้ตามสภาพเดิมของยางรถยนต์ที่เกิดความเสียหายในขณะเกิดอุบัติเหตุ

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดการใช้รถยนต์นั้นเกิดจากบริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

กรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย เนื่องจากการขาดการใช้รถยนต์ เช่น จอดรถทิ้งไว้โดยมิได้ใช้งานเป็นเวลานาน ทำให้แบตเตอรี่ หรือยางรถยนต์เสื่อมสภาพ จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ แต่หากการที่ไม่ได้ใช้รถเกิดจากการที่บริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็นเป็นเหตุให้รถได้รับความเสียหายเพิ่มขึ้นดังกล่าว บริษัทต้องรับผิดชอบในความเสียหายของแบตเตอรี่หรือยางรถยนต์นั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหายต้องซ่อมแซม ในระหว่างการซ่อม ผู้เอาประกันภัยอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่มีรถยนต์ใช้ ทำให้เสียค่าเช่ารถ ค่าแท็กซี่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนี้เป็นความเสียหายที่เกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ตามนัยของ 7.5 นี้ ซึ่งจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ ไม่ว่าการซ่อมนั้นเป็นการซ่อมที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้หรือไม่ก็ตาม

แต่หากการขาดการใช้รถยนต์ เกิดจากการนำรถยนต์เข้าซ่อมที่ได้รับความคุ้มครอง โดยบริษัทเป็นผู้สั่งซ่อม และได้ซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น หรือเข้าซ่อมในอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกโดยความยินยอมของบริษัท และบริษัทเป็นผู้จัดหาอะไหล่ให้ แต่การจัดหาอะไหล่ล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็นส่งผลให้การซ่อมล่าช้าไปด้วย หากเป็นดังเช่นว่ามานี้ ผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกค่าเสียหายจากการขาดประโยชน์การใช้รถยนต์ได้ โดยเรียกได้เฉพาะส่วนที่ล่าช้าเท่านั้น เช่น โดยปกติทั่วไปความเสียหายนั้นจะซ่อมแล้วเสร็จภายใน 15 วัน แต่บริษัทซ่อมล่าช้า หรือส่งอะไหล่ล่าช้า ทำให้การซ่อมกินเวลาถึง 45 วันดังนั้น ความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยจะเรียกร้องจากบริษัทได้ก็คือ การขาดประโยชน์การใช้ในส่วนที่ล่าช้า 30 วัน มิใช่จะเรียกค่าขาดประโยชน์การใช้ทั้ง 45 วันไม่

ปัญหาว่าอย่างไรจึงจะถือว่าล่าช้า จะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป โดยพิจารณาจากขนาดความเสียหาย เปรียบเทียบกับกรณีทั่วไปว่า ความเสียหายขนาดนั้น โดยทั่วไปจะซ่อมแล้วเสร็จภายในกี่วัน หากบริษัทซ่อมแล้วเสร็จช้ากว่านั้น ก็ถือว่าล่าช้าแล้ว

ข้อ 8. <u>การยกเว้นการใช้</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทย แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.04 ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

8.2 การใช้รถยนต์ไปในทางที่ผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือ ใช้ขนยาเสพย์ติด เป็นต้น

ข้อยกเว้นดังกล่าว มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อประโยชน์ในการทำผิดกฎหมายโดยตรงเท่านั้น เช่น ใช้รถไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด แต่มิได้หมายความหมายรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

กรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆไป เช่น การขับรถยนต์บรรทุกคนต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายตาม 8.2 หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากเป็นการบรรทุกคนต่างด้าว เพื่อหลบหนีเข้าเมืองโดยตรง จึงถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย แต่หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวนั้น หลบหนีเข้ามาอาศัย ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว แม้คนเหล่านั้นจะโดยสารรถยนต์ไปด้วยกัน เพื่อไปทำงาน หรือทำธุระอื่นใด ต้องถือว่าเป็นการใช้รถเพื่อบรรทุกคนโดยสาร อันถือได้ว่า เป็นการใช้ประโยชน์จากการมีรถยนต์ หรือใช้รถตามปกติทั่วไป มิใช่ใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็ว ทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น

แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้น หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว เป็นผลให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้

ข้อ 9. <u>การยกเว้นการใช้อื่น ๆ</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูง หรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

การใช้ลากจูงหรือผลักดัน ที่จะเข้าข้อยกเว้นนี้ หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูงหรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ รถที่อยู่ระหว่าง

การซ่อม ดังนั้น หากรถยนต์คันเอาประกันภัยไปลากจูงรถเสีย หรือรถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ แล้วไปประสบอุบัติเหตุทำให้รถยนต์คันเอาประกันภัยได้รับความเสียหาย ความเสียหายของรถยนต์คันเอาประกันภัยนั้นไม่ได้ความคุ้มครองตามเงื่อนไข ข้อ9.1 นี้ แต่เนื่องจากข้อ 9.1 เป็นข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อเงื่อนไขข้อ 9.1 ระบุว่า “ การใช้ลากจูง หรือผลักดัน ... “ จึงต้องหมายถึงเฉพาะกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ไปลากจูง หรือไปผลักดันเท่านั้น จึงจะเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองนี้ แต่หากรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดันก็ไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ บริษัทจะอาศัยข้อ 9.1 มาปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์คันเอาประกันภัยไม่ได้ ฉะนั้นถ้าเป็นกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเสีย ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ ถูกรถอื่นลากจูง แล้วไปเกิดอุบัติเหตุ ทำให้รถยนต์คันเอาประกันภัยนั้นได้รับความเสียหาย กรณีนี้รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถที่ถูกลากจูง จึงไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ บริษัทต้องรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์คันเอาประกันภัยที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้รถยนต์คันเอาประกันภัยไปลากรถเสีย หรือรถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ ก็ตาม แต่หากรถที่เสีย หรือรถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้นั้น ได้ทำประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นการประกันภัยประเภทหนึ่ง ประเภทสอง หรือประเภทสามก็ตามไว้กับบริษัทเดียวกันกับรถยนต์คันเอาประกันภัยที่เป็นตัวลากจูงแล้ว ความเสียหายของรถยนต์คันเอาประกันภัยที่เป็นตัวลากจูงยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

ข้อยกเว้นนี้ไม่นำมาใช้ กรณีรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ ไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริง คือ ไม่มีเครื่องยนต์ และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง หรือเมื่อนำรถที่ทำประกันภัยไว้ลากจูงรถอื่นแล้ว การขับเคลื่อน การห้ามล้อเป็นไปโดยระบบต่อเนื่อง ไม่ว่าตัวลากและตัวถูกลากจะเป็นเจ้าของเดียวกัน หรือต่างเจ้าของกัน จะมี ประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถตัวลากและรถที่ถูกลาก แต่หากรถตัวถูกลากมิได้ทำประกันภัยไว้ บริษัทก็รับผิดเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถที่ทำประกันภัยไว้เท่านั้น

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

เงื่อนไขข้อนี้กำหนดเพื่อมิให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นำรถไปใช้ในลักษณะการใช้รถที่มีความเสี่ยงภัยสูงกว่าที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์

หากรายการใช้รถ ในตารางกรมธรรม์ระบุว่า “ ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า ” แต่ในขณะเกิดอุบัติเหตุผู้เอาประกันภัยไปใช้รับจ้าง ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแล้ว ความเสียหายนั้นจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้รับจ้างหรือให้เช่า โอกาสเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าใช้เป็นรถส่วนบุคคล

แต่ถ้าเป็นกรณีเช่ารถยนต์มาใช้ และผู้เช่ามาทำสัญญาประกันภัยในลักษณะการใช้ส่วนบุคคลไม่ถือว่าเป็นการใช้รถนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตาราง

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

หากบุคคลที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย จนเกิดอุบัติเหตุทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อยกเว้นนี้ นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้น หากไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้ว บริษัทก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าจะเมาสุราก็ตาม

อย่างไรก็ตาม การตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น วิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) การตรวจจากปัสสาวะ การตรวจจากเลือด เป็นต้น ดังนั้นไม่ว่าจะใช้วิธีการใด หากผลที่ได้เมื่อเทียบค่าออกมาแล้วปรากฏว่า ผู้ขับขี่นั้นมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ก็จะเข้าข้อยกเว้นนี้

9.4 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

หากรถยนต์คันเอาประกันภัยถูกขับขี่โดยบุคคลผู้ไม่มีความสามารถในการขับขี่แล้วโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุก็มีมาก ความเสี่ยงภัยในกรณีดังกล่าวสูง กรมธรรม์จึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้ จึงระบุยกเว้นความรับผิดไว้ หากผู้ขับขี่รถยนต์ประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ หรือเคยมีใบอนุญาตแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมายในการขับรถยนต์ แต่หากความเสียหายของรถยนต์ มิได้เกิดจากการชน การคว่ำแล้ว เช่น ถูกน้ำท่วมเข้ามาทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย จะนำเงื่อนไขนี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

“ใบอนุญาตขับขี่ใดๆ” หมายถึง ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ทุกชนิดทุกประเภท และรวมถึงใบอนุญาตขับขี่ที่ออกโดยรัฐใดรัฐหนึ่ง หรือประเทศใดประเทศหนึ่งด้วย เนื่องจากเจตนารมณ์ถือความสามารถเป็นสำคัญ ฉะนั้น เมื่อมีใบอนุญาตขับรถยนต์ใดๆ แล้ว แม้จะผิดประเภทกรมธรรม์ก็ยังคุ้มครอง เช่น มีใบอนุญาตขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ไปขับขี่รถบรรทุก หรือไปขับรถรับจ้างสาธารณะ ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์

กรณีที่จะถือว่าเป็นการถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย ต้องพิจารณาจากหลักที่ว่าเมื่อสิ้นสุดกำหนดเวลาคำสั่งลงโทษของเจ้าหน้าที่แล้ว (ไม่ว่าจะลงโทษด้วยการยึดใบอนุญาตขับขี่ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตก็ตาม) ผู้ขับขี่คนดังกล่าวจะต้องไปอบรมหรือสอบเพื่อขอออกใบอนุญาตขับขี่ใหม่หรือไม่ ถ้าไม่ต้องทำถือว่าใบอนุญาตขับขี่เดิมไม่ได้ถูกตัดสิทธิ เพราะการตัดสิทธิตามกฎหมาย ตามเงื่อนไขกรมธรรม์ข้อนี้ จะต้องถึงขนาดเสมือนเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่อาจนำมาใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ได้ แต่ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์สามารถใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น และมิใช่ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตาม 9.4 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

อย่างไรก็ตามข้อยกเว้นตาม 9.1 ถึง 9.4 บริษัทไม่อาจนำมาใช้เป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย เช่น แดงขับรถยนต์คันเอาประกันภัยจอดติดสัญญาณไฟอยู่ ปรากฏว่ามีรถที่ดำขับมาด้วยความเร็วสูง พุ่งชนท้ายรถแดงได้รับความเสียหาย แม้ขณะเกิดเหตุแดงไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่เลยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ของแดง เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของแดงผู้ขับขี่แต่อย่างใด

ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ บริษัทจะยกเอาเงื่อนไขเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่ตาม 9.4 ขึ้นมาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายรถยนต์ที่เกิดขึ้นมิได้ หากรถยนต์นั้นเกิดความเสียหายในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่ว่า ผู้ที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ เป็นผู้ที่ผ่านการพิจารณาจากบริษัทแล้วว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามรถในการขับขี่ บริษัทจึงตกลงรับประกันภัยไว้ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่เลยก็ตาม

หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

รถยนต์สูญหาย บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ตามมาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว สูญหายไป อันเกิดจากการกระทำความผิดเฉพาะฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือเกิดความเสียหายต่อรถยนต์อันเกิดจากการกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิดเช่นว่านั้น

รถยนต์ไฟไหม้ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องจากสาเหตุใดๆ ก็ตาม

การสูญหายของรถยนต์ ที่จะได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ ต้องเป็นการสูญหายจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ และไม่ว่าจะสูญหายไปทั้งคัน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์สูญหาย และไม่ว่าการสูญหายนั้นจะเกิดจากการกระทำของลูกจ้าง หรือของบุคคลอื่น เช่น ผู้ขับขี่ซึ่งระบุชื่อในกรมธรรม์ (เว้นแต่ผู้ขับขี่นั้นเป็นผู้เอาประกันภัย) ก็เป็นความสูญหายที่จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ทั้งสิ้น ส่วนการชดใช้ จะชดใช้อย่างไร ให้เป็นไปตามข้อ 2 ของหมวดนี้

การคุ้มครองความสูญหายนี้ มิได้จำกัดเฉพาะความสูญหายแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ด้วย เช่น รถยนต์ถูกลักไป แต่ต่อมาสามารถติดตามเอาคืนมาได้ แต่รถยนต์ที่ได้คืนมามีสภาพความเสียหาย มีร่องรอยการถูกชนมา แม้ผู้เอาประกันภัยจะซื้อความคุ้มครองไว้เฉพาะส่วนรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ มิได้ซื้อความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ไว้ก็ตาม (กรมธรรม์ประเภท 2) ความเสียหายที่เกิดขึ้นก็ยังคงได้รับความคุ้มครอง แม้ร่องรอยความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น จะปรากฏชัดเจนว่าเป็นความเสียหายที่มีการชนเกิดขึ้น แต่ก็เป็นการชนที่เป็นผลมาจากการที่รถยนต์ถูกลักไป จึงยังคงได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้อยู่

หรือกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้นำรถยนต์ไปจอดตามศูนย์การค้าและเมื่อจับจ่ายซื้อของเสร็จได้กลับมาที่รถยนต์ที่จอดไว้ ปรากฏเห็นคนร้ายกำลังงัดรถยนต์อยู่จึงร้องเรียกให้คนช่วย คนร้ายจึงหนีไป เมื่อไปตรวจสอบปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหาย มีรอยถลอกของสีที่เกิดจากการงัดแงะกุญแจรถได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นเป็นความเสียหายที่เกิดจากการพยายามลักทรัพย์ของบุคคลอื่น จึงเป็นความเสียหายที่ยังคงได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ด้วยเช่นกัน หรือกรณีที่มีการขโมยรถยนต์คันเอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจึงยิงรถคันนั้น เพื่อสกัดโจรที่กำลังขับรถยนต์คันเอาประกันภัยหลบหนี เป็นเหตุให้รถยนต์นั้นได้รับความเสียหาย ความเสียหายของรถยนต์ที่เกิดขึ้นเป็นความเสียหายจากความพยายามลักทรัพย์ จึงอยู่ในส่วนความคุ้มครองในหมวดนี้ แม้ความเสียหายนั้น

จะเกิดจากความจงใจของผู้เอาประกันภัยก็ตาม แต่เป็นการกระทำเพื่อปกป้องมิให้รถยนต์สูญหาย บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์นั้น ทั้งนี้ตาม ป.พ.พ.มาตรา 877 (2)

ความคุ้มครองในหมวดนี้ นอกจากจะคุ้มครองความสูญหายแล้ว ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ด้วย ไม่ว่าไฟที่ไหม้รถยนต์นั้น จะเกิดจากความไม่สมประกอบ หรือการชำรุดบกพร่องของตัวรถยนต์เอง (เป็นการตกลงไว้เป็นอย่างอื่นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 วรรคท้าย) หรือการเกิดไฟไหม้ที่เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น รถยนต์ชนกันแล้วทำให้ไฟไหม้ ก็ถือว่าเป็นความเสียหายจากรถยนต์ไฟไหม้ ซึ่งจะได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม กรณีจะมีปัญหาในการพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น หากเป็นกรมธรรม์ประเภทสอง กล่าวคือ เมื่อรถยนต์ดังกล่าวไปประสบอุบัติชนกับรถอื่น ทำให้เกิดไฟไหม้ตามมา หากร่องรอยการชนทั้งหมด ถูกไฟไหม้ด้วย ผู้เอาประกันภัยก็สามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองในหมวดนี้ได้ทั้งหมด แต่หากร่องรอยการชนบางแห่งแยกได้ชัดเจนว่า ไม่มีการไหม้ควบคู่ไปด้วยแล้ว ความเสียหายนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง กรณีจึงอาจเป็นไปได้ว่า ความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุในครั้งเดียวกัน จะมีความเสียหายบางส่วนได้รับความคุ้มครอง ความเสียหายบางส่วนก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อ 2. <u>การชดใช้ความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์</u>

2.1. <u>ในกรณีรถยนต์สูญหาย</u> อันเกิดจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และยักยอกทรัพย์ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง โดยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่บริษัทได้รับรถยนต์คืนมาแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทยินยอมให้ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธิ

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน โดยผู้เอาประกันภัยต้องคืนเงินที่ได้รับชดใช้ไปทั้งหมดให้แก่บริษัท ถ้ารถยนต์นั้นเกิดความเสียหายบริษัทต้องจัดซ่อมให้โดยใช้ค่าใช้จ่ายของบริษัทก่อนคืน

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการใช้สิทธิให้บริษัททราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัท ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งขอใช้สิทธิภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ แบ่งเป็น 3 กรณีด้วยกัน คือ

2.1 หากรถยนต์เกิดการสูญหายไปทั้งคัน ไม่ว่าจะเป็นการสูญหายจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยลูกจ้างหรือโดยบุคคลอื่นใดก็ตาม ก็จะได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น โดยบริษัทจะต้องรับผิดชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยก็มีหน้าที่ที่จะต้องโอนรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่บริษัท สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการโอน ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการโอน ภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม หากกรมธรรม์มีการระบุให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับประโยชน์แล้ว (มีการออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.24) บริษัทก็จะต้องชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์นั้นตามส่วนได้เสียก่อน และเช่นเดียวกันผู้รับประโยชน์นั้นก็จะต้องโอนรถยนต์ให้แก่บริษัท โดยค่าใช้จ่ายของบริษัทด้วยเช่นกัน

และเมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีแล้ว ความคุ้มครองต่อรถยนต์นั้นก็เป็นอันสิ้นสุด

เมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้ว ต่อมาเกิดได้รถยนต์คืนมา บริษัทจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ในกรณีดังกล่าวผู้เอาประกันภัยมีสิทธิ

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน แต่ผู้เอาประกันภัยจะต้องคืนจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ได้รับมาแล้วให้แก่บริษัท ในการขอรับรถยนต์คืนนี้ หากปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทมีหน้าที่ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก่อนส่งคืน บริษัทจะไม่ดำเนินการจัดซ่อม โดยอ้างว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์เป็นความเสียหายที่เกิดจากการชน ซึ่งอยู่ในส่วนความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองไว้ไม่ได้ เพราะความคุ้มครองการสูญหายนั้นรวมถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือการยักยอกทรัพย์ด้วย

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องแสดงเจตนาให้บริษัททราบว่าตนประสงค์จะขอรับรถยนต์คืนตาม 2.1.1 หรือสละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืนตาม 2.1.2 แต่หากผู้เอาประกันภัยไม่แสดงเจตนาให้ปรากฏภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัทแล้ว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

แม้ตามเงื่อนไขจะกำหนดว่า กรณีที่บริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้วต่อมาเกิดได้รถยนต์กลับคืนมา ให้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิเลือกตาม 2.1.1 หรือ 2.1.2 ก็ตาม แต่เนื่องจากกฎหมายได้มีการกำหนดระยะเวลาที่บริษัทจะต้องจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยในกรณีรถยนต์สูญหายไว้ชัดแจ้ง ดังนั้นหากพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ให้บริษัทต้องจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว แม้บริษัทยังไม่ได้จ่าย และมีการติดตามรถยนต์กลับคืนมาได้หลังจากนั้น ผู้เอาประกันภัยก็ยังคงมีสิทธิที่จะเลือกตาม 2.1.1 หรือ 2.1.2 อยู่ บริษัทจะอ้างว่า เมื่อยังไม่มีการจ่ายจำนวน

เงินเอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับรถยนต์คืนในสภาพที่ซ่อมแซมดีแล้วเพียงประการเดียว ไม่ได้

2.2. ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี ต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

หากเกิดไฟไหม้ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายสิ้นเชิงแล้ว บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง : หมายถึง รถยนต์เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือหากจะซ่อมรถยนต์นั้นให้กลับคืนสภาพเดิม ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เกิดความเสียหาย

ขณะเดียวกัน หากรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายสิ้นเชิงนั้น ได้ทำประกันภัยไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเอาประกันภัยแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องโอนรถยนต์นั้นให้แก่บริษัทด้วย โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโอน ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการโอน ภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

และเมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีแล้ว ความคุ้มครองต่อรถยนต์นั้นก็เป็นอันสิ้นสุด

2.3. ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิงหรือสูญหายบางส่วน บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายหรือสูญหายนั้นก็ได้

ในการซ่อมรถยนต์หรือในการกำหนดจำนวนเงินชดใช้หากตกลงกันไม่ได้ ให้จัดซ่อมโดยอู่กลางการประกันภัยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแต่งตั้ง

ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ในกรณีที่รถยนต์นั้นไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจทำความตกลงกันได้ถึงวิธีการชดใช้ ว่าจะให้บริษัทรับผิดชดใช้โดยวิธีการซ่อม หรือการเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็

ได้ แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ ก็ให้ดำเนินการจัดซ่อมโดยอู่กลางการประกันภัยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแต่งตั้ง

กรณีที่จัดซ่อมโดยอู่กลางการประกันภัยแล้วก่อให้เกิดความบกพร่อง หรือความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือการจัดซ่อมล่าช้า บริษัทไม่ต้องรับผิดในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่อู่กลางการประกันภัยนั้นเป็นอู่คู่สัญญาของบริษัทประกันภัยด้วย

ส่วนในกรณีที่รถยนต์มิได้สูญหายไปทั้งคัน แต่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์เกิดสูญหายไป บริษัทจะต้องจัดหาอะไหล่ หรืออุปกรณ์ส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ประเภท ชนิด และคุณภาพอย่างเดียวกันมาแทนในส่วนที่สูญหายไปนั้น

การซ่อม การจัดหาอะไหล่ทดแทน การชดใช้จำนวนเงินเพื่อความคุ้มครองการสูญหาย ไฟไหม้ ไม่เป็นเหตุให้จำนวนเงินเอาประกันภัยลดลง

อย่างไรก็ตาม หากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซมหรือจัดเปลี่ยน ไม่อาจหาได้ในท้องตลาด จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดไม่เกินราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือเท่านั้น

ข้อ 3. <u>การดูแลขนย้าย</u>

เมื่อมีความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากไฟไหม้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุจนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากกรมธรรม์นี้จะชดใช้ความเสียหายหรือสูญหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริง ในระหว่างการซ่อมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ โดยบริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

แต่ในบางกรณี แม้ค่าลากและค่าดูแลรักษารถยนต์จะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิด เช่น บริษัทลากรถยนต์ไปยังอู่ซ่อมรถ แต่คุมราคาค่าซ่อมต่ำกว่าความเป็นจริง อู่จึงไม่สามารถซ่อมได้ จำเป็นต้องลากไปอู่อื่นอีก ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทก็ยังไม่พ้นความรับผิด แม้รวมกับครั้งแรกแล้วจะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อมก็ตาม แต่หากค่าลากรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยเอง บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด เช่น อู่แรกที่ทำการซ่อมเป็นอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกเอง แต่ผู้เอาประกันภัยไม่พอใจการซ่อม จึงขอย้ายอู่ ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ

อนึ่ง ค่าดูแลขนย้ายนี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์

ข้อ 4. <u>การสละสิทธิ</u>

ในกรณีที่มีความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหาย หรือสูญหาย ในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์ แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้ง หรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้รถยนต์ เช่น ลูกจ้างยืมรถยนต์จากผู้เอาประกันภัยไปใช้ และในระหว่างที่รถยนต์นั้นยังอยู่ในความครอบครองของลูกจ้าง รถยนต์นั้นเกิดสูญหายไป และเมื่อบริษัทชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้ว บริษัทก็จะสละสิทธิไม่ไล่เบี้ยเอาจากลูกจ้างคนนั้น แต่หากลูกจ้างนำรถยนต์ไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทมีสิทธิไล่เบี้ยเอาจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ตนได้จ่ายไปให้แก่ผู้เอาประกันภัยคืนจากลูกจ้างนั้นได้ แต่หากรถยนต์ถูกนำเข้าไปรับบริการจากอู่ซ่อมรถยนต์ สถานบริการล้าง – อัดฉีด สถานบริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง สถานบริการติดตั้งเครื่องเสียง สถานบริการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม และบุคคลของสถานบริการต่างๆ ทำให้เกิดความเสียหาย เมื่อบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจ่ายไปคืนจากบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 5. <u>การยกเว้นรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความสูญหาย หรือไฟไหม้อันเกิดจาก

5.1 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยบุคคลได้รับมอบหมายหรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกโดยบุคคลที่ได้รับมอบหมาย หรือครอบครองตามสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ สัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่ครอบครองรถยนต์ตามสัญญาดังกล่าว สามารถจะกระทำได้โดยง่าย ความเสี่ยงสูง กรมธรรม์จึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้

กรณีที่จะเข้าข้อยกเว้น 5.1 นี้ ต้องเป็นกรณีที่ผู้ครอบครองตามสัญญาเช่า เช่าซื้อ จำนำ เป็นผู้ลัก หรือยักยอกไป เช่น นายแดงได้ไปขอเช่ารถยนต์คันเอาประกันภัยจากบริษัท Car Rent เมื่อครบกำหนดเวลาเช่า นายแดงไม่ยอมคืน แต่กลับเบียดบังไปเป็นของตนเอง จึงเป็นกรณีที่รถยนต์สูญหายจากการยักยอกโดยบุคคลผู้ครอบครองตามสัญญาเช่า บริษัทจึงไม่ต้องรับผิดต่อการสูญหายในครั้งนี้ แม้ต่อจะมีการติดตามรถยนต์คันดังกล่าวกลับคืนมาได้ แต่รถยนต์นั้นอยู่ในสภาพได้รับความเสียหาย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น แต่หากรถยนต์คันนั้นทำประกันภัยประเภท 1 ไว้ บริษัท Car Rent ก็ยังสามารถใช้สิทธิเรียกร้องให้บริษัทชดใช้ความเสียหายตามหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ได้

กรณีที่ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำเป็นนิติบุคคล จะถือเป็นการลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์โดยผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำต้องเป็นกรณีที่บุคคลผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลนั้น เช่น ตัวกรรมการบริษัท เป็นผู้ลัก หรือยักยอกไป หรือเป็นกรณีผู้ที่ใช้ประโยชน์จากรถยนต์คันเอาประกันภัยนั้นโดยตรง เช่น รถยนต์ คันดังกล่าวเป็นรถยนต์ประจำตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ แล้วบุคคลที่เป็นผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อเป็นผู้ลัก หรือยักยอกไป จึงจะเข้าข้อยกเว้น 5.1 นี้ แต่หากผู้ลัก หรือยักยอก เป็นเพียงพนักงานขับรถยนต์ของนิติบุคคลที่เป็นผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำ แม้จะเป็นคนขับรถยนต์คันนั้นเป็นประจำ ก็ถือไม่ได้ว่าการลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์โดยนิติบุคคล กรณีดังกล่าวเป็นเพียงการลักทรัพย์โดยลูกจ้าง ซึ่งมีการคำนวณเบี้ยประกันภัย เพื่อรองรับความเสี่ยงดังกล่าวไว้แล้ว บริษัทจึงไม่อาจนำข้อยกเว้น 5.1 มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดได้

หรือกรณีที่ผู้เอาประกันภัยนำรถยนต์คันเอาประกันภัยออกให้เช่าพร้อมคนขับ และในระหว่างนั้น ผู้เช่ากับพวกรุมทำร้ายคนขับจนได้รับบาดเจ็บสาหัส และนำรถยนต์คันดังกล่าวหลบหนีไปกรณีดังกล่าวรถยนต์มิได้อยู่ในความครอบครองของผู้เช่า ซึ่งจะเป็นผลให้ความเสี่ยงที่จะถูกลัก หรือยักยอกโดยผู้เช่าเป็นไปได้โดยง่าย แต่เป็นกรณีที่รถยนต์อยู่ในความครอบครองของผู้เอาประกันภัย (คนขับของผู้เอาประกันภัย) จึงเป็นความเสี่ยงปกติ เหมือนกับการใช้รถยนต์ในการรับจ้างทั่วไป ประกอบกับการสูญหายของรถยนต์ในกรณีนี้ เป็นการสูญหายจากการชิงทรัพย์ มิใช่การลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ บริษัทจึงไม่อาจนำข้อยกเว้นตาม 5.1 นี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดได้

และในกรณีที่ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำ ได้นำรถยนต์ไปใช้ และในระหว่างการนำไปใช้เกิดสูญหายไป อันเนื่องมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ของบุคคลอื่น บริษัทจะนำข้อยกเว้นตาม 5.1 นี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ เช่นกัน

แต่ในกรณีที่ผู้ลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยใช้กลอุบาย ทำทีไปทำสัญญาหรือจะทำสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ สัญญาจำนำ และใช้เอกสารเท็จในการทำสัญญา ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับมอบการครอบครองรถยนต์ โดยไม่มีเจตนาจะเช่า เช่าซื้อ หรือจำนำมาแต่เบื้องต้น ถือว่าเป็นการลักทรัพย์โดยใช้กลอุบาย ไม่เข้าข้อยกเว้นดังกล่าว บริษัทจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้

5.2 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทย แล้วเกิดรถยนต์สูญหาย หรือเกิดไฟไหม้ขึ้น บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความสูญหาย หรือความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย. 04 ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

(เอกสารแนบท้าย ร.ย.01)

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลตามเอกสารแนบท้ายนี้ เป็นความคุ้มครองเพิ่มเติมที่ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อได้ โดยจะคุ้มครองความบาดเจ็บของผู้ขับขี่และ/หรือผู้โดยสารซึ่งอยู่ในหรือกำลังขับขี่ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย (ซึ่งเรียกว่า “ผู้ได้รับความคุ้มครอง”) ซึ่งเป็นผลมาจากอุบัติเหตุ หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลทำให้ผู้ได้รับความคุ้มครอง

- เสียชีวิต
- สูญเสียมือ เท้า สายตา
- ทุพพลภาพถาวร
- ทุพพลภาพชั่วคราว

(เว้นแต่ความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองไว้ ซึ่งก็จะไม่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยระบุไว้ในส่วนของความคุ้มครองนั้น)

แม้รถยนต์ไม่เกิดอุบัติเหตุ เพียงแต่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นต่อผู้ได้รับความคุ้มครอง จนเป็นผลให้ผู้ได้รับความคุ้มครองนั้นเสียชีวิต สูญเสียมือ เท้า สายตา หรือทุพพลภาพ เช่น ขณะที่ผู้ขับขี่กำลังสตาร์ทรถ ปรากฏว่ามีคนร้ายบุกเข้ามายิง ทำให้ผู้ขับขี่เสียชีวิตทันทีในรถยนต์นั้น ก็ถือได้ว่าผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจนเป็นผลให้เสียชีวิต ตามเงื่อนไขความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว บริษัทจึงมีหน้าที่ชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ทายาทของผู้ได้รับความคุ้มครองนั้น

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล มิใช่การประกันภัยความรับผิด จึงไม่คำนึงว่าความเสียหายที่ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด และแม้ว่าผู้ได้รับความคุ้มครองจะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายเต็มจำนวนแล้วก็ตาม ก็ไม่ทำให้บริษัท

ผู้รับประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้หลุดพ้นความรับผิดแต่อย่างใด บริษัทยังคงจะต้อง รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายนี้

สำหรับจำนวนผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสาร ที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้จะปรากฏอยู่ในตาราง (หรือในเอกสารแนบท้าย ในกรณีซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลัง) โดยผู้ขับขี่และผู้โดยสารที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผู้หนึ่งผู้ใด ดังนั้น ไม่ว่าผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารนั้นจะเป็นผู้ใดก็ตาม หากเสียชีวิต สูญเสียมือ เท้า สายตา หรือทุพพลภาพจากอุบัติเหตุที่เกิดในขณะที่ผู้นั้นอยู่ใน หรือกำลังขับขี่ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทก็จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองนั้น ๆ

ทั้งสิ้น และแม้ว่าการประกันภัยนี้จะเป็นการประกันภัยเพิ่มที่แนบท้ายการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และผู้ขับขี่ที่ได้รับความเสียหายนั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ก็ตาม บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดต่อผู้ขับขี่นั้นเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้

อนึ่งคำว่า “ ผู้โดยสาร” ตามเอกสารแนบท้ายนี้ หมายความถึง บุคคลใดๆก็ตามที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย เว้นแต่ผู้ขับขี่ เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถบรรทุก (Pick Up) บุคคลที่โดยสารอยู่ที่กระบะท้ายก็ถือเป็นผู้โดยสารตามนัยนี้เช่นกัน มิได้จำกัดเฉพาะบุคคลที่โดยสารอยู่ในห้องโดยสารเท่านั้น

หากผู้เอาประกันภัยนอกจากจะซื้อความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว ยังซื้อความคุ้มครองการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย. 02) ด้วยแล้ว การได้รับค่าสินไหมทดแทนตามเอกสารแนบท้ายนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความคุ้มครองที่จะเรียกร้องค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 ได้อีก เช่น นายสัญชัยโดยสารรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำ ทำให้นายสัญชัยได้รับบาดเจ็บ ต้องตัดเท้าหนึ่งข้างแล้ว นอกจากบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนจำนวน 50% ของจำนวนเงินเอาประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว ค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น บริษัทยังคงต้องรับผิดชดใช้ตามความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 อีกด้วย

หากขณะเกิดอุบัติเหตุมีผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่ซื้อความคุ้มครองไว้ตามเอกสาร แนบท้ายนี้ โดยบางคนได้รับความเสียหาย บางคนไม่ได้รับความเสียหาย บริษัทจะอ้างว่า บุคคลที่ไม่ได้รับความเสียหาย คือบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองไม่ได้ หรือบริษัทจะใช้วิธีการนำเอาจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง มาหารด้วยจำนวนคนที่โดยสารไปทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยว่า แต่ละคนควรได้รับความคุ้มครองเท่าใด บริษัทจึงจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนต่อคนเท่านั้น ก็ไม่ได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น รถบรรทุกซื้อความคุ้มครองผู้ขับขี่ 1 คน ผู้โดยสาร 2 คน แต่ขณะเกิดอุบัติเหตุมีนายวีระเป็นผู้ขับขี่ และมีผู้โดยสารร่วมไปด้วยอีก 5 คน ไปประสบอุบัติเหตุทำให้ผู้โดยสารเสียชีวิต 3 คน นายวีระและผู้โดยสารอีก 2 คนบาดเจ็บเล็กน้อย หากความคุ้มครองตาม ร.ย.01 คุ้มครองการเสียชีวิต 50,000 บาท/คน ในส่วนผู้ขับขี่คือนายวีระ เพียงได้รับบาดเจ็บ จึงไม่ได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย.01 นี้ และเมื่อคุ้มครองผู้โดยสารไว้ 2 คน จำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่ออุบัติเหตุครั้งนี้คือ 2 X 50,000 = 100,000 บาท เมื่อมีผู้โดยสารมาทั้งสิ้น 5 คน เท่ากับจำนวนเงินคุ้มครองต่อคน = 100,000/5 = 20,000 บาท/คน เมื่อมีผู้เสียชีวิต 3 คน บริษัทจึงรับผิดชดใช้เพียง 20,000 X 3 = 60,000 บาท มิได้ บริษัทจะต้องจ่ายเต็มวงเงินคุ้มครอง 2 คน = 2 X 50,000 = 100,000 บาท แล้วให้ทายาทของผู้ได้รับความคุ้มครองไปเฉลี่ยตามส่วนกันเอง

ข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 01 นี้ มีเพียง 2 กรณี คือ

1.บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพของผู้ได้รับความคุ้มครองที่เป็นผลมาจากการกระทำผิดอาชญากรรมสถานหนัก เช่น การใช้รถคันเอาประกันภัยไปปล้นทรัพย์ เป็นต้น แต่ความเจ็บที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย. 01 นี้ จำกัดเฉพาะความบาดเจ็บของผู้ที่

ก่ออาชญากรรมนั้นเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ได้รับความคุ้มครองอื่นที่มิได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับการก่ออาชญากรรมนั้น

2.บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพของผู้ได้รับความคุ้มครองที่เป็นผลมาจากมหันตภัย เช่น สงคราม การสู้รบ เป็นต้น

ดังนั้นหากผู้ขับขี่และ/หรือผู้โดยสารได้รับอุบัติเหตุขณะอยู่ใน กำลังขับขี่ กำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย อันเป็นผลให้ผู้ขับขี่และ/หรือผู้โดยสารนั้น เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ และมิใช่กรณีที่เข้าข้อยกเว้นตาม 1. หรือ 2. ข้างต้นแล้ว บริษัทก็จะต้องรับผิดชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้ขับขี่และ/หรือผู้โดยสาร หรือทายาทแล้วแต่กรณี

ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย.01 จะต้องเป็นผู้ขับขี่ผู้โดยสารที่ได้รับอุบัติเหตุขณะที่อยู่ใน กำลังขับขี่ กำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์ จนเป็นผลผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ เช่น รถหัวลากมีประกันภัยประเภทหนึ่ง ซึ่งคุ้มครอง ร.ย. 01 ไว้ด้วย ส่วนรถพ่วงมีแต่ พ.ร.บ. ขณะเกิดเหตุเด็กรถอยู่บนส่วนตัวพ่วง ถอยไปกระแทกต้นไม้ เด็กรถที่อยู่ในส่วนตัวพ่วงถึงแก่ความตาย กรณีดังกล่าวเป็นรถลาก รถพ่วงโดยสภาพเมื่อลากจูงกันไป ถือเป็นรถคันเดียวกัน ไม่ว่าเด็กรถจะอยู่บนส่วนไหนของรถ ก็ถือว่า อยู่ในรถคันเดียวนั้นนั่นเอง เมื่ออุบัติเหตุเกิดขึ้นขณะที่เด็กรถอยู่ในรถ เป็นผลให้เด็กรถนั้นเสียชีวิต บริษัทจึงต้องจ่ายค่าทดแทนตาม ร.ย.01 ให้แก่ทายาทของเด็กรถนั้น

อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีที่ผู้ขับขี่/ผู้โดยสารถูกคนร้ายจี้เพื่อชิงเอารถยนต์คันเอาประกันภัยไป ไม่ว่าการทำร้ายจะเกิดในรถยนต์ หรือคนร้ายลากตัวผู้ขับขี่/ผู้โดยสารออกไปนอกรถยนต์ แล้วทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้ขับขี่/ผู้โดยสารนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ ต้องถือว่า การถูกทำร้ายมีสาเหตุมาจากการเป็นผู้ขับขี่ ผู้โดยสารที่ควบคุม ครอบครองรถยนต์ (อยู่ในรถยนต์) การเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย.01 นี้อยู่

ส่วนกรณีที่จะเข้าข้อยกเว้นความรับผิดของบริษัทตาม 1. เช่น นายเขียวขับรถยนต์คันเอาประกันภัยโดยมีนางขาวภรรยานั่งไปด้วย ระหว่างทางนายเขียวแวะจอดที่สถานีบริการน้ำมัน เพื่อลงไปปัสสาวะ โดยมิได้ดับเครื่องยนต์แต่อย่างใด เนื่องจากนางขาว ภรรยานอนหลับอยู่บนรถ ในระหว่างนั้นเองนายส้มต้องการจะขโมยรถ จึงไปเปิดประตูรถคันดังกล่าวและขับหลบหนีไป นางขาวตื่นขึ้นมาจึงร้องเรียกให้คนช่วย นายส้มตกใจประกอบกับมีผู้ขับรถไล่ตาม จึงขับรถหลบหนีไปด้วยความรวดเร็ว แต่เกิดเสียหลัก รถพลิกคว่ำทำให้ทั้งนายส้ม และนางขาวเสียชีวิต กรณีดังกล่าวต้องถือว่า การเสียชีวิตของนายส้ม และนางขาวเป็นผลมาจากการประกอบอาชญากรรมสถานหนักของนายส้ม ซึ่งแม้จะเข้าข้อยกเว้นตาม 1. นี้ก็ตาม ก็มีผลเพียงการเสียชีวิตของนายส้มผู้ก่ออาชญากรรมเอง ไม่ได้รับความคุ้มครอง ส่วนนางขาว ซึ่งมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรมในครั้งนี้ การเสียชีวิตของนางขาวจึงยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

(เอกสารแนบท้าย ร.ย.02)

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล เป็นการประกันภัยเพิ่มที่ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อได้โดย บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ เพื่อบุคคลใดซึ่งได้รับความบาดเจ็บทางร่างกาย เนื่องจากอุบัติเหตุในขณะอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับ จะเป็นผลมาจากการกระทำโดยประมาทของผู้ใด

ดังนั้น หากบุคคลใดก็ตามที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในขณะอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย จนเป็นเหตุให้ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลแล้ว บุคคลนั้นก็สามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ ตามที่ได้จ่ายไปจริง จากบริษัทผู้รับประกันภัยได้ แม้บุคคลนั้นจะเป็นผู้ขับขี่ที่มิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์สำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ก็ตาม

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 นี้ จะคุ้มครองตั้งแต่บาทแรกของค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ จึงสามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ หรือจะเบิกจากส่วนอื่นก็ได้ โดยบริษัทจะต้องดำเนินการจ่ายด้วยวิธีที่จะให้ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับประโยชน์สูงสุด

เช่น แดงขับรถยนต์ที่มีประกันภัย พ.ร.บ. และประเภท 1 ไว้กับบริษัท A (คุ้มครอง บจ. 100,000 บาท/คน ร.ย.02 50,000 บาท/คน) มีดำโดยสารไปด้วย ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถอีกคันหนึ่ง (ไม่ได้ทำประกันภัย) เป็นเหตุให้แดงและดำได้รับบาดเจ็บ เสียค่ารักษาพยาบาลไป 40,000 บาท และ 50,000 บาทตามลำดับ ขณะที่ยังไม่พิสูจน์ความรับผิด บริษัท A จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่แดงและดำคนละ 15,000 บาท (ตามกรมธรรม์ พ.ร.บ.) และจ่ายจากส่วน ร.ย.02 ให้แดง 25,000 บาท ดำ 35,000 บาท ต่อมาดำถึงแก่ความตาย และผลคดีปรากฏว่าอุบัติเหตุครั้งนี้เป็นความประมาทของแดง บริษัท A จะชดใช้การเสียชีวิตของดำจากกรมธรรม์ พ.ร.บ. อีกเพียง 85,000 บาท โดยอ้างว่าเต็มความรับผิดตามกรมธรรม์แล้ว เนื่องจากมีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไปก่อนหน้าแล้ว 15,000 บาทไม่ได้ บริษัท A ต้องปรับการจ่าย 15,000 บาทนั้นเป็นการจ่ายจาก ร.ย.02 เพื่อให้ทายาทของดำได้รับการชดใช้การเสียชีวิตจากกรมธรรม์ พ.ร.บ. เต็มจำนวน 100,000 บาท เป็นต้น

หรือ ขาวขับรถยนต์ที่มีประกันภัย พ.ร.บ. และประเภท 1 ไว้กับบริษัท A (คุ้มครอง บจ. 100,000 บาท/คน ร.ย.02 50,000 บาท/คน) ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถที่เขียวขับ ซึ่งมีประกันภัยเฉพาะ พ.ร.บ.ไว้กับบริษัท B เป็นเหตุให้ขาวได้รับบาดเจ็บ เสียค่ารักษาพยาบาลไป 50,000 บาท ขณะที่ยังไม่มีการพิสูจน์ความรับผิด บริษัท A จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้ขาว 15,000 บาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า เขียวเป็นฝ่ายประมาท บริษัท B จึงจ่ายค่ารักษาพยาบาลส่วนที่ขาดอีก 35,000 บาทให้แก่

ขาว หากต่อมาขาวเสียชีวิตจากอุบัติเหตุครั้งนั้น บริษัท A จะต้องคืนเงิน 35,000 บาทให้แก่บริษัท B โดยถือว่าเงิน 35,000 บาทนั้น บริษัท A จ่ายจาก ร.ย.02 และบริษัท A ต้องปรับการจ่ายค่ารักษาพยาบาลจำนวน 15,000 บาทที่ตนจ่ายไปตอนต้น ให้เป็นการจ่ายตาม ร.ย.02 เพื่อให้ทายาทของขาวได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ พ.ร.บ.ของบริษัท B เต็มจำนวน 100,000 บาท

ข้อยกเว้นความรับผิดของบริษัทตามเอกสารแนบท้ายนี้ มีเพียงประการเดียว คือ ความบาดเจ็บที่ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับ เป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมมาจากมหันตภัยเท่านั้น การที่ผู้ขับขี่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ เมาสุรา ฯลฯ ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ บริษัทยังคงผูกพันรับผิดต่อค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ เต็มจำนวน

การประกันตัวผู้ขับขี่
(เอกสารแนบท้าย ร.ย.03)

เมื่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้ และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกควบคุมตัวไว้ในคดีอาญา หากมีการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมส่วนนี้ไว้แล้ว บริษัทจะต้องดำเนินการประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่นั้น โดยยื่นหลักประกัน เช่น เงินสด หรือหลักทรัพย์อื่น ตามจำนวนที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลกำหนด (แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายนี้) ทั้งนี้เพื่อที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจะได้พิจารณาปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวเป็นการชั่วคราว

แม้ความเสียหาย หรือความรับผิดที่เกิดจากอุบัติเหตุนั้น จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์หลักก็ตาม (เว้นแต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรง หรือโดยอ้อมจากมหันตภัย) ก็ไม่กระทบถึงความรับผิดของบริษัทที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาที่ปรากฏในเอกสารแนบท้ายนี้ กล่าวคือ บริษัทยังคงมีหน้าที่ผูกพันที่จะต้องดำเนินการประกันตัวบุคคลดังกล่าวนั้น

การที่บริษัททำการประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ ในชั้นพนักงานสอบสวนจนกระทั่งพ้นอำนาจของพนักงานสอบสวน ไปอยู่ในอำนาจของพนักงานอัยการ โดยที่ไม่มีการผิดสัญญาประกันแล้ว บริษัทมีสิทธิที่จะรับเงินหรือหลักทรัพย์ที่ตนนำไปวางคืนจากพนักงานสอบสวนนั้นได้ ฉะนั้นความรับผิดของบริษัทที่จะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่นั้น ในชั้นของพนักงานอัยการ จึงยังคงมีอยู่เต็มวงเงินเอาประกันภัย ในกรณีที่ไปอยู่ในอำนาจของศาล หรือศาลสูงก็เช่นเดียวกัน

แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่หลบหนีระหว่างการประกันตัว เป็นเหตุให้บริษัทต้องรับผิดใช้เงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันแล้ว จำนวนเงินที่บริษัทได้ชดใช้ไปให้แก่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลนั้น ให้ตกเป็นพับ บริษัทจะมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยไม่ได้ และหากต่อมาหลังผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกจับกุมตัว บริษัทก็ไม่มีหน้าที่หรือความรับผิดที่จะต้องประกันตัวบุคคลผู้นั้นอีกไม่ว่าในชั้นใด ๆ แม้จำนวนเงินที่บริษัทต้องชดใช้ในฐานที่ผิดสัญญาประกันภัยจะยังไม่เต็มวงเงินเอาประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุแต่ละครั้งก็ตาม

อย่างไรก็ตาม หากเป็นอุบัติเหตุครั้งอื่น แม้จะเป็นผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่คนเดียวกับที่เคยหลบหนีจนเป็นเหตุให้บริษัทต้องรับผิดในฐานที่ผิดสัญญาประกันก็ตาม บริษัทก็ยังคงมีหน้าที่ประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้น ทั้งนี้ เนื่องจากจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุในตาราง เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ในกรณีบริษัทได้นำเงินสด หรือหลักทรัพย์ไปวางเพื่อประกันตัวผู้ขับขี่ไว้แล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ที่วางไว้นั้นต่ำไป พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล จึงเรียกให้วางจำนวนเงิน หรือหลักทรัพย์เพิ่ม หากจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ที่วางเพิ่ม เมื่อรวมกับที่วางไว้เดิม ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งแล้ว บริษัทก็ยังคงมีหน้าที่วางจำนวนเงินหรือลักทรัพย์ให้ครบตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลเรียกเพิ่ม

ในปัจจุบันบริษัทอาจใช้หนังสือรับรองฯประกันตัวผู้ต้องหา หรือจำเลย แทนการใช้หลักทรัพย์ได้ เช่นเดียวกับการประกันภัยอิสรภาพ ตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ศาลอนุญาต แต่เมื่อใดก็ตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล ไม่อนุญาตให้ใช้เอกสารดังกล่าว บริษัทก็ยังคงต้องมีหน้าที่นำหลักทรัพย์อื่นไปประกันตัวผู้ต้องหา หรือจำเลย ตามข้อสัญญาที่ระบุไว้

เบี้ยประกันภัยและการคำนวณ

สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาต่างตอบแทนที่ผู้เอาประกันภัยและบริษัทต่างเป็นลูกหนี้และเจ้าหนี้ซึ่งกันและกัน โดยบริษัทมีหนี้ที่จะต้องชำระค่าสินไหมทดแทน หรือเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอาประกันภัย หากมีวินาศภัยตามที่ระบุไว้ในสัญญาเกิดขึ้น ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยก็มีหนี้ที่จะต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บริษัทเป็นการตอบแทน เงินจำนวนดังกล่าวเรียกว่า " เบี้ยประกันภัย "

ดังนั้น เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของรถ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นที่มาของความเสี่ยงภัย ตลอดจนความคุ้มครองที่จะได้รับจากบริษัท ซึ่งตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ได้กำหนดเบี้ยประกันภัยตามประเภทของรถทั้ง 8 ประเภท คือ

1. รถยนต์นั่ง
2. รถยนต์โดยสาร
3. รถยนต์บรรทุก
4. รถยนต์ลากจูง
5. รถพ่วง
6. รถจักรยานยนต์
7. รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ
8. รถยนต์เบ็ดเตล็ด

โดยในรถยนต์แต่ละประเภท จะมีตารางอัตราเบี้ยประกันภัย จำนวน 4 ตาราง ได้แก่

ตารางที่ 1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน ซึ่งจะกำหนดเบี้ยประกันภัยพื้นฐานในลักษณะที่เป็นช่วง คือ มีขั้นต่ำ ขั้นสูง กล่าวคือ บริษัทจะใช้อัตราเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าจำนวนเงินเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นต่ำมิได้ ขณะเดียวกันก็จะใช้เบี้ยประกันภัยสูงไปกว่าเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นสูงมิได้

โดยเบี้ยประกันภัยพื้นฐานนี้ จะแบ่งตามประเภทของกรมธรรม์ว่าเป็นกรมธรรม์ประเภทหนึ่ง ประเภทสอง หรือประเภทสาม

ตารางที่ 2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย ซึ่งในตารางดังกล่าว ได้แยกปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความเสี่ยงภัยไว้ 6 ปัจจัยด้วยกันคือ

2.1 ลักษณะการใช้รถยนต์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภท และลักษณะการใช้รถยนต์ของผู้เอาประกันภัย ซึ่งตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยนี้แบ่งลักษณะการใช้รถยนต์ออกเป็น ใช้ส่วนบุคคล ใช้เพื่อการพาณิชย์ ใช้รับจ้างสาธารณะ ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ ซึ่งรถที่มีลักษณะการใช้ที่แตกต่างกัน ก็จะมีอัตราของความเสี่ยงภัยที่แตกต่างกันไป อัตราการคำนวณเบี้ยประกันภัยจึงแตกต่างกันไปด้วย

2.2 ขนาดรถยนต์(น้ำหนักบรรทุก) ขึ้นอยู่กับประเภทของรถยนต์ เช่น หากเป็นรถยนต์นั่งก็จะแบ่งเป็น ขนาดไม่เกิน 2000 CC. กับขนาดเกิน 2000 CC. หรือกรณีเป็นรถยนต์บรรทุก ก็จะแบ่ง เป็นขนาดไม่เกิน 4 ตัน ขนาดเกิน 4 ตันแต่ไม่เกิน 12 ตัน และขนาดเกิน 12 ตัน เป็นต้น

2.3 อายุรถยนต์ สำหรับอายุรถยนต์จะมีผลกระทบต่ออัตราเบี้ยประกันภัยเฉพาะต่อการประกันภัยตามกรมธรรม์ประเภทหนึ่งเท่านั้น

อายุรถยนต์ที่ระบุ 1 ปี 2 ปี 3 ปี..... หมายถึง อายุรถยนต์ที่ไม่เกิน 1 ปี 2 ปี 3 ปี..... ตามลำดับ ฉะนั้น หากรถยนต์มีอายุ 1 ปี 3 วัน อัตราที่นำมาใช้คำนวณคือ อัตราไม่เกิน 2 ปี (ที่ระบุในตารางนี้ว่า 2 ปี)

2.4 อายุผู้ขับขี่ เป็นปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น ดังนั้นปัจจัยเรื่องอายุผู้ขับขี่จึงมีเฉพาะรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เท่านั้น

2.5 กลุ่มรถยนต์ เป็นปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณสำหรับรถยนต์นั่งเท่านั้น ซึ่งจะมีการแบ่งรถยนต์ออกเป็น 5 กลุ่ม โดยอาศัยราคาอะไหล่และค่าซ่อมเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

2.6 จำนวนเงินเอาประกันภัย ซึ่งจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุในตารางอัตราเบี้ยประกันภัยนี้ หมายถึงจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ ในกรณีที่เป็นกรมธรรม์ประเภทหนึ่ง แต่หากเป็นกรมธรรม์ประเภทสอง จะหมายถึงจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ฉะนั้น จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์และความคุ้มครองในส่วนรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ จะต้องเท่ากันเสมอ

ตารางที่ 3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

ความคุ้มครองเพิ่มตามตารางนี้ หมายถึงความคุ้มครองในส่วนความรับผิดต่อบุคคลภายนอกทั้งในส่วนความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย (บจ.) และความเสียหายต่อทรัพย์สิน(ทส.)

ดังนั้น หากซื้อความคุ้มครองขั้นต่ำของ บจ.(100,000 บาท/คน 10 ล้านบาท/ครั้ง)และขั้นต่ำของ ทส. (200,000 บาท/ครั้ง) แล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ตารางนี้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย

ตารางที่ 4 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

ตารางนี้จะกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย สำหรับความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย อันได้แก่ การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล การประกันตัวผู้ขับขี่

<u>การคำนวณเบี้ยประกันภัย</u>

สูตรในการคำนวณเบี้ยประกันภัย เป็นดังนี้

เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก = เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (ตารางที่ 1) X ผลคูณของปัจจัยของความเสี่ยงภัย (ตารางที่ 2) X อัตราเพิ่มความคุ้มครอง (ตารางที่ 3)

เช่น รถยนต์ TOYOTA COROLLA ป้ายแดง เครื่องยนต์ 1800 CC. เป็นรถที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ผู้เอาประกันภัยประสงค์จะให้คุ้มครอง บจ. 200,000 บาท/คน 10 ล้านบาท/ครั้ง ทส. 400,000 บาท/ครั้ง คุ้มครองตัวรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ 400,000 บาท

เมื่อรถยนต์ที่เอาประกันภัยเป็นรถยนต์นั่ง ในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย จึงต้องพิจารณาจากตารางอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์นั่ง (กรมธรรม์ประเภทหนึ่ง) ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ ดังนี้

ตัวอย่าง

เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (สมมติให้ใช้ขั้นต่ำ)	7,600
คูณ ลักษณะการใช้ส่วนบุคคล	100%
คูณ ขนาดเครื่องยนต์ต่ำกว่า 2,000 CC	112%
คูณ ไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่	100%

คูณ อายุรถยนต์ 1 ปี	100%
คูณ จำนวนเงินเอาประกันภัย 400,000 บาท	180%
คูณ กลุ่มรถยนต์ กลุ่ม 4	105%
คูณ บจ. 200,000 บาท	1.0055
คูณ ทส. 400,000 บาท	1.0050
ผลลัพธ์(เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองหลัก)	16,257

และหากผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่จำนวน 2 คน โดยคนที่มีความเสี่ยงสูงอายุ 18 ปี

เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองหลัก	16,257
คูณ ระบุชื่อผู้ขับขี่ อายุ 18 ปี	95%
ผลลัพธ์	15,444

และหากมีการซื้อความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายเพิ่มเติม ดังนี้

- ร.ย.01 คุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และทุพพลภาพถาวร ไว้ 7 คน (รวมผู้ขับขี่) โดยคุ้มครองคนละ 50,000 บาท/คน
- ร.ย. 03 การประกันตัวผู้ขับขี่ 100,000 บาท

ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยตาม ร.ย. 01 = { ผู้ขับขี่ 1 คน 50,000 X 3/1000 + ผู้โดยสาร 6 คน 50,000 X 1.5/1000 X 6 } = (150 + 450) = 600 บาท ซึ่งเป็นเบี้ยประกันภัยขั้นสูง

เบี้ยประกันภัยตาม ร.ย. 03 = 0.5% X 100,000 = 500 บาท ซึ่งเป็นเบี้ยประกันภัยขั้นสูง

รวมเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย = 600 + 500 = 1,100 บาท ฉะนั้นหน้าตารางในส่วนเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายจะปรากฏ ดังนี้

(เบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย 1,100 บาท)

ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยสุทธิสำหรับการประกันภัยครั้งนี้ คือ 15,444 + 1,100 = 16,544 บาท ซึ่งเบี้ยประกันภัยสุทธินี้จะเป็นฐานที่ใช้ในการคำนวณอากรและภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไป

หากการทำประกันภัยดังกล่าว เป็นการต่ออายุการประกันภัยและผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี 20% แล้ว ส่วนลด 20% นี้จะต้องคิดคำนวณจากผลรวมของเบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก กับเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายหลังหักส่วนลดความเสียหายส่วนแรก ส่วนลดการประกันภัยโดยตรง และส่วนลดกลุ่ม (ถ้ามี)

ฉะนั้น ส่วนลดในกรณีนี้ = 20 % X 16,544 = 3,308.8 บาท

หน้าตารางในส่วนของส่วนลด จะปรากฏดังนี้

ส่วนลด : ความเสียหายส่วนแรก - บาท ประวัติดี 3,308.8 บาท รวมส่วนลด 3,308.8 บาท

เบี้ยประกันภัยสุทธิในกรณีนี้ = 15,444 + 1,100 - 3,308.8 = 13,235.2 บาท

ในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์ประเภทอื่นก็ใช้วิธีการเช่นเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อรถยนต์ที่ทำประกันภัยเป็นรถยนต์ประเภทใด ก็ใช้ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยของรถยนต์ประเภทนั้นในการคิดคำนวณ โดยเริ่มคิดจากเบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักก่อน (หากเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ให้เอาอัตราของอายุผู้ขับขี่คูณเป็นตัวสุดท้าย เพื่อหาส่วนต่างของเบี้ยประกันภัยระหว่างการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ กับการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ได้)

เมื่อได้เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักแล้ว (คิดตามสูตร เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของลักษณะการใช้รถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของขนาดรถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของอายุรถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของกลุ่มรถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของอายุผู้ขับขี่) จึงมาคิดเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย หลังจากนั้นจึงมาคำนวณส่วนลดตามลำดับ ดังนี้

ก. กรณีเอาประกันภัยน้อยกว่า 3 คัน ให้นำผลลัพธ์เบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้ หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยความเสียหายส่วนแรก(ถ้ามี) หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี (ถ้ามี) หรือ บวกด้วย ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี(ถ้ามี) ผลลัพธ์คือเบี้ยประกันภัยสุทธิก่อนคำนวณภาษีอากร

ข. กรณีเอาประกันภัยตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป ให้นำผลลัพธ์เบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้แต่ละคัน หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยความเสียหายส่วนแรก (ถ้ามี) หักด้วยส่วนลดเบี้ยประกันภัยกลุ่ม 10% ของเบี้ยประกันภัย หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี (ถ้ามี) หรือบวกด้วย ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี(ถ้ามี) ผลลัพธ์คือเบี้ยประกันภัยสุทธิก่อนคำนวณภาษีอากร

จากผลลัพธ์ก่อนการคำนวณภาษีอากร ตามข้อ ก หรือ ข หากผู้เอาประกันภัย เอาประกันภัยกับบริษัทเองโดยตรง ไม่ผ่านตัวแทนหรือนายหน้า บริษัทสามารถลดส่วนลดเบี้ยประกันภัยตามอัตราสูงสุดไม่เกินอัตราที่นายทะเบียนกำหนด และให้ระบุไว้ในช่องส่วนลดอื่น แล้วจึงนำผลลัพธ์ที่ได้ไปคำนวณภาษีอากร ในกรณีที่มีส่วนลดอื่นดังกล่าว กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทจัดทำไม่ต้องพิมพ์รายการชื่อนายหน้าหรือตัวแทนและห้ามบริษัทจ่ายค่าบำเหน็จ